

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

ODPRTA VRATA

Celjsko območje nedvomno ima odmerjeno mesto v razvoju višjega in visokega šolstva na Slovenskem. Vendar pa se mora dobro organizirati in pripraviti, da bo lahko razvilo posamezne oblike višješolskega izobraževanja skladno z načrtovano podobo in razpršenostjo te stopnje izobraževanja na Slovenskem. Policentričnost ni sama sebi namen in tudi vsakdo si je ne more razlagati, kakor želi. In če govorimo o policentričnem razvoju višjega šolstva, to pomeni, da bomo pri ustanavljanju višjih šol upoštevali kadrovske potrebe, zasnove dolgoročno, in ustrezne pogoje (prostori, oprema, kaa ri). Finanstranje višjega in visokega šolstva pa bo v prihodnje itak rezultat družbenega dogovora med vzgojo in izobraževanjem ter gospodarstvom. Tako tudi priznanje delovanja in obstoja obeh oddelkov višjih šol v Celju (oddelek Pedagoške akademije in oddelek višje ekonomske komercialne šole) ne more biti vprašanje. Nujen pa bo dogovor z ustreznimi skupščinskimi komisijami, ki

že nekaj časa pripravljajo mrežo višjega in visokega šolstva na Slovenskem.

To so glavni povzetki razgovora, ki so ga prejšnji petek pripravili v Celju s podpredsednico slovenskega izvršnega sveta Aleksandro Kornnauerjevo in Tomažem Bizaljem, republiškim sekretarjem za prosveto in kulturo. Na razgovoru sta sodelovala tudi Joško Rozman, predsednik sveta osmih občin celjskega območja, in Janez Zahrastrnik, sekretar medobčinskega sveta ZKS Celje. Izredna podpora je bila dana delu in obstoju oddelka Pedagoške akademije, saj tudi na celjskem območju trenutno manjka 60 učiteljev. Studijski rezultati v oddelku višje ekonomske komercialne šole pa so tako nadpovprečni v primeri z učnimi uspehi na drugih višjih šolah, da v celoti potrjujejo politiko približevanja višješolskega izobraževanja mladim. V oddelku se je v šolskem letu 1972/73 vpisalo 47 študentov, pogoj za drugi letnik pa jih ima 45. V letu 1971/72 se jih je v prvi letnik vpisalo 43,

pogoje v IV. semester pa jih je doseglo kar 35. Dovolj pove primerjava, da v našem visokem šolstvu uspešno zaključijo šolanje le 1/3 študentov.

Nekateri sicer menijo, da vlada pretirano zanimanje za študij ekonomskih in komercialnih ved in da je dovolj, če imata to smer študija razvito Ljubljana in Maribor. Vendar pa se seveda postavlja vprašanje, kaj je bolje — ali megalomanski vpis na dve visoki šoli ali malce razpršen vpis v več šol z boljšimi možnostmi učenja, individualnega dela s študenti in z boljšimi študijskimi rezultati.

Celjsko območje se je odločilo za dvoje središč prihodnjega višjega šolstva v naši regiji — za Celje in Velenje. Prvi rezultati obeh oddelkov višjih šol v Celju pa so nedvomno potrdili, da celjsko območje ima možnosti za razvoj višjega šolstva. Te možnosti bodo morali vračunati v svoje načrte tudi vsi tisti, ki menijo, da je celotno višje in visoko šolstvo rezervirano za Ljubljano in Maribor.

J. VOLFAND

Takih veselih pogledov in sproščenih nasmehov na premagano progo je bilo na 19. evropskem mladinskem kriteriju na Golteh precej. Mlada švicarska tekmovalka Nelly Streule se je uvrstila boljše, kot je pričakovala, zato je bila še tembolj vesela. Kot z uspehom pa je bila zadovoljna tudi z odlično organizacijo tekmovanja. Mlada, prikupna tekmovalka je dejala, da ji je na Golteh zelo všeč, da so tereni odlični, posebno še, ker jih dopolnjuje sistem vlečnic in sedežnic ter da se počuti, kot da bi bila doma.

Foto: Tone Tavčar

**MODROOKE OČI
MALE TATJANCE,
HČERKE
BRODNIKA
HERMANA
IZ BRSTNIKA
ZRO NA TISTO
STRAN REKE,
KJER DRVE HITRI
AVTOMOBILI
PO CESTI
IN VLAKI. BERITE
REPORTAŽO
NA 14. STRANI.**

Foto: D. Medved

PODPIS DOGOVOROV

V torek dopoldne so v Zalcu v dvorani Kmetijskega kombinata Hmezd svečano podpisali dvoje pomembnih družbenih dogovorov. V navzočnosti predsednikov delavskih svetov, direktorjev delovnih organizacij, predstavnikov družbenopolitičnih organizacij in skupščine ter samoupravnih interesnih skupnosti so podpisali družbeni dogovor o izločanju in usmerjanju sredstev za stanovanjsko izgradnjo in družbeni dogovor o osnovah kadrovske politike v žalski občini. Žalski kolektivi so pokazali pri podpisu tega dogovora veliko razumevanje, tako da so se podpisu udeležili skoraj vsi vabljeni predstavniki. V Zalcu so se odločili za sedem odstotno stopnjo prispevka od bruto osebnih dohodkov za stanovanjsko izgradnjo. Do konca leta 1976 mo-

rajo zgraditi 860 stanovanj, kar bodo lahko uresničili samo z doslednim uresničevanjem družbenega dogovora.

E. ROJC IZVOLJEN

Na zadnji seji centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije je bil izvoljen za predsednika komisije za družbenopolitična in idejna vprašanja znani, prosvete in idejnopoličnega usposabljanja Emil Rojc iz Celja, ravnatelj Pedagoškega šolskega centra. Emil Rojc je bil doslej izredno aktiven družbenopolitičen delavec in je opravljal že več pomembnih dolžnosti. Zaradi prevzema nove odgovorne naloge pa je Emil Rojc zaprosil za razrešitev funkcij v skupščini SRS, kjer je poslanec kulturnoprosvetnega zbora, in pri Zavodu za šolstvo SRS.

z urednikove mize

Ko berete telet vrstice dva velika avtobusa že peljeta skoraj 100 kmečkih žena s celotnega celjskega območja v Postonjsko jamo in v Portorož. Presenečeni smo! Odmev je nepričakovan in če bo tudi na izletu tako prijetno kot so bila mnoga pisma naših bralk, potem ne bo kaj reči. Vreme najbrž ne bo preveč nagajalo, saj je pomlad tu in zanjo verno, da je radodarna s svojimi darovi. V teh dneh se pogovarjamo za propagandno in finančno soudeležbo nekaterih delovnih organizacij. Saj se menda vsi zavedamo, da so kmečke žene res zapostavljene. O izletu boste lahko prebrali vse v prihodnjem NT.

Včeraj zjutraj smo sedli za okroglo mizo v Slovenskih Konjicah. Pogovarjali smo se o konjiških problemih in načrtih ter o pripravi na referendum o samopriskvku. Ta bo, kot smo že pisali 8. aprila. Tudi zapis s konjiške okrogle mize bomo objavili prihodnjic.

Danes vas posebej vabim, da preberete prvo izmed reportaž o savinjskih brodnikih. Poleti se bomo k brodnikom ponovno vrnili in objavili celo serijo razgovorov o njihovem nevsakdanjem delu.

Drugače pa — želim vam mnogo prijetnega pomladnega razpoloženja.

Vaš urednik

**STOP — pop moda
shop**

MLADO ZA MLADÉ

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

Proračunske razprave

OMEJITEV NA 9 in 12,5

Pri sestavljanju letošnjih proračunov občinske skupščine ne bodo imeli lahkega dela. Politika porabe mora prispevati svoj delež k splošni stabilizaciji, k varčevanju, k umiritvi dosedanjih prehudih skokov v ekonomskih predvidevanjih. Takšen je predlog slovenskega izvršnega sveta, o čemer so razpravljali na medobčinskem posvetu pretekli teden v Celju. Posveta sta se udeležila tudi Aleksandra Kornhauserjeva, podpredsednica IS SRS, in Tomaž Bizalj, republiški sekretar za prosveto in kulturo.

Pobuda slovenske vlade, da z družbenim dogovorom uskladi proračunsko porabo, zasluži pozornost. Najbrž je res, da bi bila normativna, zakonska ureditev, hitrejša in učinkovitejša. Toda prav ta, ko je res, da sedanji družbeni procesi zahtevajo družbeno dogovarjanje kot osnovo za samoupravno odločanje. Še posebej, če gre za dogovore med vlado in bazo. Izvršni svet je tudi celjski regiji ponudil v razpravo predlog družbenega dogovora o višini dohodkov, ki jih lahko občine pridobijo za kritje dogovorjenega obsega dejavnosti v letu 1973, in sicer na področju splošne oziroma skupne porabe ter o omejitvi porabe v letu 1973. Na ta način bi naj zagotovili gibanje dohodkov in izdatkov v skladu z resolucijo o družbeno-ekonomski politiki in razvoju v Sloveniji.

Katere so temeljne zahteve o omejitvi porabe? Čisti proračuni, brez šolstva, kulture in zdravstva, se smejo povečati samo za 9 odstotkov, ostale dejavnosti pa za 12,5 odstotka. Če pa bo ta odstotek, na primer, za izobraževanje dal premalo sredstev, potem se morajo izobraževalne skupnosti in občine z gospodarstvom dogovarjati o dodatnih sredstvih. Aleksandra Kornhauserjeva je namreč menila, da mladini ne bi smeli zapirati vrat srednjih šol zaradi pomanjkanja prostorov. V Sloveniji je zato predvideno, da bi s pomočjo družbenega dogovarjanja zbrali 10 starih milijard za investicije v šolstvo. Kajti omejitve porabe ne bi smele okrniti osnovne dejavnosti na posameznih področjih družbenih dejavnosti, pa tudi ne zavreti normalne rasti in razvoja teh področij. Vendar pa bo z davki in prispevki zbranih sredstev vse manj. S sistemom družbenega dogovarjanja in razvijanjem neposrednih odnosov z gospodarstvom bodo morale samoupravne interesne skupnosti mesiti kos denarne pogače. Zato je tudi razumljiva zahteva, da se v tem letu ne sme povečati stopnja prispevkov in davkov iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja. Nadalje — če se bo v kateremkoli skladu ali proračunu zbralo iz prispevkov več sredstev, kot se jih sme porabiti, morajo v obvezno rezervo. In končno — vse kaže, da razen manjših sprememb leto ne bo bistvenega povečanja osebnih dohodkov. Počasi bo na trgu uveljavljen sto odstotni samoupravni sporazum za določene dejavnosti.

Tako načrtane omejitve porabe pa postavljajo pred ne-rešljive probleme manj razvite občine na našem območju. V letu 1973 ne bodo bistvenega povečanja dohodkov. V teh občinah so z občinsko blazajno prekratki in kaže, da bo moral slovenski izvršni

svet upoštevati specifičnost položaja nekaterih družbeno-političnih skupnosti. Vendar pa so predstavniki občinskih skupščin povedali, da njihov realni pristop k obravnavi proračunske problematike ne

bi smel nihče razumeti, kot da nasprotujejo stabilizacijskim prizadevanjem. Kajti njihova naloga pri usklajevanju proračunske porabe ne bo preprosta.

Na posvetu pa so predstav-

nik iz posameznih občin oba člana izvršnega sveta seznanili še z mnogimi drugimi problemi, s katerimi se ubadajo v pripravi na sprejetje proračunske politike.

J. V.

Od leve proti desni: Tomaž Bizalj, Aleksandra Kornhauserjeva in Dušan Burnik.

Foto: D. Medved

Mladina

1. ZBOR SAMOUPRAVLJAVCEV

Prvi zbor mladih samoupravljalcev, v Slovenskih Konjicah je za nami. Prinesel je marsikaj. Ugotovljamo lahko le, da bi ob boljši pripravljenosti lahko nakazal še več ugotovitev, zlasti pa napotkov za boljše delo in boljše izvajanje ustavnih dopolnil, kot pa je. Iz tega nesporno sledi ugotovitev, da bodo morali biti prihodnji takšni in podobni zbori bolj pripravljeni in ne zgolj poročevalski, kot je bil konjski. Čeprav je sodelovalo precejšnje število mladih ljudi iz vseh panog slovenske usnjarske industrije nismo dobili tega, kar smo pričakovali: kompleksne slike dejanskega polo-

žaja mladih v samoupravljanju. Morda je bil še najbolj konstruktiven in gotovo tudi najbolj zanimiv referat Slavka Slapnika iz konjskega KONUS-a, ki je ugotovil, da se bo treba izvajanja ustavnih dopolnil lotiti bolj premišljeno in predvsem bolj resno.

»Predvideno je,« je dejal Slavko Slapnik v svojem referatu, da bomo mnoga vprašanja, ki jih moramo podrobneje urediti, zlasti z vidika realizacije posameznih določb ustavnih dopolnil, opredelili z zakoni o združenem delu in o drugih temeljnih družbeno ekonomskih razmerjih. Slavko Slapnik je govoril še

o temeljnih organizacijskih združenih dela, o težavah, ki nastopajo ali bodo nastopale pri uvajanju teh tvorb ter ugotovil: »Nesporazumi se ne pojavljajo s vprašanjem »kako« gospodariti s sredstvi, temveč s vprašanjem »kdo« gospodari s temi sredstvi.« Upoštevanja vredna je tudi Slapnikova ugotovitev, da je zelo pogosto mnenje, da je minulo delo in njegovo upoštevanje v dohodkovnih odnosih za mlade nezanimivo in morda usmerjeno celo proti njihovim koristim. Jasno namreč je, da pri tem odnosu mladi potegnejo krajši konec. Takšno izhodišče je povsem napačno.

Bistveno vprašanje, ki ga je odprl Slapnikov referat, je tudi vprašanje, kako se bo formal in delil osebni dohodek. Ekonomsko smotno bi bilo, če bi ustanovili v podjetju interno oanko, ki naj bi bila organizirana tako, da bi vodila točno evidenco priliva in odliva sredstev v TOZD-ih. Ta banka naj bi tudi uporabljala likvidna sredstva za tekoča izplačila v skladu z določili samoupravnega sporazuma.

V referatu je Slapnik opozoril tudi na premajhno aktivnost mladih, ki je morda vzrok, da še ni premagano nekakšno idejno sožitje dveh različnih pogledov in tolmačenj ustavnih dopolnil.

Zanimiv je predlog zbor ustanovili naj bi nekaki združenje mladinskih aktivnosti slovenske usnjarske industrije. Iz vsakega mladinskega zbora naj bi prišel v ožji zbor en mladinec, celoten zbor pa bi uravnaval delo vseh vseh slovenske usnjarske industrije. O predlogu bomo še razpravljali.

Na I. zboru mladih samoupravljalcev so bili prisotni tudi vsi predstavniki družbeno-političnega življenja iz Slovenskih Konjic. Zbora pa je udeležilo preko deset delegacij iz obratov in tovarn usnjarske industrije.

MILENKO STRAŠ

KOMENTAR

Poenostavljanja

Skrajni čas je bil, da smo v naših družbeno ekonomskih odnosih resno opozorili tudi na problematiko varčevanja oziroma racionalne porabe družbenih sredstev. Še zlasti je bil skrajni čas zavoljo tega, ker smo družbena sredstva v minulih letih šestkrat trošili tako, kot da o tem pravzaprav ni potrebno mnogo razmišljati. Sredstva, tako ali drugače odtujena našemu gospodarstvu, so se prelivala na razna področja in trošila večkrat tudi brez potrebne odgovornosti, predvsem pa ob prešibki družbeni kontroli.

V sedanjem družbeno ekonomskem trenutku, označenem z vsesplošnimi naporji za stabilizacijo našega gospodarstva, pa je

varčevanje dobilo nove, kvalitativnejše dimenzije. V mnogih delovnih organizacijah našega območja so samoupravni organi, ob splošni in konkretni podpori družbeno političnih organizacij ter sodelovanju strokovnih služb, že izdelali konkretne programe varčevanja, ki so praviloma sestavni del akcijskega oziroma stabilizacijskih programov delovnih skupnosti. Da so se tega lotili v proizvodnih delovnih organizacijah (vsaj v večini primerov) z vso resnostjo, samo lahko veseli. Ne bi pa mogli trditi, da je tako tudi na ostalih področjih, predvsem negospodarskih, kjer smo o teh prizadevanjih doslej (razen nekaterih izjem) vse premalo slišali. Pa vendarle

stvari so krenile in to je pomembno.

Ob naporih za varčevanje z družbenimi sredstvi pa se v delovnih skupnostih nemalokdaj srečujemo tudi s poenostavljanji tega vprašanja. Akcija je osredotočena na tiste vidike potrošnje, ki sicer nikakor niso nepomembni, ne dajejo pa efektov, kot bi jih želeli. Kaj imamo v mislih? Predvsem to, da skoraj povsod govorimo o varčevanju pri sredstvih za kilometrine, dnevnice, reprezentanco in reklamo. Mnogokje je slišati tako, kot da so to edini viri, kjer je moč privarčevati družbena sredstva, in kar je še slabše o drugih vidikih varčevanja pri tem vsekakor premalo razmišljajo. Strinjamo se, da je treba varčevati tudi na omenjenih področjih, kajti tudi to je družbeni denar in tudi tu se da nedvomno veliko prihraniti. Istočasno pa smatramo, da obstoje mnogi drugi vidiki varčevanja, ki so v teh trenutkih, pa tudi v bodoče ve-

liko pomembnejši, pa je o njih vse premalo slišati.

S sodobnejšimi prijemi v organizaciji dela, z izboljšavami v tehnologiji, pri racionalni porabi reprodukcijskega materiala, pri zmanjševanju tako imenovanega »škarta« ter z izboljšavo kvalitete proizvodnje je prav gotovo moč doseči več, kot pa znašajo prihranki pri kilometrinah, dnevnica in podobnem. Res je, da terjajo varčevalni ukrepi na teh področjih tu in tam tudi določene naložbe, toda te prav gotovo niso tolikšne, da bi jih ne bilo mogoče izpeljati. Pred leti smo veliko govorili o skritih rezervah, o notranjih rezervah, ki obstoje v delovnih organizacijah. Mar ni aktiviranje ravno teh rezerv vidik varčevanja, ki mora v sedanjih pogojih stopiti v ospredje. Varčevalni programi v delovnih organizacijah morajo biti konkretizirani tudi z ukrepi, na podlagi katerih bo mogoče ob zmanjševanju proizvodnih

stroškov dosežati večje ekonomske efekte. Boljši izkoristki strojnih naprav, večji izplen pri surovinah in večji izkoristek delovnega časa so nedvomno dejavniki, ki lahko bistveno doprinesejo k izboljšavi materialnega položaja slovenske delovne organizacije. Tu je področje dela, ki se ga morajo strokovne službe lotiti z vso odgovornostjo ter pri tem maksimalno izkoristiti politično podporo vseh subjektivnih sil, katerih akcija je že začrtana in cilji delovanja že postavljeni!

Ne smemo torej poenostavljati in si delati utvar, da smo prihranili pomembna sredstva, če smo zagotovili racionalnejšo potrošnjo nekaterih manjših izdatkov čeprav je pomembno tudi to, temveč moramo zagotoviti, da bomo v dolgoročni proces varčevanja zajeli vse vire in možnosti, kar bo koncem koncev dalo rezultate, ki jih vsi pričakujejo.

BERNI STRMCNIK

CELJE

Poslancem celjskega območja

Sklad za gradnjo šol in vzgojno varstvenih zavodov občine Celje ima določene težave. Pred referendumom za samoprispevek v letu 1971 smo v celotni konstrukciji računali, da bomo gradili v hitrejšem tempu s krediti. Ze koncem lanskega leta pa je na področju kreditiranja nastopila zmeda. Zadeve se odločajo in odlagajo, mi pa gradimo za potrebe prejšnjih let in ne za sedanje ali celo bodoče! Bolj prav bi bilo, če bi vsi napovedani referendumske objekti stali že večraj!

Prepričani smo, da bi bilo pravilno, če bi družba nudila vsaj en dinar kredita na en občanov podarjeni dinar. Hočemo celo samo kratkoročen kredit do konca referendumskega obdobja, morda po pet odstotni obrestni meri (3 odstotke plačujejo banke za a vista sredstva). Pospešili — in s tem pocenili — bi gradnje, pridobili bi si veliko zaupanje občanov (podaljšani samoprispevki) in objekte, ki jih ti težko čakajo, bi leto, dve ali celo tri prej izročili svojim koristnim namenom. To nam je sedaj z zakonom onemogočeno (Uradni list SFRJ št. 71/72, Zakon o posebnih po-

gojih za dovoljevanje investicijskih kreditov, člen 6.) tolmačenje bankam v letu mesecu.

Mnogo govorimo o večskih principih. Referendum o samoprispevkih so solidarnostne akcije po večinskem hotenju občanov in ni dvoma, da bi bila tudi kreditna politika drugačna, v prid občanu, če bi jo znali zastaviti po tem načelu. Enako govorimo o masi odtujenega delarja delavcem in samoprispevku preko bančništva, toda pri tem ne znamo ugotoviti delavskih interesov, so — brez dvoma — na strani gradnje šol, vzgojno varstvenih zavodov in gradnje solidarnostnih stanovanj za delavce.

Kako je možno, da dajemo kredite za vse mogoče, ne dajemo pa jih za vse tiste, kar se v večini delavci skleno odločajo?

Na naše poslance se obrne čamo po sklepu skupščine sklada in jih prosimo, nam tam, kjer zastopajo naše volilce, pomagajo tako, da v svojem forumu zaščitimo inšciativo v gornjem sklopu.

Predsednik MARJAN AS

HNK v Celju

USPELO POTOVANJE

Prvič, kar obstoja profesionalno gledališče v Celju, so se na njegovem odru predstavili igralci Hrvatskega narodnega gledališča iz Zagreba. Prišli so po lanskem obisk Celjanov pri njih z Molierovo komedijo Šola za žene. Igriva in lahkotna komedija, še bolj pa samo zanimanje za gostovanje gostov, so privabili v dvorano mnogo občudovalcev dobre gledališke igre.

Ne bomo pisali ocene predstave. Pisali bomo o tem, kako so takšna medsebojna gostovanja potrebna in v današnjem prostoru nujna. Vanja Drach, ki je igrala naslovno vlogo, je v razgovoru povedala, da bi moral biti naš gledališki prostor enoten. Razdalje med posameznimi mesti in republikami ne bi smele biti ovira za nesodelovanje. Samo v Ljubljani niso gostovali več kot deset let. Razdalja med Zagrebom in Ljub-

Vanja Drach

ljano pa je 135 kilometrov. Medsebojna sodelovanja so dobrodošla tako za igralce in ostale gledališke delavce, kot tudi za gledalce. Prvi izmenjajo mnenja o delu, drugi vidijo tudi nekaj, kar nastaja drugje. V tem pa je ves čar takšnih gostovanj. In že po tem lahko zapišemo, da je to bilo uspešno gostovanje, katerih bi

Ivo Serdar

moralo ne glede na razdalje (te so v današnjem sodobnem svetu tako minimalne) in finančna sredstva biti več. V dobro nas in vseh. V tem smo si enotni, prvi korak je storjen, pričakujemo nadaljnje. Pravzaprav ne korak, temveč hojo.

Tekst: T. Vrabl
Foto: D. Medved

Vanja Drach v pogovoru s celjskim gledališčnikom

Tehniki govorijo

PREMALO PRAKSE

Borivoj Belcer

S tehniki smo se tokrat pogovarjali v Aeru. Borivoj Belcer, tekstilni tehnik, deset let zaposlen, oddelkovodja: »Hotel sem študirati elektrotehniko, pa ni šlo. Odsel sem na tekstilno srednjo šolo, da bi čimprej prišel do poklica. Sicer pa pred desetimi leti tako nisi imel kam drugam. Takrat nam je primanjkovalo literature in dobili smo le splošno izobrazbo, ostalega malo ali skoraj nič. Zdaj po desetih letih pa lahko rečem, da sem dobil spoznal proizvodnjo. Sicer pa drugače tako ne bi mogel delati na delovnem mestu oddelkovodje, če ne bi poznal stvari.«

Lojze Urh

Lojze Urh, tekstilno — kemijski tehnik, tudi deset let zaposlen, zdaj dela v razvojni službi: »Vedno me je veselilo delo v proizvodnji in delo z ljudmi, to pa mi je sedanjí poklic popolnoma omogočil. Deset let sem delal v proizvodnji, kar mi je dalo dobre osnove, ki jih bom lahko zdaj uporabljal v razvojni službi, kjer sem tehnolog. Vidim pa, da je srednja šola premalo in da bomo morali počasi začeti vsi razmišljati, da bomo študij nadaljevali vsaj na prvi stopnji tekstilne fakultete. Razvoj gre tako naglo naprej, da to od nas zahteva, če hočemo koristiti podjetju in sebi.«

Viktor Jagodič

Viktor Jagodič, kemijski tehnik, že deset let v službi, dela v obratu barv: »Za študij kemije sem se odločil zato, ker je to izredno široko področje, ki nudi mariskje zaposlitve. Šola da prav zaradi izredne širine področja kemije samo neko splošno znanje. Doslej sem delal kot oddelkovodja v oddelku za sestavo implegracijskih mas, po reorganizaciji podjetja pa sem prišel na novo delovno mesto v obratu barv. Moje prejšnje delo mi bo tu nudilo dopolnjevanje in razširjanje znanja. Srečal se bom z novo problematiko, to pa je ravno čar kemije.«

tv

Kdo bo voljen?

V pripravah na ustavne spremembe so v zadnjem času vse pogostejše razprave o tem, kako bomo lahko uspešno izpeljali delegatski sistem, če nanj kadrovske ne bomo pripravljali. Na nedavni seji delovne skupine, ki v okviru celjske občinske konference SZDL pripravljala osnutek komunalnega, skupščinskega in delegatskega sistema na osnovi ustavnih sprememb, je Bojan Volk izjavil, da bo Celje na prihodnjih volitvah »potrebovalo okrog 4000 delegatov. Izhodišče je namreč že znano — vsaka temeljna organizacija združenega dela bo izvolila svojo delegacijo (ta bo štela najbrž 15 članov), ki bo iz svoje srede ali pa združena z delegacijami drugih temeljnih organizacij združenega dela izvolila delegata za skupščinske in druge samoupravne organe.

Za tole razmišljanje je pomemben osnovni podatek — vsaka TOZD bo morala voliti delegacijo preudarnih, vsaj delno usposobljenih samoupravljavcev, ki naj bi v delovanju delegacij zagotovili izpolnitev interesov delovnih ljudi. Predvsem z oblikovanjem takih stališč, ki bodo prodorna in sprejeta v drugih oblikah združenega samoupravljanja. V občinski skupščini, v republikah, v raznih organih solidarnostnih skladov in samoupravnih interesnih skupnosti ipd. Delegacija bo morala pokazati zato velike sposobnosti. Ustvariti delno vez do baze, ki jo bo volila, do drugih temeljnih organizacij združenega dela in do organov v občini ter republikah. Ta rast delegatskega sistema — iz človeka, neposrednega proizvajalca in občana pa ne vodi samo navzgor, ampak tudi navzdol.

No, še več drugih odtenkov delovanja delegacij bomo morali razčlenjevati. Za sedaj se zadovoljimo z ugotovitvijo, da bomo od članov delegacij zelo veliko zahtevali. In tudi njihova odgovornost ne bo majhna. Se izrazitejša pa bo zaradi tega, ker bomo na prihodnjih volitvah prvič v zgodovini naše družbene in ustavne ureditve vpejali nekaj povsem novega. In izvirnega. In ne preprostega, ker stopamo v globoke družbene spremembe. Kaže, da se tega povsem ne zavedamo. Kako si sicer razlagati, da še vedno kasnimo z evidentiranjem ljudi, delavcev, občanov, ki naj bi tvorili delegacije. Kako bomo zagotovili kadrovske svežino med izvoljenimi, če danes premalo razmišljamo o ljudeh, ki bi jih morali pripraviti, usposobiti in oborožiti za nove naloge v delegacijah. Ali se bodo v delegacijah in v skupščini spet našli isti ljudje ali pa bomo vendarle malo razširili vhodna vrata za večjo udeležbo neposrednih proizvajalcev, žena in mladine? Pa menda ja ne bo prišlo to samo od sebe!

Delegatski sistem predstavlja tudi veliko kadrovske preizkušnje. Če se namo prav s pomočjo evidentiranja ne bomo pripravili (v delovnih organizacijah, na terenu), bomo izpit težko opravili.

J. V.

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

FILIPU BEŠKOVNIKU, PREDSEDNIKU IZVRŠNEGA ODBORA TEMELJNE IZOBRAŽEVALNE SKUPNOSTI V SLOVENSkih KONJICAH

Kot razmišljajočega družbenega delavca, ki pa izhaja iz prakse in ne teorije, kot aktivnega sooblikovalca programa za gradnjo šolskih, kulturnih, telesno vzgojnih in komunalnih objektov, vas sprašujem, koliko bo v konjski občini dosežena na področju šolstva, če referendum za podaljšani samopríspevek uspe. S tem mislim na že uspe-

li referendum zadnjih petih let, ki je pokrtil najbolj boleče rane v osnovnem šolstvu. Koliko pa bo bodoči uspehi referendum pomagali k razširitvi druge faze osnovnošolskega razvoja. Kaj bi morali narediti, če bi hoteli, da bi imeli šolstvo v vaši občini razvito tako, kot bi želeli.

ZDENKA STOPAR

PARTIZANSKA SANITETA

Muzej revolucije v Celju bo v sodelovanju z Muzejem narodne osvoboditve Maribor, Muzejem ljudske revolucije Slovenije Ljubljana, Muzejem ljudske revolucije Slovenj Gradec in Sekcijo za partizansko zdravstvo pri Slovenskem zdravniškem društvu pripravil razstavo Partizanska saniteta v Sloveniji. Razstava bo v prostorih Muzeja revolucije v Celju, trajala pa bo od 22. marca do 22. aprila, potem pa jo bodo preselili v Novo mesto.

Razstava Partizanska saniteta v Sloveniji je bila kot prvič prikazana lani v Ljubljani v Muzeju ljudske revolucije. Preden bo prišla v Celje, jo bodo videli še Mariborčani.

Namen razstave je, da javnosti predstavi tudi to poglavje našega narodnoosvobodilnega boja, razmere, v kakršnih so živeli ranjeni in bolni borci, ter splošno skrb za onemoglo borco in tovariše. Razstava bo po svoje posredovala izkušnje iz te vrste dejavnosti današnji generaciji, pokazala pa bo tudi, kolikšno skrb so posvečali organizatorji narodnoosvobodilne borbe tovarišem v bojnih vrstah. Razstava je predvsem dokumentarna, vsebuje pa tudi makete bolnišnic in instrumentarij.

Na razstavo Partizanska saniteta v Sloveniji so še posebej vabljivi šolski kolektivi, saj je to izredno reprezentativna in pomembna razstava.

CELJE

VRTEC ZA DOJENČKE

Pretekli teden so v Krajevni skupnosti Otok Celje ustanovili na pobudo SZDL aktiv žena. Za predsednico aktivna so izvolili Ano Kolman, 32-letno uslužbenko Zavoda za socialno zavarovanje v Celju, stanuje pa na Otoku I. Zaprošili smo jo za kratek razgovor o problemih žena na območju Krajevne skupnosti Otok.

Zakaj ste se v vaši KS odločili za ustanovitev tega aktiv? Do zdaj so se s problemi žena pri nas ukvarjali v okviru SZDL. Da bi lahko še bolje reševali ženska vprašanja, za katere so zainteresirane delovne žene na našem terenu, smo ustanovili ta aktiv. In kakšni so ti problemi? Predvsem otroško varstvo. Na Otoku ni otroškega vrtca, kjer bi ženske lahko dale v varstvo predvsem dojenčke. Tu je precej mladih družin z otroki do dveh let, dojenčke pa sprejema samo vrtec v Gaberju. Kakšna je zainteresiranost žena za aktivnost v krajevnih organizacijah? Ženske pri nas so precej zainteresirane in

pripravljene delati, posebno starejše, že izkušene aktivistke. Bila sem presenečena in zelo vesela, ko sem videla njihovo zagnanost in voljo do dela. Vendar pa je v aktivnosti vključenih premalo mladih žena. Kaj je temu vzrok? Tu smo spet pri otroškem varstvu, verjetno pa so do zdaj imele tudi premalo vzpodbude, niso se znale vključiti v delo. Upam, da jih bomo uspeli aktivirati. Kakšen je program, ki si ga je zadal vaš aktiv? Predvsem ureditev otroškega varstva za otroke do dveh let, ureditev okolja, organiziranje zdravniških predavanj in pomoč ostarelim osebam. Tu bomo skušali apelirati na šolsko mladino in se povezati z DPM in hišnimi sveti. To je vaša prva pomembnejša funkcija? Ja, vendar upam, da ji bom kos. Seveda pa mi bodo gotovo pomagale pri delu starejše, že izkušene aktivistke, za kar bi jim bila zelo hvaležna.

S. P.

D. POŠ

KONJICE

KONEC MESECA KULTURE

Naslednjo nedeljo, 25. marca 1973, ko bo v Slovenskih Konjicah zaključek kulturnih prireditev, bo nastop najstarejših harmonikašev ter ansamblov iz konjske občine. Za prijetno razpoloženje pa bodo v programu sodelovali humoristi iz Maribora, Pohorski Štef in Francica ter Priški Tina.

Celje

O IZJEMAH

Ne samo graditev novega posloplja šolskega centra za blagovni promet v Celju, s katero bo rešena tudi gostinska šola, marveč tudi nekatere druge akcije, lahko bi rekli solidarnostne, nenehno opozarjajo na poseben položaj kolektivov, ki imajo v Celju ali na njegovem območju svoje poslovne ali drugačne enote, sedež matičnega podjetja pa zunaj mesta ob Savinji.

Gre namreč za splošno ugotovitev, četudi izjem ne manjka, da ti kolektivi v manjši meri sodelujejo s svojimi finančnimi deleži pri reševanju skupnih vprašanj pa naj bodo komunalna, šolska in druga. Mnogo pa je takih, ki se takšnim akcijam sploh ne pridružijo!

Tudi primer šolskega centra za blagovni promet je več kot značilen, čeprav v vrednosti ne pomeni veliko. Toda solidarnost je vse kaj drugega kot kup denarja. Gre za odnos do vprašanj, ki ostajajo odprta in ki jih v naši praksi rešujemo z zbiranjem sredstev. Gre za odnos do problemov. Gre za okolju, v katerem živijo in dela tudi tak kolektiv, ki ostaja gluha na vabila. Solidarnost ima drugačno vrednost kot pa samo tisto, ki jo izražamo v številki ali denarnem deležu.

Brez zadržkov lahko zapišemo, da se tudi domači kolektivi ne odločajo lahko za lastne prispevke v takšnih skupnih akcijah. To velja tudi za trgovino. Trgovina širšega celjskega območja je za graditev (prizidka) šolskega centra za blagovni promet zbrala

okoli 300 milijonov starih dinarjev. To pomeni, da so se vsi udeleženci te akcije nečemu odpovedali in dali za vzgojo bodočih strokovnih delavcev. Vrh tega je v tej akciji sodeloval tudi kolektiv šolskega centra.

Ce pa bi prelistali seznam tistih trgovinskih organizacij v Celju in okolici, ki so ostale neme ob akciji za graditev šolskega centra za blagovni promet, bi ugotovili, da gre v večini primerov za prodajalne industrijskih izdelkov. Navzlic temu pa tudi ti kolektivi iščejo svoj prostor v šoli. In prav je, da ga, saj drugače ne more biti. Toda zaradi stališč njihovih matičnih enot do financiranja skupnih potreb v Celju, so mladi, ki delajo v teh prodajalnah, prizadeti bolj kot v tistih, kjer njihova podjetja sodelujejo v financiranju. Šola namreč ne more sprejeti vseh kandidatov. Je pretesna. Vpis je omejen. In tako imajo prednost, čeprav ne v celoti, učenci tistih delovnih organizacij, ki so prispevale svoje deleže v solidarnostni akciji.

Problem je na dani. Boleč in pereč za vse. Na vsak način pa bi morali imeti kolektiv tistih enot, ki imajo sedež zunaj mesta, večji vpliv pri odločanju o sofinanciranju skupnih potreb v krajih, kjer delajo. Na koncu koncev gre tudi v tem primeru za delovne ljudi, ki živijo na tem območju in ki na svoj način sodelujejo pri njegovem razvoju.

M. BOŽIČ

Meja obremenitve

Ceprav smo v zadnjem času nekajkrat že slišali opozorilo, je prav, da je jugoslovansko partijsko predsedstvo te dni znova poudarilo, da ima tudi obremenjevanje osebnih dohodkov svoje meje. Pravzaprav, da je tudi ob vsej pripravljenosti delovnih ljudi, da po svoje prispevajo k stabilizaciji, meja, do kje lahko gremo.

Kroparska pobuda med našimi delovnimi kolektivi ni naletela na gluha ušesa. Povsod jo dojemajo po svoje, glede na lastne možnosti in razmere. Snujejo programe varčevanja, odločajo se za dodatne delovne napore, za racionalizacijo proizvodnje in podobne prijeme. Menda razen v prvih povojnih letih trdih naporov za obnovo porušene domovine jugoslovanski delavski razred še nikdar ni tako strnjeno izkazal pripravljenosti za odrekanje in napore, samo, da bi speljali začrtane smernice gospodarske stabilizacije. Gre za spoznanje, da le ob sočasnih uspehih v gospodarskem razvoju lahko dejansko zaživijo vse pravice delavcev, ki jih prinašajo ustavni amandmaji. In na spoznanje, da je kljub vsem prizadevanjem za ureditev pravičnejših socialnih odnosov v naši družbi še zdaleč nismo tako daleč, da bi lahko zanikali dejstvo, da je inflacija najnepravičnejši in kruti davek, ki najmočneje prizadene ljudi z najnižjimi dohodki.

Povsem napačno pa je to pripravljenost delavcev dojemati tako, da jim lahko z vsemi mogočimi dodatnimi davki in dajatvami obremenjujemo neposredno osebnih dohodke. Ta pot je pač najbolj komorna za tiste, ki denar zbirajo, in obenem najbolj lahkomišeln. Zato ker lahko poži povpraševanje na trgu in s tem zavre naš gospodarski razvoj. Od svetovne gospodarske krize, ki je pred dobrimi štirimi desetletji razdejala kapitalistične iluzije, o samodejni sposobnosti kapitalističnega tržnega gospodarstva, ki da lahko zagotovi samo po sebi uravnotežen razvoj, ni več kapitalistične vlade, ki ne bi upoštevala Keynsovih naukov, četudi terjajo porazdelitev narodnega dohodka od premoženjskih na šibkejša družbene sloje.

To lahko zavre naša stabilizacijska prizadevanja, na drugi strani pa obstoja ta nevarnost, če ne bomo dejansko speljali sprejetih družbenih stališč o deležu gospodarstva v narodnem dohodku. Danes, ko družbenopolitične skupnosti, našeti skladi zunaj gospodarstva in banke razpolagajo še vedno z okrog 45 % jugoslovanske akumulacije, ko imajo zasebniki v rokah njen četrtinski delež, gospodarstvo pa le 30 % ni delež, smo še daleč od ustavno proklamiranih pravic delavcev glede odločanja o ustvarjenem dohodku. Nujno in brezkompromisno jih moramo uravnati.

Tone Kraševac

Šentjur: podpredsednik za GRADNJE

Na zadnji seji skupščine Šentjur pri Celju so izvolili za podpredsednika občinske skupščine Slavka ing. Plevnika. Po poklicu je diplomirani ing. strojništva, zaposlen v Zelezarni Store. Je rojen Šentjurčan, star 44 let, študiral pa je v Ljubljani, kjer je končal srednjo tehnično šolo in univerzo.

Ze vrsto let je aktiven občinski funkcionar, ki vestno opravlja svoje delo. Je odbornik občinske skupščine, predsednik občinskega zbora, predsednik občinske skupščine TIS-a, do zdaj pa je bil tudi predsednik sveta za gospodarstvo in finance pri občinski skupščini. Veseli smo, da ga ob izvolitvi predstavi novim bralcem.

Kako ste sprejeli izkazano zaupanje, ko so vas izvolili za podpredsednika skupščine občine Šentjur?

Funkcijo neprofesionalnega podpredsednika občinske skupščine, sem kar rad sprejel predvsem zato, ker se bom ukvarjal z gospodarstvom, ki me zelo zanima. Ker je v Zelezarni Store zaposlenih okoli 700 ljudi iz naše občine, naj bi, ker sem tam zaposlen, skrbel za dober kontakt med občino in Zelezarno. Moja naloga pa bo tudi vzpostaviti še tesnejše sodelovanje in povezavo s celjsko občino, s katero imamo veliko skupnih interesov.

Mislil, da bi občina morala v prvi vrsti dati podporo, vsaj moralno, podjetjem, ki so v rekonstrukciji. To so Alpos, Bohor, Kmetijski kombinat in jim omogočiti, da

začeta gradbena dela izvršiti. Sem spada tudi gradnja vodovodne pri Šentjurski osredni šoli, kasneje pa še gradnje nove osnovne šole v Šentjuru in Loki pri Zusmu. Če prej bi bilo potrebno pri gradnji pregrade za akumulacijo Tratna. Zelezarna je re je že odkupila 100 ha na ljišča. Vodo v zbirnem je ru bi koristila industrija, žila pa bi lahko tudi razju turizma v Šentjurski čini. Cesta do Slivnice je asfaltirana in to je pogoj za zanimanje turistov. Z pitna voda je v naši občini velik problem, zato bi se rali zavzeti za čim hitrejšo gradnjo vodovoda Skofja Šentjur.

Ker je šentjurska občina pretežno kmetijska, bi vsi kor morali posvečati razju kmetijstva veliko več zornosti. Razmah živinoreje, mlekarstva in tudi kmetijskega turizma bi mnogo prispeval k razvoju občine.

D. P.

Samoupravne interesne skupnosti

KAKO BOLJŠA SKRB OTROKU?

Uredništvo Novega tednika je želelo v času intenzivnega razmišljanja o pripravi na drugo fazo ustavnih sprememb spodbuditi pregled uspehov in pomanjkljivosti v dosedanjem delovanju samoupravnih interesnih skupnosti. Z nekaj osnovnimi vprašanji o problemih dela samoupravnih interesnih skupnosti smo se v januarju s časopisno anketo obrnili na večino izobraževalnih in kulturnih skupnosti ter skupnosti otroškega varstva na celjskem območju.

V vprašanih smo izpostavili, da je od ustanovitve interesnih skupnosti preteklo že nekaj let, toda ocene o njihovem delu še vedno poudarjajo, da so skupnosti predvsem razdeljevalci sredstev. Mnogi menijo, da o vsebini dela ustanov in zavodov ter o združevanju samoupravnih interesov delavcev iz družbenih dejavnosti in združenega dela, predvsem gospodarstva, ni dovolj razprav in tudi ne razmišljanj. Prav tako je bilo izrečenih precej kritik na račun podatkov, da so v interesnih skupnostih najaktivnejši predvsem delavci s posameznih področij — kulture, šolstva in iz vzgojno-varstvenih ustanov, predstavniki delovnih organizacij pa so manj prisotni v delu skupnosti. Še več. Njihov neposredni vpliv na politiko interesne skupnosti in na delitev sredstev je skromen. Kljub možnostim, ki jih imajo. Nadalje smo temeljnim samoupravnim interesnim skupnostim postavili vprašanje o sedanjih pripravah na ustavne

spremembe in o tem čemu bi morali dati prednost pri ustavnem prevrednotenju dosedanjega dela samoupravnih interesnih skupnosti.

Tudi skupščinski sistem bo doživel z novo ustavo bistvene spremembe. Znano je, da se bodo delegacije temeljnih interesnih skupnosti srečale z ustreznim zborom v skupščini in z njim enakovredno razpravljale o vprašanih, pomembnih za določeno družbeno dejavnost. Tak sistem dela bo zahteval drugačno organiziranje interesnih skupnosti, njihovo boljše delovanje in tudi kakovostno povezovanje z združenim delom. Predvsem pa aktivnejšo prisotnost predstavnikov delovnih organizacij v skupnosti ali v delegaciji.

Zal naša pobuda, da bi samoupravne interesne skupnosti spregovorile na časopisnih straneh o njihovih dosedanjih težavah, uspehih in načrtih, še posebej glede na uveljavljanje ustavnih sprememb, ni bila deležna odmeva. Prejeli smo samo troje odgovorov, ki jih bomo objavili v prihodnjih številkah. Z objavo seveda podpiramo možnost polemike, dodatnih pojasnil in informacij. Moramo pa se bo še odločil kdo izmed tistih, ki so bili povabljeni, pa so nalašč ali iz katkega drugega razloga prezrli to vabilo, da širšo javnost (kar bi itak morali!) obvestijo o svojem delu.

Danes objavljamo odgovor temeljne skupnosti otroškega varstva iz Celja. Zanj smo se odločili zaradi tega, ker prav v teh dneh poteka pod-

pisovanje družbenega dogovora o programskih nalogah in financiranju otroškega varstva v občini Celje v letu 1973. Družbeni dogovor naj bi podpisali vsi delovni kolektivi. Nedvomno je ta akcija neposrednega dogovarjanja z gospodarstvom (pa čeprav ne gre za poviševanje stopnje prispevka in se komu zdi podpis dogovora le formalnost) korak, ki nakazuje prihodnjo, dolgoročno politiko dogovarjanja in sodelovanja med samoupravnimi interesnimi skupnostmi in gospodarstvom.

*

Skupnost otroškega varstva je bila ustanovljena pred petimi leti z namenom, da se z angažiranjem širše družbene skupnosti pospeši razvoj materialne osnove za družbeno vzgojo in varstvo otrok. Čeprav je zakon o skupnosti otroškega varstva in o financiranju nekaterih oblik otroškega varstva zoževal dejavnosti predvsem na izgradnjo ustanov za predšolske otroke, smo bili v Celju mnenja, da je potrebno aktivnost skupnosti otroškega varstva razširiti na vse oblike družbene skrbi za otroke, s katerimi lahko vplivamo na izboljšanje pogojev za zdrav rast otrok. Tako smo zasnovali program, ki vsebuje poleg izgradnje vzgojno-varstvenih zavodov za predšolske otroke tudi razvijanje družbene prehrane za otroke, širjenje možnosti za podaljšano bivanje otrok v osnovni šoli, izpopolnjevanje zdravstvenega

varstva otrok, skrb za razvojno motene otroke, za rekreacijo in za interesne dejavnosti otrok ter kulturno vzgojo otrok. Posebej se je skupnost soočila tudi s problemi socialnega razlikovanja otrok in skuša z nekaterimi ukrepi ublažiti posledice, ki izvirajo iz slabšega materialnega stanja družin.

Tako zastavljene naloge skupnosti otroškega varstva pomenijo vsebinsko obogatitev družbene skrbi za otroke, še zlasti ker so vsi dosedanjí razvojni programi bili široko obravnavani na javnih razpravah in bili v tem postopku tudi družbeno verifikirani.

Ocena, po kateri so v interesnih skupnostih najbolj aktivni delavci iz zadevnega področja — v tem primeru delavci vzgojno-varstvenih zavodov — za delo temeljne skupnosti otroškega varstva ne drži. Ze sestav organov (skupščine, izvršnega odbora in komisij), ki jih sestavljajo delegati krajevnih skupnosti in organizacij združenega dela objektivno pogojuje uveljavljanje najširšega družbenega interesa na področju otroškega varstva. Seveda gre tudi za specifično situacijo, ker so vzgojno-varstveni zavodi hkrati tudi člani izobraževalne skupnosti in sredstva za svojo osnovno dejavnost pridobivajo iz drugih virov (izobraževalna skupnost in starši), zato interes delavcev teh zavodov in prevladujoč v skupnosti otroškega varstva.

V oblikovanju svoje politike pa se je skupnost otroškega varstva že usmerila na izgrajevanje takih samoupravnih odnosov v zavodih, ki izvajajo otroško varstvo, da bodo zagotavljali delavcem v teh zavodih možnosti neposrednega odločanja zlasti o oblikovanju dohodka in ne samo možnost odločanja o razdeljevanju s proračunom zagotovljenih sredstev. V pravi je predlog sporazuma o elementih in višini stroškovne cene za oskrbnino varovancev in o plačevanju dogovorjene cene, ki naj določijo delež staršev in delež družbenih skladov, ki subvencionirajo dogovorjeno ceno tistim staršem, kateri sami tega plačila v celoti ne zmorejo. V tem vidimo prvi korak in osnovo za oblikovanje dohodka in iz tega izvirajočih samoupravnih pravic, pa tudi vsebinsko nov odnos med zavodi in starši, kateri otroci so varovanci teh zavodov.

Skupnost otroškega varstva si v svojem delovanju prizadeva dopolniti in razvijati samoupravne odnose ter je njena dejavnost usmerjena na izgrajevanje sistema, ki bo v čimvečji meri zagotavljal odločanje vseh delovnih ljudi v temeljnih organizacijah združenega dela o razvoju materialne baze in organiziranju oblik družbene vzgoje in varstva otrok. Prav zdaj je v toku postopek za sklepanje družbenega dogovora o programskih nalogah in financiranju otroškega varstva v letu 1973, s katerim nadomeščamo dosedanja proračunski sistem finan-

ciranja ter samoupravni razum o družbenem varstvu otrok, za katerega so se pobudo naše skupnosti in le vse druge interesne skupnosti in družbene organizacije. S tem se skupnost praktično vključuje v izvajanje ustavnih sprememb.

Skupnost otroškega varstva bo morala v prihodnosti zlasti izgrajevati delegatski sistem, ki bo omogočal bolj gibenost pri pritegnitvi delegatov glede na vsako kratno raznolikost problemov, ki se obravnava v skupnosti. Sestav naše skupnosti je že delegatski in v smislu, da jo sestavljajo voljeni delegati v krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah, kar pa ne zagotavlja vedno tudi kvalificirano odločanje o zadevah, ki so v to interesno skupnost.

Zdi se nam, da nismo vli v celoti odgovorili na vprašanja, ki ste jih zastavili, zato predlagamo, da organizirate razgovor za okroglo mizo.

Izkoriščamo priložnost, vas zaprosimo za pomoč pri informiranju javnosti o naši skupnosti, problemih, katerimi se srečujemo in uspehih, ki jih dosegamo. Pomoč pričakujemo zlasti s strani internih glasil naših organizacij, ki bi v kem smislu lahko pomagala javna tribuna delovnih pri odločitvah in pri skrbi za otroke in predvsem, da nam boste pri pomagali.

Skupnost otroškega varstva

Laška mladina in

ŽIVILCI

V soboto 24. marca bo v Laškem zbor mladih samoupravljalcev, ki ga bo organiziral mladinski aktiv Pivovarne Laško. O pripravi na to pomembno akcijo smo spregovorili s predsednikom tehničnega odbora za pripravo zboru mladih samoupravljalcev in obenem tudi sekretarko občinske konference Zveze mladine v Laškem Faniko Lapornik.

Vi ste dali pobudo, da bi se zbor mladih samoupravljalcev, akcija, ki jo bodo izvedli povsod po Sloveniji, sestali tudi v Laškem.

Ja. Bila sem v Portorožu na seminarju za predsednika komisije za družbeno ekonomsko odnose pri občinskih konferencah. Dogovarjali smo se o pripravi zborov mladih samoupravljalcev po vsej Sloveniji v panogah industrije in rudarstva. Nihče ni omenil, da bi bil tak zbor tudi za panogo živilske industrije. To se mi ni zdelo prav, saj je zaposlenih mnogo mladih v tej industriji, prav tako pa je spuščen trgovina. Predlagala sem, da se izvede zbor mladih samoupravljalcev živilske stroke in predlog je bil sprejet. Tako smo mladi v Pivovarni Laško prevzeli organizacijo tega zboru.

Kako potekajo priprave za zbor?

Poslali smo prijavnice 42 aktivom v podjetjih živilske stroke. Vendar pa prijavnice prihajajo zelo počasi, čeprav je rok zanje že potekel. Vseeno upamo, da se bo zbor udeležilo okoli 150 mladih iz vsaj 30 podjetij. Zbor bo v Domu Dušana Poženela ob 11. uri dopoldne.

Kaj mislite, kakšni bodo rezultati tega zboru?

Delovni naslov zboru mladih samoupravljalcev je Izvajanje ustavnih dopolnil v praksi. S tem želi republiška konferenca, da se slovenska mladina vključi v vrsto prizadevanj vseh družbeno političnih organizacij ter da tudi mladi

di pospešijo konkretno izvajanje ustavnih dopolnil v praksi. Upam, da bomo na tem zboru prišli do takšnih zaključkov, ki bodo realni, predvsem pa, da jih bomo izvajali. Ti zaključki naj bi bili osnovni akcijski načrt pri delu z mladimi v delovnih organizacijah in koristen pripomoček ter vodilo pri reorganizaciji ZM v delovnih organizacijah v duhu ustavnih dopolnil.

Kakšno je bilo po vašem mnenju do sedaj delo mladinskih aktivov v podjetjih živilske stroke?

Kolkor mi je znano, je v podjetjih še vse premalo aktivov. Mladina premalo dela. Vzroki so lahko v tem, da so mladi nekako zapostavljeni, predsedniki mladinskih aktivov imajo premalo časa za opravljanje svojih funkcij. Vsaj nekaj ur na teden naj bi imeli za uresničanje nalog, ki so jim zastavljene. Ponekod imajo več ugodnosti za aktivno delo, vendar pa se sami premalo trudijo. Sicer pa upam, da bo udeležba na našem zboru kljub temu dobra in da bodo rezultati posveta kar se da ugodni za nas mlade. Kakšne pogoje si bo mladina ustvarila za življenje in delo danes, tako bo živela in delala tudi jutri.

D. POŠ

Načrtovanje družine

Občinska konferenca SZDL, sekretariat za družbeno aktivnost žensk v Celju sta v tem tednu skicirali razširjeno sejo, kjer je tekla razprava o družbenem položaju žensk. Podano je bilo izčrpano poročilo o zastavljenem programu otroškega varstva v celjski občini, ki je vzbudilo v avditoriju žena veliko tehničnih in kritičnih pripomb. Te so zajemale vprašanje varušk in neorganiziranega otroškega varstva na domovih, premajhno kapaciteto v vzgojno varstvenih ustanovah za otroke do dveh let in spričo tega eno nerešljivih vprašanj, sako urediti tako varstvo, da bo zadovoljilo matere.

Najbolj zanimiva pa je bila razprava o načrtovanju družine v Sloveniji, kjer je svoje ugotovitve pripovedoval tudi strokovnjak na tem področju, primarij dr. Cik. Žene so na konferenci žena zagovarjale mnenje, da je načrtovana družina svobodna pravica vsake ženske, še vedno pa je vprašanje, kako polskati takšne ukrepe, da bo žena kot osveščeno bitje sama načrtno sodelovala pri oblikovanju svojega rodu. Splavi niso nobena rešitev, ki je zaskrbljujoča posebno za celjsko občino, ki je po številu splavov na prvem mestu.

Z. S.

Laško

SPREMEMBA V VRHU

Novoizvoljeni predsednik občinske organizacije sindikatov v občini Laško Marko Manfreda (na levi) in dosedanji predsednik, oziroma novi predsednik občinske skupščine Rudi Grosar med sejo predsedstva v Laškem. (Foto: J. Kr.)

Minuli teden je bila v Laškem razširjena seja predsedstva občinskega sindikalnega sveta. Na njej so najprej razpravili Rudija Grosarja članstva v predsedstvu in dolžnosti predsednika. Dosedanje mu predsedniku so se toplo zahvalili za dobro delo na čelu sindikalne organizacije in mu na novi dolžnosti predsednika občine zaželeli obilo uspehov.

Na osnovi predhodnih razprav v sindikalnih organizacijah je tudi predsedstvo enoglasno izvolilo za novega predsednika Marka Manfreda, strokovnega učitelja iz kolek-

tiva laške osemletke, ves čas po vojni zelo agilnega in uspešnega političnega delavca, tako v sindikatih, v samoupravnih organih, v organizaciji ZK in v ZB NOV.

Na seji so razpravljali o težah za ustanavljanje samoupravne delavske kontrole v delovnih organizacijah. Okoli tega vprašanja se je razvila zelo živahna, vendar še ne do kraja izčrpana menjava mnenj in stališč. Razpravljali so tudi o varčevanju, temeljnem dejavniku za odpravo nelikvidnosti in učvrstitev stabilizacije v gospodarstvu. — ec.

turizem

Še enkrat:

RAZVOJ GOLT

Ni naključje, da tudi današnji zapis v turistični rubriki namenjamo Goltem. V deveti številki lista smo namreč odprli vprašanje nadaljnjega razvoja turističnega središča na Golteh, problem, ki prav gotovo sila v ospredje in vzbuja pozornost pri vseh, ki se kakor koli obračajo k temu prelepemu koščku naše zemlje. Od tej pa doslej so nekatera vprašanja bolj čista. Prav zato smo v pomenek o razvoju Golt vključili direktorja celjskega Izletnika, Leopolda Perca, in glavnega tajnika celjske turistične zveze, Zorana Vudlerja.

PROF. ZORAN VUDLER

LEOPOLD PERC: Moje osebno prepričanje je naslednje: če bomo pustili Golte na takšnem nivoju kot so danes, jih bomo obsojili. Zato je nujno, da takoj začnemo z idejnim razčiščevanjem in nato, ko bodo izdelani tudi načrti, s konkretnim delom. Sicer pa smo o tem imeli tudi razgovor pri predsedniku

tam napejali okoli 1.200 metrov dolgo sedežnico do Starih stan. Če bi uredili samo to, bi lahko pripeljali in odpeljali z Golt dvakrat več ljudi, kot lahko to opravimo zdaj. Takšno organizacijo dostopa in odhoda s smučarskih terenov poznajo tudi v tujini.

Skratka, gre za nujno zadevo in za skupno delo mnogih dejavnikov.

ZORAN VUDLER: Kar tiče Golt, gre za tri osnovne probleme. Najprej bo treba razmisliti o povečanju prenočitvenih in gostinskih zmogljivosti. V prvi fazi bo nujno potrebna okrepitevalnica, ki bo razbremenila gostinski del hotela. Razen tega gre za razširitev smučišč in za dotok oziroma odhod z njih.

Glede dostopa naj nakažem dve smeri. Prva je Savinjska dolina, druga pa Toplišca.

To so osnovni problemi, ki tarejo Golte. O njih smo se pogovarjali tudi pri predsedniku moziške občinske skupščine in se dogovorili, da je treba vsa vprašanja okoli Golt reševati perspektivno in gospodarno. Predvsem pa moramo vsi skupaj sprejeti enoten načrt. Zdaj velja v javnosti več variant, kako bi naj v prihodnje usmerjali turistični center na Golteh. To je nevzdržno. V bodoče mora obveljati samo ena.

Na tem sestanku smo se tudi dogovorili, da zavod za napredek gospodarstva v Celju izdela idejno zasnovo o perspektivni ureditvi Golt, ki bo temeljila na točkah, ki sem jih omenil: novi gostinski prostori, prenočitvene kapacitete na Golteh in zlasti v dolini, razširitev smučišč in pa dovoz ter sesto.

In še enkrat: delo se naj prične, ko bo sprejet enotni načrt nadaljnjega razvoja Golt.

M. BOŽIČ

LEOPOLD PERC

občinske skupščine v Mozirju Jožetu Debersku. Organizirala ga je celjska turistična zveza oziroma njen glavni tajnik Zoran Vudler. V glavnem gre za razširitev smučišč in pa za dostop oziroma odhod s smučišč. Ugotavljamo namreč, da je sestop glavni problem. Z gondolo lahko brez posebnih težav prepeljemo na Golte okoli 2.000 ljudi. Kar je več, je že ovira. Ta pa nastane zlasti pri povratku, še posebej, če gre za to, ko se po navadi velika večina hkrati odloči za sestop. Tako se nam približno ob petih popoldne zbere pred gondolo tudi do 1.500 ljudi. Problem je tu. Pojavlja se torej vprašanje, kako omogočiti normalen dohod in zlasti odhod. Ena izmed variant je, da bi s prične, ko bo sprejet enotni načrt nadaljnjega razvoja Golt.

VSE VEČ OBISKOVALCEV

Po podatkih informacijske službe celjske turistične zveze je bilo tudi na začetku marca precej gostov na našem turističnem območju. V celoti so jih naštehi 930, od tega največ v zdraviliščih Rogaška Slatina (230), na Dobrni (150) ter v Laškem (200), kar je za 8 odstotkov več kot v istem času lani.

Razveseljiv je podatek, da se je povečalo število gostov zlasti v zdraviliščih.

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

ŠTEFAN GERKEŠ

Štefan je prijeten sogovornik in niti po govoricah ne bi mogli ugotoviti, da je doma iz Pomurja, točneje — iz Nedeljice pri Turnišču. Značilno

prekmursko narečje navadno izda še tako spretne govornike zaradi značilnih širokih vokalov. Toda Štefan je to znal zelo spretno prikriti in sem ga takoj imel za pravega Celjana.

Ko je še v Ljubljani obiskoval srednjo metalurško šolo, je prišel 1957 leta v štorsko železarno na prakso in se tako tri leta pozneje v njej tudi stalno zaposlil. Zdaj stanuje sicer v Celju, kjer se je tudi poročil, dobil stanovanje in osnoval družinico.

Zakaj ga predstavljamo?

Letos je bil na drugem občnem zboru amaterskega gledališča »Zvezdarska Celje — Store že drugi izvoljen za predsednika tega gledališča. Pravzaprav je njegov predsednik že od ustanovitve.

Pred leti je še sam precej aktivno sodeloval na odru. Bil je igralec, toda zdaj mu čas tega ne dopušča. Kljub temu, da je že v osnovni šoli, še v Lendavi vzljubil igrarstvo in sodeloval povsod, ka-

mor so ga vabili. Kot vodja prodaje v štorski Železarni je preveč zavzet za delom, delo predsednika gledališča pa še prav rad opravlja in to na splošno zadovoljstvo vseh članov ansambla. Tista ljubezna do gledališča, do amaterske ustvarjalnosti, kjer se ljudje predajajo delu iz čistega ljubitelstva, z ljubeznijo do lepe slovenske besede, je z vso močjo prevzela tudi Štefana. Zato se tudi sedaj ne more odreči svojemu deležu pri delu amaterskega gledališča, čeprav je njegovo delo vezano za kulisami. Prav zdaj, v tem času, ko so vsa prizadevanja usmerjena v akcijo približevanja kulture delavcu, je vloga Štefana Gerkeša neprecenljiva — še toliko bolj zaradi tega, ker domuje v tako velikem kolektivu, kot je štorska železarna.

In kaj bi še morali spregovoriti o njem? Delo kulturno prosvetnih delavcev, pa čeprav to njihovo delo ni poklicno, ni nikoli dovolj poplačano

obrazi

ali bolje rečeno — vrednoteno. To Štefana sicer moti, ga pa ne odvrča od dela in ustvarjalnosti na tem področju.

»Saj bi še nekako šlo, pravi a vedno primanjkuje časa. Delo v tovarni, obveznosti doma in zdaj še izredni študij na VEKS. Tako je — človek se razdaja, z željo, da bi nekaj ustvaril, dal ljudem, svojim sodelavcem in sredini, v kateri živi. In Štefan Gerkeš je eden izmed tistih, ki so vedno pripravljeni poprijeti za delo, kadar gre za dobrobit sočloveka, sodelavca. Takšnega ga tudi poznajo v kolektivu, doma in povsod kamor pride, kjer ga spoznajo in tudi vzljubijo. Zato je bila tudi letošnja odločitev soglasna, ko so izbirali novega predsednika amaterskega gledališča »Zvezdarska Celje — Store.

DRAGO MEDVED

Razgovor z delavci

PO KOMUNISTE
K STROJEM

NOVI TEDNIK: Sekretar podjetja me je maloprijetno presenetil s podatkom, da je »Peta«, odkar obstaja, v lanskem letu dosegla milijardo dinarjev dohodka. Kaj je po vašem poglavitno za ta uspeh?

ALOJZIJA MILOST: Teh dejavnikov je več. Na prvo mesto pa bi postavila to, da smo v kolektivu dobili boljše tehnični kader, takšnega, ki veča zna, ki se bolj zavzema in napreza. Precej se je povečala tudi delovna disciplina in delovna storilnost je postala osnovno merilo v kolektivu.

NOVI TEDNIK: Zakaj postala? Je v preteklosti bila storilnost postavljena ob stran?

ALOJZIJA MILOST: Ne čisto tako. Vendar pa je treba razumeti, da je bil naš kolektiv nekakšna »socialistična tovarna«, ki je pač dajala delo in zaslužek, delovna storilnost pa med zaposlenimi in bila izenačena. Nekateri so naredili več, drugi spet manj. Zdaj mora vsak na novo sprejeti delavec v dveh poskusnih mesecih doseči spodnjo mejo storilnosti mora priti na normo, da ostane v kolektivu.

NOVI TEDNIK: Vi ste predvsem delavka in bliže vem, ki delajo za stroji. So delavci v tovarni z odo-

bravanjem sprejeli tak zaostren kurs glede delovne storilnosti in delovne discipline?

ALOJZIJA MILOST: Ne rečem, da vsi, večina pa. Veste, polagoma tiste vrste solidarnost, da mora nekdo, ki je priden, reden in discipliniran, vleči za seboj onega, ki ni tak, preneha. To se zlasti pri nas, ki nismo visoko akumulativni in smo pogosto korakali na meji rentabilnosti po zaslugi neurejenih razmer na domačem tržišču.

NOVI TEDNIK: Za neposredni samoupravni vpliv celotnega kolektiva je dobra informiranost temeljni pogoj. Ste v tem pogledu delavci zadovoljni ali ne?

ALOJZIJA MILOST: Ne morem primerjati kako je to drugje, toda mislim, da smo pri nas delavci dobro seznanjeni z vsem. Seznanjamo se na kolektivnih sestankih. Navadno v času med malico. Zdaj se moramo še dogovoriti o javnosti osebnih dohodkov, stroškov, kilometrin, dnevnih itd.

NOVI TEDNIK: Omenili ste osebne dohodke. Koliko zaslužite? Je še kaj delavcev pri vas, ki imajo manj kot 100 starih tisočakov osebnega dohodka.

ALOJZIJA MILOST: Ne vem natanko, koliko polno zaposlenih ob izpolnjevanju delovnih obveznosti še prejema manj kot sto tisoč, Go-

vorim bolj po spominu. Kakšnih deset bo še takšnih, ki dobijo okoli 90 do 95 tisočakov. Jaz imam v prečju 110 tisočakov osebnega dohodka.

NOVI TEDNIK: Pravite, da so norme precej napete in kot je razvidno, tudi dohodek ni na zavirljivi višini. Kako nameravate priti na boljše?

ALOJZIJA MILOST: S proizvodnjo preusmeritvijo. Začeli bomo s serijskimi novitetami, za kar bomo v

kratkem dobili novo strojno opremo. Tudi žago bomo modernizirali. Seveda bi radi prišli tudi do nove strehe, pod kateri bi boljše organizirali proizvodnjo. No, pa bomo s tem malo počakali v zasilnih prostorih. Najprej moramo za novogradnjo ustvariti dovolj sredstev.

NOVI TEDNIK: Delavci v glavnem ob zaostrenem kursu v proizvodnji izpolnjujete svoje dolžnosti, kolikor je mogoče. Gredo strokovne službe in vodilni delavci z vami v korak?

ALOJZIJA MILOST: Povedala sem že, da se imamo za lanskega leta uspešno zahvaliti predvsem boljšemu učinku strokovnjakov. To večina naših delavcev, ki nimajo zaprtih oči, dobro ve. Ali pa vzemimo komercialno. Ob koncu leta smo imeli za 128 starih milijonov dolžnikov, do katerih smo imeli terjatve stare več kot 90 dni. Danes je takšnih terjatev le še za stari milijon in pol. To je uspeh, ki ga je vodilnim treba priznati, ali ne?

NOVI TEDNIK: Kako gledate na akcijo za uvedbo samoupravne delavske kontrole?

ALOJZIJA MILOST: O tem še nismo veliko govorili, zato o teh vprašanih nisem dobro

seznanjena. Osebnost mislim, da ne bo nič odveč, če bo tudi pri nas tak organ, čeprav razmere pri nas niso takšne, da bi kričale po njej. Tudi tega ne mislim, da bi bila takšna kontrola v nasprotju s samoupravljanjem.

NOVI TEDNIK: Več kot polovica zaposlenih v »Peti« je žensk. Ste dovolj zastopane v organih samoupravljanja, v političnih organizacijah, oziroma njihovih vodstvih?

ALOJZIJA MILOST: V samoupravnih organih je žensk manj kot moških, v sindikalnem odboru je več žena, v upravnem odboru sem ženska le jaz, v organizaciji ZK pa mislim, da je le ena.

NOVI TEDNIK: Povedali ste tako, kot da vi niste članica ZK?

ALOJZIJA MILOST: Saj tudi nisem.

NOVI TEDNIK: Smem vprašati, zakaj ne? Imate kakšne zadržke?

ALOJZIJA MILOST: Pravzaprav posebnih zadržkov nimam. Mislim pa, da to ni moja stvar, razen, da se čutim, kako članstvu v ZK nisem došla. Morda je takšnega mišljenja tudi organizacija ZK.

NOVI TEDNIK: Je kdo komunistov v vaši delovni organizaciji z vami že kdaj govoril o tem, če bi se včlanili?

ALOJZIJA MILOST: Ne, ne. Kolikor vem, tudi z drugimi delavci iz neposredne proizvodnje še ne. Če pravim, je organizacija ZK v našem podjetju maloštevilna. Šteje menda devet ali deset članov. Kolikor vem, komunisti oziroma člani ZK, ki delajo za strojem, v našem kolektivu ni. Ne govorim, ker ste me z vprašanjem res presenetili, menim pa, bi po pismu predsednika, zdaj ko je partija mnogo bližja, morala ZK skatati za nove člane delavske stroje. No, prepričana sem, da v organizaciji mislijo to.

NOVI TEDNIK: Ker ste že začeli, bi rad šel do konca. Bi vi stopili v ZK?

ALOJZIJA MILOST: Vem, res ne vem. Ne čutim se sposobno in za politiko sem se vse pre malo zanimala. Najbrž mi ne leži in tudi v velikih obveznostih se bom. Saj veste, sama sem z otrokom, vesela sem vsake navedbe, da nama izboljša življenje. Ne morem reči niti ja, niti ne. Res ne vem...

JURE KRASOV

Od četrтка do nedelje je bilo v Mozirju in na Golteh še posebej slovesno, morda najbolj, odkar obstoja ta smučarsko rekreativni center. Iz osmih evropskih držav so prišli mladi smučarji, da bi se na strmih progah med seboj pomerili, kdo je najboljši.

Srečanje na Golteh

MLADOST NA SMUČEH

Rutinsko so se tri dni spuščali z Medvedjaka do hotela. V hitri in brezkompromisni vožnji med vratci se je za njimi dvigovala velika snežna zavesa. Po prihodu skozi cilj so se ozirali proti visokemu grebenu, od koder so se malo prej spustili. Nekaterim so srca igrala od navdušenja, ker so progo prevozili brez napak, drugi so potočili kakšno solzo, ker jim ni šlo vse po načrtu. Takšen je pač šport. Enkrat dobiš, drugič izgubiš.

Pomembno pa je to, da so bili vsi mladi, tisti, ki bodo čez leta ali dve že igrali pomembne violine po vseh smučiških sveta, zadovoljni. Kdaj pa niso športniki različnih držav zadovoljni, zlasti še če so mladi? In ti so bili mladi, polni življenja, posebno volje, da premagajo strmine in zapletena vratca...

»Ko bi tako uspešno premagovali vratca v življenju, kot ta na progah!« si lahko čul komentar ljubitelja smučanja, ki je med mnogimi stal na terasi hotela, od ko-

der je prekrasen razgled na progo. Zgornji del se izgublja v oblakih in prav iz teh se naenkrat pripodi majhna masa, ki vsa gumijasto prožna tišči drobni površini smuč v sneg. Zdaj skozi prva vratca, pa druga in tako naprej. Do konca. Do cilja.

Med temi drznimi modernimi kamikazami na smučeh se je med evropsko elito znašlo tudi lepo število mladih celjskih smučark. Pet! Vse z grbom naše Jugoslavije na prsih. Čast, ki jo malokateri športnik lahko okusi. Če že

niso dosegle posebnega uspeha v mednarodni konkurenci, kot ga niso tudi ostali naši tekmovalci, pa je pomembno to, da so se uspele tako številno uvrstiti v reprezentanco poleg odličnih predstavnic izpod Pohorja ali iz Gorenjske. Šenja Jezernik je bila tako druga najboljša Jugoslovanka v veleslalomu.

»Uspeha sem še toliko bolj vesela, ker sem v letošnji sezoni manj trenirala kot prejšnja leta.«

Povedala je še, da to ni bil njen prvi, temveč že drugi

Sonja Prelog

Celjske reprezentantke: Sonja Prelog, Borica Lončar, Senja Jezernik, trener ekipe Peter Kopinšek, Andreja Jezernik in Barbka Jug.

nastop v državni reprezentanci. Ko bi jih bilo še več!

Borica Lončar se je v isti disciplini uvrstila tik za Sonjo, za njo pa še Andreja Jezernik. Sonja Prelog tokrat ni imela sreče in je morala odstopiti, boljše sreče pa je bila v slalomu, kjer je bila enajsta. Tu je še Barbka Jug. Pet Celjank! Pet neustrašnih snežnih Amazonk! In z njimi njihov prizadevni trener Peter Kopinšek.

Tako. Lahko smo ponosni. Ponosni so lahko tudi organizatorji, saj je zaradi tega tekmovanja za Golte izvedel

tudi svet. Izvedeli so smučski sladokusci. In ni brez nove pričakovanj, da bomo smučarski nomadi še po snežne proge pod Medvedjako, Starimi Stenami in Veliko izkušnja pa so pridobili tudi organizatorji, saj je bila to doslej njihova največja prireditev, ki so jo pripravili.

Mladost na smučeh je nesla glas o Golteh v svet.

Tekst: T. VRAH

Foto: T. TAVAR

Celjska Kulturna skupnost

Obetajoč program

Na skupni seji Izvršnega odbora celjske Kulturne skupnosti in Sveta za kulturo in znanost celjske občine je bil sprejet program Kulturne skupnosti Celja za letošnje leto. Osnovna izhaja iz razvojnega načrta do leta 1975, ki je bil potrjen že decembra lani. Vendar so bila določila letošnjega programa ponovno preverjena, dopolnjena in usklajena s trenutnim stanjem in potrebami. Tako namerava Kulturna skupnost tudi v bodoče, da bi zagotovila kar najbolj pravilno oblikovanje kulturne politike, izpolniti sistem samoupravljanja v kulturi, prilagoditi svoj statut ustavnim spremembam in se vključiti v delegatski sistem.

Osnovna naloga v letošnjem letu bo tudi izpolnjevanje podrobnega načrta kulturne akcije na območju celjske občine. V tem smislu si tudi Kulturna skupnost prizadeva za sklenitev družbenega dogovora o izvajanju kulturne akcije. Partnerji v omenjenem družbenem dogovoru naj bi bili: Skupščina občine Celje, vse družbenopolitične organizacije, predvsem pa sindikat in SZDL, vse delovne organizacije v občini. Temeljna izobraževalna skupnost in temeljna skupnost otroškega varstva. Tako naj bi bil v širšem smislu in gledanju zagotovljen načrt izvajanja kulturne akcije, saj je povsem razumljivo, da kultura in kulturna politika ne more biti domena ljudi, ki se poklicno ali ljubiteljsko ukvarjajo z njo, ampak kultura postaja in je že integralni del v življenju vsakega delovnega človeka. In zato mora biti aktivno vključen pri njenem kreiranju.

Tu so seveda samo osnovna izhodišča za izvajanje letošnjega programa. Ta pa obsega še delo vseh zavodov, ustanov s poklicno dejavnostjo in pa vse amaterske dejavnosti. Ob vsebinski zastavitvi programa je bil sprejet tudi finančni načrt za letošnje leto, ki nakazuje 800 starih milijonov za potrebe kul-

ture v celjski občini. S temi sredstvi je zagotovljeno delo vseh osnovnih dejavnosti, pa tudi akcije, gostovanja in proslave pa stipendije in obvezna rezerva.

V okviru izpolnjevanja programa Kulturne skupnosti Celja je še posebno važen sprejet družbeni dogovor med Kulturno skupnostjo in celjsko občinsko skupščino. Gre za družbeni dogovor o financiranju investicijsko vzdrževalnih in investicijskih del na področju kulture v celjski občini. Tako bo občinska skupščina vsako leto, do vključno leta 1975, namenila iz svojih virov Kulturni skupnosti nekaj sredstev za kritje minimalnih potreb investicijsko vzdrževalnih in investicijskih del. Višina tega zneska bo dogovorjena in določena vsako leto posebej na osnovi predloženega programa Kulturne skupnosti in prioritete vrstnega reda investicijskih del. Tako bo le-

tos občinska skupščina zagotovila Kulturni skupnosti 335.550 dinarjev. Kulturna skupnost pa se obvezuje, da bo v letošnjem letu s temi sredstvi dokončala adaptacijo in ureditev stalne muzejske zbirke v prvem nadstropju grofije, obnovila ostrešja in kritine Vodnega stolpa, ki je v sklopu Pokrajinskega muzeja namenjen za razstavní prostor zgodovinskega orožja, izvedla montažo novega regulatorja in s tem povezanih gradbeno preureditvenih del v SLG Celje, nadaljevala z obnovo in raziskavo razvalin na gradu Gornje Celje, nadaljevala obnovitvena dela na taborni cerkvi na Svetini in obnovila ostrešje in kritine na gradu Lemberk pri Dobrni. Kulturna skupnost je za omenjena dela vložila vrsto prošelj tudi pri republiški Kulturni skupnosti.

Sredstva, namenjena za obnovitvena dela prvega nad-

stropja stare grofije bo Pokrajinski muzej dobil iz virov občinske skupščine le pod pogojem, da kolektiv vrne razliko izplačanih osebnih dohodkov, za kolikor le ta presega družbeni dogovor, ki dovoljuje zgornjo mejo 920 točk. To so v Pokrajinskem muzeju prekoračili, kar jim sicer zamrzitev osebnih dohodkov pravno ne nasprotuje, ker je bilo izplačilo izvedeno pred 18. decembrom lani, a družbeni dogovor je bil s tem grobo kršen, saj je kolektiv Pokrajinskega muzeja družbeni dogovor tudi podpisal. S tem omenjeni kolektiv ni naredil velike škode le sebi, temveč celotni kulturi in je bil zato ta pojav s strani občinske skupščine, Izvršnega odbora KSC in Sveta za kulturo in znanost najostreje kritiziran. O tem se bo izrekel tudi bližajoči se plenum sindikata delavcev družbenih dejavnosti.

DRAGO MEDVED

Srečanje in spomin na

„Mesto ob Savinji“

Ob nedavnem predvajanju Hitchcockovega filma »Vrv«, v okviru celjskih filmskih srečanj, so bili gledalci nemalo presenečeni, ko so na platnu zagledali tudi domač film »Mesto ob Savinji«.

Do predvajanja tega dokumentarca je prišlo pravzaprav po naključju. Film je bralil Risto Gajšek, eden izmed njegovih idejnih ustvarjalcev. Pa ga je odstopil kinopodjetju v Celju. In tako je prišlo tudi do njegovega predvajanja.

»Film je izdelalo podjetje Zagreb film v 1954. letu,« se je spominjal Risto Gajšek. »Ekipe snemalcev je bila v Celju prav tiste dni, ko je mesto doživelo svojo katastrofalno poplavo. Snemalci so odšli takoj na delo. Posneli so prizore iz poplavljenega

mesta, žal pa jih tudi izgubili. Vsa prizadevanja, da bi jih našli so bila zaman. Škoda.

Pri financiranju filma je sodelovala občinska skupščina. Svoj delež pa je dala tudi trgovinsko-gostinska zbornica. Zanj smo se odločili zato, da bi širšo jugoslovansko javnost opozorili na mesto ob Savinji, na njegove zgodovinske in kulturne spomenike pa tudi na turizem.

Pri idejni zasnovi filma sva sodelovala s prof. Tinotom Orlom. Med ožjimi sodelavci je bil tudi Fedor Gradišnik in seveda še drugi, zlasti za posamezna področja, ki smo jih obravnavali.

Žal je iz koncepta izpadel šport, četudi se je Celje že takrat ponašalo z edinim atletskim stadionom v državi.

Scenarist filma je bil Dragutin Vunak, za kamero pa je odgovarjal Franjo Vodopivec.

Za film smo plačali poldruhi milijon dinarjev.

Izdelan je bil s slovenskim in hrvaškim tekstom. Slovensko besedilo je brala Nuša Marušičeva, takrat učiteljica v Celju in tudi prva napovedovalka radijske postaje.

Naj iz teh spominov ne izostane beseda, da nas je takrat po Celju vozil s svojim avtomobilom danes že pokojni Vinko Seligo. Avtomobilov je bilo malo. Pa je on priskočil na pomoč, tudi s svojo dobro voljo.

Kako je bilo s predvajanjem filma po državi, ne vem. Zanimivo je to, da je kopija, ki sem jo vsa ta leta hranil v predalih, prav te dni zagledala svojo uprizoritev. Kot so rekli pri kinopodjetju, pa to predvajanje ni bilo zadnje. Film bodo še večkrat zavrteli, saj je kratek in traja komaj deset minut. Je pa na vsak način zanimiv dokument tistega časa. Tudi po njem se vidi, koliko smo napredovali! MB

„Informativni bilten“

Izšla je prva številka Biltena Kulturne skupnosti Celja. Izšel je v okviru kulturne akcije, njegov namen pa je obveščanje delovnih ljudi o kulturnih dogodkih, doseženih, zakladih, prireditvah in o delovnem času v posameznih kulturnih ustanovah. Namenjen je tudi uredništvom tovarniških in vseh drugih glasil, da iz njega odbirajo po svoji lastni presoji zanje zanimive informacije in jih objavljajo v čimvečji meri v svojih občilih. Vse informacije v »Informativnem biltenu« so koristnikom na voljo brezplačno in brez obveznosti plačila avtorskih honorarjev. Prva številka je izšla v osemdesetih izvodih, odlej pa bo izhajala vsak mesec prvega, redakcija pa bo zaključena vsakega petindvajsetega v mesecu.

E. G.

iz dnevnika slg

Poročali smo že, da se je z otvoritvijo nove dvorane Mestnega gledališča ljubljanskega odprlo tudi gostovanjsko področje za celjsko gledališče. Po nedavnem sporazumu, organizacijsko delovnem in umetniško programskem dogovoru med obema gledališkima hišama naj bi obojestransko gostovanja ne bila samo formalna dopolnitev repertoarjev, marveč v premissenem sodelovanju temelječe sodelovanje. Tako smo v prvi polovici letošnje celjske gledališke sezone imeli v repertoarju njihovo komedijo »Ljubezen druge polovice«. S tem smo jim pomagali, da so lahko prebrodili težave zaradi zakasnele gradnje v lastni hiši. Drugo leto pa bomo zanje prav mi odigrali cel ciklus predstav za njihove abonmajske potrebe. Bržčas bo to ena izmed predstav prihodnje sezone.

Prvo letošnje gostovanje v Ljubljani pa je bilo preteklo nedeljo. V nabito polni dvorani smo odigrali in uspeli s Cankarjevimi »Romantičnimi dušami«. Naslednja predstava v MGL bodo Mikelnovi »Stalinovi zdravniki«. Jutri, v petek pa se nam bodo slednjič odprla vrata ljubljanske Drame. Za njihov avditorij bomo igrali Eliotov »Umor v katedrali«, delo, s katerim smo se predstavili že po vsej Sloveniji, v Celovcu, Trstu in v Zagrebu.

Med delovnimi načrti velja omeniti pomemben korak, ki smo ga storili v načrtovanju naslednjih sezon. Po zadnjih treh letih nam je uspelo s temeljito, premissenem organizacijo študija in predstav premakniti zadnjo premiero — ki je segla praviloma v čas mrtve sezone, v maj ali celo v junij — v april. Tako bo letošnja zadnja premiera — Sofoklova »Antigona« — že 20. aprila. V prihodnji sezoni pa bo zadnja premiera že prve dni aprila. Tako lahko ves preostali čas uporabimo zgolj za gostovanje in za študij novih del. J. Z.

Uspela prireditev v Strmcu

Ob praznovanju žena, za ta praznik je pripravila pester spored osnovnošolska mladina s sodelovanjem Prosvetnega društva v Strmcu. Za uvod je nastopil okrog trideset-članski moški pevski zbor, ki je zelo lepo zapel sedem pesmi pod vodstvom Rafka Gorenška iz Celja. Presenetila sta tudi dva mlada talenta. Prvi je učenc 3. razreda Erni Pušnik, ki je zapel nekaj pesmi, drugi pa je harmonikar Miran Kramar, učenec 6. razreda in učenec glasbene šole v Celju. Zagrabil je nič koliko skladb. Izreden vtis je napravila skupina okrog 70 učencev

in učenk z recitacijo o naših materah. V rokah so držali vsak svojo rožo lončnico. Po recitalu so poiskali v dvorani vsak svojo mamo, da so ji poklonili cvetje. Zelo ljubko in domiselno. Za zaključek so člani prosvetnega društva uprizorili dve kmečki sliki. Kaže, da se bo prosveta le zdrnila iz večletnega mrtvila. Ljudje si želijo prireditev. To kaže, da je dvorana nabito polna ob vsaki prireditvi. Le škoda, da so tako redke. Na vidiku je gradnja novega društvenega doma, ki je za naš kraj že dolgo problem številka 1.

Film

Za Kinoteko

Sodelovanje med celjsko kulturno skupnostjo, kinopodjetjem in občinskimi svetom ZKPO je dalo ljubiteljem filma v Celju — filmska srečanja za odrasle. Tako je bila poimenovana akcija, ki bi naj zrelejšemu in zahtevnejšemu delu filmskega občinstva predstavila imenitne dosežke svetovne kinematografije. Tu di take, ki so manj popularne, navidezno manj komunikativna in se navadno prehitro poslovijo z repertoarja. Filmska srečanja za odrasle pa naj bi bila prav tako del filmske vzgoje, nenehnega so-ocenja z raznovrstnimi idejnimi, miselnimi in umetniškimi tokovi v kinematografiji.

Za nami so štiri predstave, ki smo jih gledali v okviru filmskih srečanj za odrasle. Sovjetska drama Sonce izgubljenih prednikov, švedska drama Deviški vrelec, francoska satira Clochemerle in ameriška kriminalka Vrv. O kakovosti izbranih del seveda ni težko soditi, saj jih mirno lahko uvrstimo med boljše stvaritve. Drugo seveda je, ali bi bil lahko izbor drugačen. Toda ker bo akcija doživela nadaljevanje, bo la-

hko nov program še bogatejši, še bolj živiren inakovosten. Škoda je, da organizatorji niso poskrbeli za obljubljene komentarje pred predstavljanjem posameznih del. Kaže, da bo ta pomanjkljivost na prihodnjih predstavah odpravljena.

Sedaj se filmskemu občinstvu v Celju ponuja nova možnost. Poleg predstav iz programa filmskih srečanj naj bi bilo Celje deležno tudi kinotečnih predstav zaprtega tipa. Nekateri gledalci so bili nezadovoljni, ker je bil ogled Vrv dovoljen samo z vabilii. Vsa jugoslovanska središča poznajo tak način prikazovanja filmskih del, ki zaradi svojega idejnega problemskega in umetniškega sporočila ne pridejo v redno predvajanje, vendar pa je prav, da se z njimi seznanijo tisti krog kulturnih delavcev, ki filmsko umetnost načrtno spremljajo in znajo izmeriti vrednote in konfliktnost razsežnosti v snovanju posameznih avtorjev. Ta raznolikost v idejnih sporočilih tudi omogoča neposredno kritično soočenje aktivnejšega dela naših kulturnih in družbenih delavcev s tokovi v svetovni kinematografiji. I. V.

Ob dveh koncertih

Premalo mladine

Pretekli teden smo imeli priložnost v dvorani Narodnega doma v Celju prisluhniti dvema koncertoma celjskih ansambljev. Moški pevski zbor »Ivan Cankar« in Celjski godalni orkester (ki je še pred leti nastopal prav tako pod imenom slovenskega pisatelja) sta prikazala rezultate svojega enoletnega dela, rezultate svojega amaterskega prizadevanja na kulturnem področju, ki mu danes vsaj v Celju ni ravno »postlano z rožicami«. To pa predvsem zaradi premajhnega odziva mladine, ki je bil pri enem in drugem koncertu še kako pričujoč. Ne mislimo mladino v dvorani, ampak ono na odru, kot aktivno soustvarjalko amaterskih glasbenih prizadevanj. Tu pa je bilo tako pri enem kot pri drugem ansamblu mladine odločno premalo. Premalo, da bi lahko z zaupanjem pričakovali v prihodnosti še več.

Sedemnajstčlanski godalni orkester pod vodstvom Valterja Rateja, v zadnji skladbi okrepiljen še s štirimi pihalci, je bil kot nalašč za akustično dvorano, v kateri je še kako prišlo do izraza lepa glasba Handla, Mozarta, Schuberta, Jenka-Skerjancja in Dittersdorfa. Ansambel je od lani občut-

no napredoval. Če so se lani na prvem koncertu po dolgotrajni prekinitvi še »lovili«, da tako rečemo, v intonaciji, glasbenem izrazu in tudi v interpretaciji, je bil letošnji nastop celjskega godalnega orkestra pravo nasprotje. Boljša uigranost, solidno izdelana intonacija, skorajda profesionalna preciznost v najrazličnejših dinamičnih odtinkih so bile odlike tega koncerta. Morda bi kazalo v prihodnje še več pozornosti posvetiti ritmični enotnosti, ki je ponekod še precej šepala. Seveda pa to ne zmanjšuje uspeha, ki ga je orkester na zadnjem koncertu imel, kar je slednjič pokazal tudi spontan aplavz še dokaj številne publike. Ne nazadnje je potrebno omeniti tudi skrbno izbran spored, primeren sposobnostim orkestra pa tudi razumljiv in dostopen vsakomur, ki ga količkaj privlači poslušanje popularne resne glasbe. S tem sporedom je orkester doživel tudi lep aplavz na koncertu za mladinski abonma.

Dva večera kasneje (v petek) pa se je predstavil s celovečernim koncertom »Cankarjev« moški pevski zbor pod vodstvom Marjana Leblča. To je zbor z bogato tra-

dicio, ki ima nemajhen delež pri razvoju zborovskega petja v Celju in okolici, kjer največ nastopa. Nehote se nam je tudi pri nastopu ansambla vrnila misel o primerjavi s prejšnjimi nastopi. Moramo priznati, da je zbor tokrat nastopil pevsko disciplinirano, kot že dolgo ne. Enotni vstopi, dokaj smiselno fraziranje, mestoma že dobro izdelane končnice ter seveda disciplinirano podrejanje dirigentovi roki, so bile odlike tega nastopa. Pri prejšnjih nastopih smo ravno to pri tem zboru večkrat pogrešali. Tako kot smo tokrat pogrešali več pevске zavzetosti, več sproščene muziciranja (pa čeprav na škodo discipline), kar bi vsekakor vzpostavilo precej bolj koristen kontakt s publiko, ki je bila sicer zadovoljna, a vendar precej zadržana. Verjetno pa se ni mogla razživeti tudi zaradi dokaj zastarelega sporeda (večina avtorjev izvajanih skladb je že umrlih), ki pa tudi ni bil najbolj smotno izbran. To seveda ne zmanjšuje dejstva, da je bil to — kot smo že ugotovili — v zadnjih letih kakovostno najuspešnejši koncert moškega pevskega zbora. »Ivan Cankar«. E. G.

Vrtljak dogodkov

SLOVENSKE KONJICE

Zbori zaključeni

V nedeljo, 18. marca so bili v konjiški občini zadnji zbori volilcev, na katerih so razpravljali o okvirnem predlogu občinskega proračuna in o podaljšanju predlogu krajevnega samopriskpeva. Referendum zanj bo osmega aprila, zato potekajo zadnje priprave v pospešenem tempu.

Konferenca ZK

Občinska konferenca ZKS se bo sestala na prvi letošnji seji v četrtek, 22. marca. Člani občinske konference bodo obravnavali analizo o uresničevanju ustavnih dopolnil v delovnih organizacijah na osnovi posebne ankete, ki so jo opravili v začetku letošnjega leta. Hkrati bodo govorili še o nadaljnjem razvoju in poglobljanju samoupravljanja v podjetjih in zavodih.

Samopriskpevek

Program gradnje šolskih, kulturno prosvetnih, telesno vzgojnih in komunalnih objektov v konjiški občini iz sredstev samopriskpeva za čas od 5. 1973 do 30. 4. 1978 je po panogah dejavnosti razdeljen:

V osnovno šolstvo se bo vlagalo za 11.785.000 dinarjev, za prosveto in kulturo skupno 1.650.000 dinarjev, za telesno vzgojo 4.020.000 dinarjev, za komunalno dejavnost 14.748.546 dinarjev in kot rezervo predvidevajo 500.675 dinarjev.

Skupno bo v vse objekte vloženih 32.704.221 dinarjev, sredstva pa so po območjih konjiške občine razdeljena različno. O programu vsakega območja so temeljito razpravljali na zborih volilcev pretekli teden.

CELJE

O družbeni kontroli cen

Jutri se bodo sestali odborniki obeh zborov celjske občinske skupščine na 51. seji. Razpravljali bodo predvsem o predlogih sveta za družbeni plan in finance in predlogih sveta za blagovni promet. Gre za vrsto odlokov o občinskem proračunu, sredstvih za izobraževanje, o davkih občanov in premoženjsko pravne zadeve. Obravnavali bodo tudi predlog odloka o družbeni kontroli cen.

ŽALEC

Uspešna ZM

Pretekli petek je bila v Zalcu volilna konferenca Zveze mladine. Na konferenci so žalski mladinci razpravljali o uresničevanju nalog iz akcijskega programa po 3. konferenci Zveze komunistov Jugoslavije. Ugotovili so, da so uspešno organizirali idejno politično usposabljanje mladine in uvedli nekatere organizacijske spremembe v Zvezi mladine.

Na konferenci so ponovno izvolili za predsednika Zveze mladine v Zalcu Janeza Krofliča, za sekretarja pa je bil izvoljen Branko Povše.

ŠENTJUR

Proslava preložena

Organizatorjem, občinski konferenci ZM Šentjur, velikega shoda mladine na Resevni, ki naj bi bil preteklo nedeljo, je ponagajalo vreme. Zato so proslavo s kulturnim sporedom in srečanju mladine iz vse šentjurske občine, ki bo posvečena padlim članom SKOJ Cvetki Jerinovi in Dušanu Lahu, preložili za nedoločen čas.

D. P.

Tridnevni seminar

V ponedeljek, 23. marca se bo pričel tridnevni seminar v koči na Svetini, ki ga organizira občinska konferenca ZMS Šentjur pri Celju. Seminar bo namenjen izobraževanju članov predsedstva občinske konference, predsednikom in članom posameznih komisij, ki delujejo pri predsedstvu in predsednikom posameznih aktivov v občini.

Na seminarju bodo razpravljali o trenutnem gospodarskem položaju občine, o planih za letošnje leto in o srednjeročnem razvojnem programu. Predavatelji bodo spregovorili tudi o aktualnih nalogah ZMS po 3. konferenci ZKJ in Titovem pismu, o družbeni vlogi ZM, o avantgardni vlogi ZKJ, o sodelovanju med družbenopolitičnimi organizacijami, socialni diferenciaciji v naši družbi in vlogi SLO. Dotaknili se bodo tudi vprašanja o položaju cerkve v naši družbi in o njeni vlogi, seminar pa bodo zaključili s pogovorom o razvoju kulture v šentjurski občini in z razpravo o vseh obdelanih temah. Predavali bodo: predsednik skupščine občine Vinko Jagodič, predsednik RK ZMS Zivko Pregel, Franc Ogrizek, sekretar OK ZKJ, Mirko Vrečko, Slavko Slezko in Milan Horvat.

ŠMARJE

Seja direktorjev

V prvih dneh tega tedna je bila v Šmarju pri Jelšah seja direktorjev, predsednikov delavskih svetov delovnih in drugih organizacij, poslancev skupščine SRS in predstavnikov družbeno političnih organizacij občine Šmarje pri Jelšah. Vsi prisotni so na seji dobili prvo informacijo o formiranju občinskega proračuna. Na dnevnem redu se je bil tudi razgovor o samoupravnem sporazumu Komunalnega zavoda za socialno zavarovanje Celje o zagotovitvi sredstev za leto 1973. Med drugim so na seji razpravljali še o dveh drugih sporazumih: o s samoupravnem sporazumu o financiranju otroškega varstva za obdobje 1973-1975 ter o samoupravnem sporazumu o zagotovitvi minimalnih sredstev krajevnim skupnostim za financiranje potreb občanov za obdobje 1973-1975.

mat

Naše šole vsepovsod

ROJENO ZADOVOLJSTVO

Za spoznanje dvignjena nad ostali svet, vkleščena med prijetne vile, pa ne tako zelo, da bi ji primanjkovalo bivalnega prostora, stoji danes v Slovenskih Konjicah njihova najstarejša učilna. Pred leti je zacepetala z nogami, otroke je pod njenim krovom zazebljo in kot skrbna mati je morala nekaj ukreniti. Občanom se je zasmilila in odeli so jo v novo obleko. Pomladila se je in novembra meseca v lanskem letu sprejela pod svojo perut mladež, 500 po številu in 36 vzgojiteljev. Nekaj od njih poučuje tudi na podružnični šoli v Stranica.

Da šola stoji tod že nekaj desetletij, nam govore smreke pred skrbno, urejeno fasado. Včasih sta impozantno obrobili vhod. Visoki in vitki sta pričeli vsakdanje zamenjane šole in danes tiste, ki se blešči v novi preobleki. Vse se je spremenilo, vhod je razširjen in svetel na drugi strani, visoka okna spuščajo valove svetlobe, ki jih v učilnicah ni nikoli dovolj. Ostala pa je telovadnica, ostalina za prihodnje dni, stavba, ki je že dovolj burila konjiške duhove. Starši bodo lahko v aprilskih dneh ponovno pokazali svojo visoko zavest, ko se bodo odločali o usodi in gradnji šolskih objektov. Med njimi bo na vrsti tudi obnova telovadnice.

ŽELJE POTRPEŽLJIVOSTI

Ko je lansko leto zmanjkalo denarja za obnovo telovadnice, ki so jo izločili kot garjavega otroka, je popustil mariskateri živec, sicer potrpežljivim in razumevajočim pedagogom. Danes je vse drugače, ker jim bivanje v lepih in svetlih prostorih pomeni veliko zadoščenje in užitek. Zato želje postrežljivosti lažje krote, zato otroke posadijo za šahovsko mizo, ko bi morali telovaditi na drsečem parketu.

Tudi s tem se bo morala soočiti konjiška stvarnost in to čimprej, ker ob konkretnem razpisu morajo stanovanja imeti.

OSVEŠČEN KADER IN MODERNOST POUKA

Kot smo že omenili na drugi osnovni šoli in njihovi podružnici v Stranica uči 36 pedagogov in po besedah ravnatelja BOJANA VONČINE je to dober in osveščen kader, ki se zaveda svojega učiteljskega in vzgojiteljskega poslanstva. Zlasti slednji je poudarjen, ker je že dolgoletna šolnikova modrost spoznala, da vzgoja rodi trajnejše rezultate kot suhoparna katederska učenost. Zato jim idejnost pouka ne dela preglavice, realizirana je v programih in v praksi, sploh pa idejnost ex katedra je gola formalnost, če se z njo ne prepleta življenje in delo. Pa najsi bo to pri uri slovenščine, matematike, zgodovine ali tehničnega pouka. Tako smo razumeli ravnateljevo razmišljanje, ki bazira na načelu, da je važen trenutek, ki se izkoristi za nevsiljivi idejni pouk.

Učenje poteka v kabinetih, ki so skromno in nevsiljivo opremljeni, a imajo vsi prese-

netljivo intimno vzdušje, ki so ga ustvarili s košaricami odlično gojenega cvetja. Ker jim je zmanjkovalo za najosnovnejše stvari, si cvetja sami niso mogli umisliti. Pa so napisali pismo staršem in ti so prispevali za oplemenitev okolja polovično vsoto — 300.000 starih dinarjev, polovico pa je prispevala šola sama. Še okolje okoli »hiše« bi radi uredili, napravili bi rokometno in odbojarsko igrišče ter atletske naprave in asfaltirali dohode. Veliko razumevanja pričakujejo od Lesno industrijskega obrata, ki je neuradni kum drugi osnovni šoli. Upajo še na tesnejše sodelovanje, ker so sožitje vzeli čisto zares.

Pri nabavi kuhinjske opreme je priskočil na pomoč Konus s 15. milijoni in danes na majhnem kletnem prostoru pripravijo okoli 60 kosil in 800 malic. Zmanjkuje jim prostora za jedilnico, a če so si že slačilnico uredili tako domiselno, potem je veliko upanje, da bodo tudi v tej stiski našli rešitev.

SKORAJ IDEALNI

Ze nekaj let nazaj beležijo na drugi osnovni šoli zelo visok odstotek učnega uspeha, ki znaša po kroniki šole 98,5 odstotka otrok, ki so izdelali in 99,1 odstotka po statistiki zavoda za šolstvo v

Na drugi osnovni šoli km ravnatelj BOJAN VONČINA

Celju. Lansko leto niso imeli na vsej šoli samo št. dijaki, in to je skrajna m. idealnega dosežka.

Da šola tesno živi s starši in otroci pričajo številni stanki in pomoč staršev, pedagogi prosijo zanje. dovoljnji so tudi starši, vidijo, da se njihovi otroci lahko izvenšolsko udeležijo v različnih krožkih, jih je toliko, da je naša nje odveč. Omenimo še da dvakrat na leto izdajo terarno glasilo Utrinki, »utripajo« z ljudmi in pogosto v dogajanju okoliš. Zanimivo je še vsakoletno delovanje v Groharjevi niži in tudi telovadijo v s sekciji, čeprav telovadnice majo.

Mala šola je te dni pri z delom in pomeni trdo delo, ki pa ga pedagogi radi ravljajo. Nedorazumevanje otrok znova vzbuja nast in veselje na že prebranih njih obrazih pedagogov. splošitev pa ne velja, saj poteze nekaterih učiteljev so opravljali ob času naš obiska kabinetni pouk, z žale zadovoljstvo in skromnost. Radi uče v dobrih lovnih pogojih, radi na tudi kaj, kar ni zapisano urniku — želijo pa, da se ceni in prizna.

Priznanje vidijo že v da so jim starši omogočili vanje med cvetličnimi programi, pa tudi v tem, ne dvomijo v uspeh bližnj referendum, ki bo šolniki otrokom in staršem agnovno stopničko medsebojnega zaupanja in pobelili opust zidove neprimerne telovadnice.

ZDENKA STOK

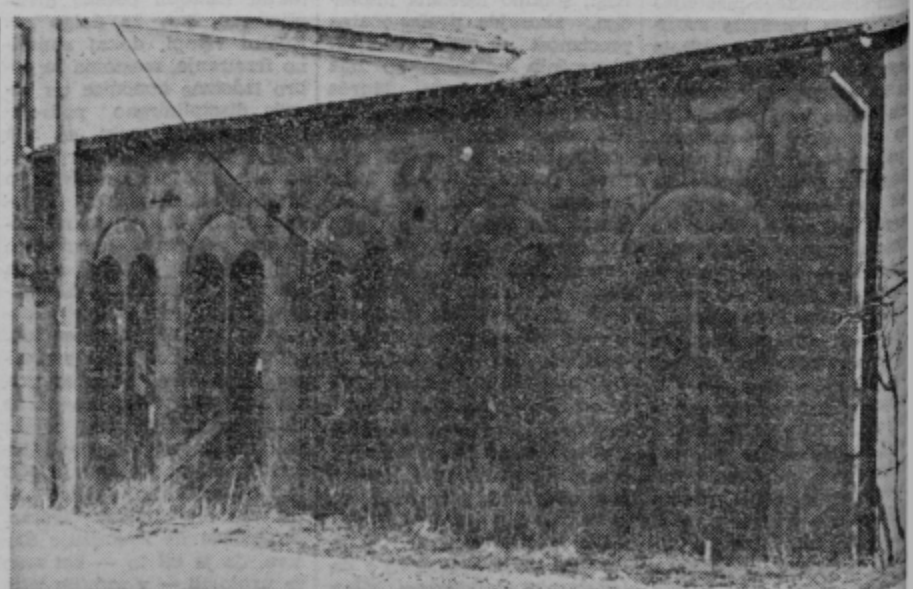

Obnovljena fasada druge osnovne šole kaže prijetno lice, ki pa bo še lepše takrat, ko bo oplemeniten z urejenim okoljem.

K telovadnici mislijo za prvo nujno pridobiti še dve učilnici, tako bi jim uspelo preiti na eno in pol izmenjski pouk. Tako bi bil rešen problem številka ena.

ŠTEVILKA DVE

Na preglednem načrtu za naslednja leta imajo označeno adaptacijo, ki pedvevava gradnjo še dveh učilnic, ki bi jih zgradili nad prizidkom ob telovadnici. Ker pa so skromni, bodo za nekaj let s tem še počakali, ker so se že navadili. Tudi posebno šolo, ki je še vedno pod okriljem druge osnovne šole, bo potrebno osamosvojiti. Učencev je že za tri oddelke in naslednje leto začne četrti. Še vedno domujejo v stari šoli poleg Konusa. Poleg začetnega uvajanja se bore še s kadrovske težavami. Prihodnje leto bodo rabili še dva defektologa, a za njihju nimajo predvidenih stanovanj.

Razbite šipe na opusteli telovadnici kličejo po obnovi. Upajmo, da se bo prepotrebna in nujna otrok, staršev in pedagogov, uresničila!

Njihovo življenje je materinstvo

NOSILA SEM JIH V KOŠU

»Nekatere matere jam-
rajo, kako je z njihovimi
otroki hudo, jaz pa tega
ne morem reči. Ravno na-
sprotno, pridni so moji
fantje, pridni, da bolj ne
bi mogli biti,« je dejala
šramlova Marija iz Dvora
pri Šmarju pri Jelšah ali
po domače Cvekova ma-
ma, ko smo jo prišli obi-
skati. Vse njene besede so
izžarevale ne samo po-
hvalo, pač pa tudi trplje-
nje, ki se je kopičilo v
tistih dneh, ko so njeni
mali odrasčali, ko je be-
nela druga svetovna voj-
na in je Cvekova mama
nosila svoj križ, kakor je
pač vedela in znala. Se-
dem fantov še ima, dru-
go so dekleta, dva pa sta
umrla.

Eno dete je bilo staro
9 mesecev, ko je umrlo.
Preveč sem trpela tisti
čas in dete se je rodilo
prezgodaj. Ni kazalo dru-
gače, pa je umrlo in vča-
sih si mislim, da je boljše
tako. Mogoče bi ga pa
vojaška pobrala. Veste, štir-
je moji so bili v vojski,
dva v nemški, dva pa v
partizanih. Eden ima še
danes špliterje za spomin.

Šramlova mama

Pa če se spomnim tistih
dni, ko so bili mali. Eden
se me je držal za krilo,
enega sem nosila v košu,
eden pa je bil v meni. Ta-

ko smo šli na njivo. Tri-
je ali več. Trdo je bilo
treba garati. In potem je
prišla ta preklicana voj-
ska. Čakala sem fante:
kdaj bodo pisali, kdaj bo-
do potrkali na okno, kdaj
bodo rekli: »Mama, tu
smo, ne gremo več na-
zaj.«

Spomnila se je mama,
kako je pot kazala parti-
zanom na Sladko goro.
»Kar po luftu me je nes-
lo, ko sem šla nazaj. Kaj
pa mislite, kaj bi rekli
Nemci dol v trgu, če bi
vedeli.«

Danes mama hvali svo-
je otroke in iz njenih ust
ne boste slišali besedico
graje. Pridni so, ti njeni
otroci. V trpljenju roje,
ni znajo ceniti to, kar
imajo, kar jim je dala
mati in zato večkrat pri-
dejo domov. To ni težko:
razkropljeni so okoli do-
ma in najoddaljenejši je
tisti, ki je v Rogaški Sla-
tini steklar.

»Živa resnica je, da je
bilo včasih čisto drugače,
kot je danes. Dva jajčka
sem prodala, da je otrok
dobil zvezek, ki ga je mor-
al imeti. Vsak najmanj-

ši papirček je bil drago-
cen, da o kruhu sploh ne
govorimo. Naučila sem
otroke ceniti to življenje,
skoz katerega smo se ta-
ko težko tolkli. Zdaj mi
ni žal. Vsi so dobro sto-
ječi, jaz pravim temu, da
so na trdnih nogah.«

Hoteli smo se še pogo-
varjati, pa je mama rek-
la, da skoraj nima smisla.
Vsak kot njene hiše, vsak
pedenj zemlje, sleherni
kamen na tej zemlji da
skriva delček tega življe-
nja, ki je rodilo dvanajst
otrok in jih preživelo de-
set, je rekla Cvekova ma-
ma in zato je brez pome-
na govoriti še več.

»Takole včasih sem si
misli, da bi napisala
knjigo in v njej vse lepo
popisala. Knjiga bi prav
gotovo bila prevelika in
kdo bi to bral.«

Njeni otroci so blizu
nje in 24 vnukov misli na
staro mamo v Dvoru. Ko
jim je preveč dolgčas, pri-
dejo k njej, sedejo v nje-
no krilo in — kdo bi ve-
del — stara mama jim
pove pravljico. Pravljico
o težkem življenju...

MILENKO S.

PISMO IZ „ŠTUMFGARDA“

Jakob Lačnik je pre-
prost človek. Pa reven je,
reven. Z Matildo sta ko-
maj preživljala sebe in
svoje štiri otroke. Kurjač
je bil, Matilda pa snatila.
Tenko so piskali ob
njuni plači. Zdaj je že
malo bolje. Jakob je od-
šel v Nemčijo, v fabriki
dela in kar dobro zaslu-
ži. Matilda in otroci si
zdaj za praznike že lahko
privoščijo kak priboljšek.
Pa kaj, ko niso skupaj!
Ko bi Jakob vsaj pogo-
steje pisal!

Danes je Matilda le do-
bila pismo iz Nemčije. Po-
hitela je k sosedu, s kate-
ro si večkrat zaupata svo-
je težave, in že na pragu
veselo mahala s pismom
v rokah: »Zof, pismo iz
»Štumfgarda« sem dobila!
Jakob piše! In kako pa-
meten je ta moj lump!
Veš, da mi je že kar po
nemško napisal? In ko-
maj tri mesece je v
»Štumfgardu«, pa že zna
po njihovo. Zof, preberi
mi, ti si bolj učena. Rek-
la si, da znaš nemško.«

Soseda vzame pismo,
Matilda pa komaj čaka,
da sliši, kaj ji je pisal
njen Jakob: »Daj prični
že, no!« Soseda komaj za-
drži smeh in bere na
glas: »Dir Matilda! Jaz
šrajbn ti priif in ti pošil-
jam en kajnd rigard. Ih

se imam kar gud, jem ev-
ri dej kartofl...«

Zof se ne more več za-
držati in plane v glasen
krohot: »To, pa nemšči-
na! Ha-ha-ha! Matilda, Ja-
ka se norčuje iz tebe. Hi-
hi! Poslušaj naprej!« Ma-
tilda se kiso nasmehne
in malo nejevoljno pogle-
da soseda. Soseda pa se
kar zviija od smeha, ko
bere Jakobovo »nemšči-
no«: »Matilda miia, kin-
der so ziher gud, pozdra-
vi jih und ko ih gen cu-
rik na hauze, bomo vsi
hepi. Ih bom feist arbat-
ten in pošiljal geld...
Zdri pa primi ajn bjutiful
pozdrav of tvoj Jakob.«
Zof se reži in tišči Jako-
boko pismo Matildi v ro-
ke: »Na, hi-hi-hi. Boš ta-
koj napisala odgovor? Ti
pomagam? Mu boš odgo-
vorila po nemško ali po
italijansko ali pa mogoče
kar po naše? Hi-hi-hi!«

Matildi se zasvetijo sol-
ze v očeh. Da, takšno je
življenje. Oh, Jakob, če
že moraš na tujem služiti
svoj vsakdanji kruh zase
in za svojo družino, vsaj
govori in piši po sloven-
sko, da bo Matilda vede-
la, da si, čeprav daleč od
nje, še vedno njen, od
svojih otrok, in naš!

D. POŠ

sosed sosedu

Krajevna skupnost Rogaška Slatina

ŽE KELTI SO POZNALI ROGAŠKO

— Zgodovina Rogaške Slatine je raznolika in živa,

kakor je raznolika in živa narava sama, v kateri se zdravilišče nahaja —
njen ustvarjalec pa je kristalno čista mineralna voda. Od kdaj že teče?
Nihče ne ve odgovora na to vprašanje.

Obrnimo kolo časa 2000 let nazaj, to je do dobe mogočnega rimskega
imperija. Po nasilni smrti Julija Cezarja razširi njegov posinovljenec in
naslednik Oktavian Augustus svojo oblast tudi na Norik in Panonijo. Naša
pokrajina, kjer so Kelti pomešani z Iliri, postane počasi del Spodnje Pano-
nije... Gradijo se nove ceste, nekatere teh cest vodijo mimo Rogaške
Slatine. Na njih srečujemo rimske vojake, z njimi prihajajo veterani in ko-
lonizirajo kraje, kjer je vojska zasedla. Še dobro vidni ostanki rimskih cest
v bližini Rogaške Slatine so zgovorne priče o rimskih naselbinah v teh
krajih.

Tako se je Rogaška Slatina
razvijala skozi stoletja in
spremenila vrsto imen. Vrel-
ci, tista tiha in skrivnostna
voda, izvirajoča daleč pod ze-
mljo, je ostala ista. Skrivnost-
na. Ljudje so kmalu spoznali
njeno moč. Spoznali so jo Kel-
ti, Rimljani, neznana ni bila
kasnejšim rodovom. Fevdalci
so to imeli svoje dvorce,
zdravje je prihajalo iskati sem-
kaj tisoče ljudi. Počasi je ra-
sel sloves Rogaške Slatine, ki
je od tistih dob menjala nič
koliko imen, na tisoče ljudi.
Stvari se v bistvu niso menja-
le, vse je ostalo isto, kolo zgo-
dovine, njen smisel in potek
pa je uravnavala rogaška vo-
da.

Komunalnih problemov naj-
brž v tistih časih niso tako
vroče občutili. Vse, kar je v
rimskih časih bilo, je gradila
vojaška, vse, kar je bilo pozne-
je, so zgradili fevdalci, današ-
nji čas pa je postavil nove na-
loge pred nove ljudi. Reševati
jih morajo, ker drugače pač
ne gre — zdravilišče se širi,
njegove razsežnosti so iz dne-
va v dan večje, mogočnejše,
lepše...

LJUDJE SI ŽELE SAMI

Kdo ve, če predsednik kra-
jevne skupnosti Rogaška Sla-
tina pozna zgodovino Rogaške
Slatine. Najbrž jo. O tem se
nisva pogovarjala. Toliko po-
membnejših stvari se nama je

Lojze Metelko

zgrnilo na hrbet in miela sva
kot dobro upeljana mlina sla-
tinske probleme, počasi enega
za drugim. Seveda sva se naj-
prej ustavila pri najpomemb-
nejšem, pri tistem, ki je celo
tako velik, da nekaterim lju-
dem ne pusti mirno spati. Le
kaj bi to bilo, se najbrž mar-
sikdo sprašuje. Lahko mu je
odgovoriti, nobena tajna ni,
pa tudi mi se nameravamo
obširneje ustaviti ob tem.

Dobro leto je že od tega,
kar so se v Rogaški Slatini
odločili za samoupravni dogo-
vor o izgradnji komunalne in-
frastrukture. Potrebe so rast-
le, tujo so z nezaupanjem
gledali na tujce, in očitno je bilo, da bo

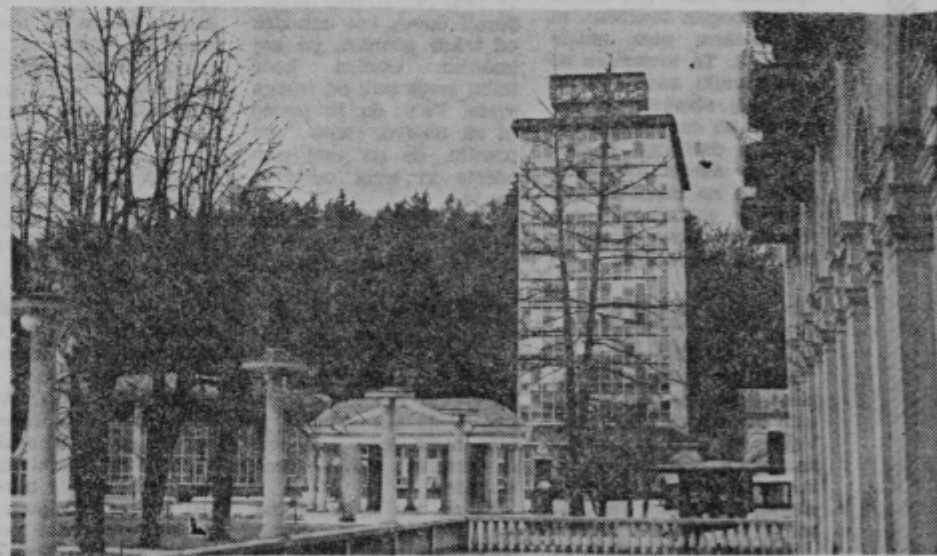
treba nekaj narediti.

»Denar, ki ga bomo dobili z
združevanjem sredstev iz pri-
spevkov matičnih podjetij, do-
mačih podjetij, bomo porabili
za asfaltiranje oziroma re-
konstrukcijo 6 km krajevnih
cest, ki povezujejo naš kraj z
okoljskimi vasi«, je dejal
Lojze Metelko. »V programu
je tudi gradnja 3 km pločni-
kov, javne razsvetljave, avto-
busnih postaj, pokritje dela
Ratanjskega potoka, ureditev
športnih igrišč, parkirnih pro-
storov, izgradnja mrliške veži-
ce, tržnice...«

Iz Metelka je vrelo in imel
sem občutek, da je tudi sam
del teh slatinskih vrelcev, ki
dan za dnem polnijo kozarce,
s katerimi v pivnici postajajo
gostje, si ogledujejo razstave,
ki so tam običaj, vmes pa se
pogovarjajo, modrujejo, reče-
jo tu in tam kakšno o zdrav-
ju, vremenu in še kaj.

NIZA NI KONEC

Metelko pa je govoril še na-
prej. V obširen načrt gradenj
v Rogaški Slatini je v svojo
novinarsko beležnico nasul še
kup stvari. Pisal sem in v be-
ležnici je ostajala velika sled:
mogočen hotel A kategorije
do leta 1975, otroški vrtec, re-
konstrukcija vodovoda in is-
kanje novih vodnih virov, pre-
stavitev republiške ceste skozi
Rogaško Slatino, napeljava vo-
dovodnega omrežja v vasi, ki
še nimajo vode... Toda, kje

Rogaška Slatina s pogledom na novo terapijo, Zdraviliški dom in pivnico

dobiti denar za vse te velike
načrte?

Lojze Metelko to ve: »Pri-
spevale bodo vse delovne or-
ganizacije na območju kraje-
ne skupnosti. I odstotek od
dohodka bo šel iz njihovega
žepa. S tem ni bilo problema.
Vsi se dobro zavedamo, da
mora biti naš kraj urejen in
lep. Samoupravni sporazum
so podpisale vse delovne or-
ganizacije, dobro bo tudi za-
delali pa bodo tudi občani sa-
mi. Nekaj denarja bomo zbra-
li iz prispevka za mestna ze-
mlišča. No, nekako bo že
šlo. Mi smo optimisti.«

Nekje v beležnici sem zasle-
dil tudi tale stavek, ki ga je
izrekel Lojze Metelko: »Po-
men te akcije pa ni le v iz-
boljšanju življenjskih pogojev
občanov na območju krajevne
skupnosti. Bistvo je zlasti v
zblizanju delovnih ljudi in de-
lovnih organizacij na tem ob-
močju. Važno je razumevanje
vseh delovnih ljudi.«

Stavkov je še več, vendar je
to, kar sem povedal, najvaž-
nejše... Poslovila sva se z

Lojzetom Metelkom od njego-
ve pisarne in krenila k Vojo
Djinovskemu pa k ravnatelju
šole. Mimogrede sva se pogo-
varjala še z mimojdočimi.
Nič novega nisem izvedel, vse
je povedal že predsednik kra-
jevne skupnosti. Vojo Djinov-
ski, direktor Steklarne, je ob-
ljubil, da bo uredil čistilne
naprave, potem se v dolini
pod Bočem in Donačko goro
ne bo več kadilo. To je sko-
rajda prisegel. Sedaj v Roga-
ški vsi nestrpno čakajo na nov
hotel. Velika stvar bo ta-
le novi hotel: bazen, vrsta ko-
kalov in kdo bi vedel naštet
vse. Potem bo v Rogaški tudi
zabave več in več bo tudi gos-
tov. Nalivalnico že podirajo,
tam bo stala nova zgradba.
Nekateri se celo boje, da bo
vode premalo. Ne bo, pravijo
v Rogaški, vrtali bomo naprej.
Potem spet pravijo, da jih
moti cesta (turisti). Ne bo jih
dolgo motila. Naredili bodo
novo. Le počakati je treba.

Cez noč se ne da storiti vse-
ga, važno je le, da se steka
tisti prepotrebni procent v

blagajno...

Brskal sem po knjigi roga-
škega rojaka Ivana Goršiča,
da bi z njegovimi stavki za-
ključil tole pripoved o Roga-
ški in njenih problemih. Ni
bilo časa pa tudi nujno ni bi-
lo. Le to je ob zaključku pri-
pomnil, da je treba biti slo-
žen. Vsi v Rogaški niso, ne,
Donat, prevoznisko podjetje
ni. Tisti procent ni šel iz nji-
hovega žepa, niso podpisali
družbenega sporazuma. Poza-
bili so, da so prav tiste orga-
nizacije, katerim so odklonili
pomoč, nedavno pomagale tu-
di njim. Je že tako, v potre-
bi človek na človeka poza-
bi...

Donat, Styria in Tempel bo-
do še krojili usodo Rogaške
Slatine, še bolj pa jo bodo
krojili ljudje. To ve Lojze
Metelko, ve ravnatelj Birsca,
Vojo Djinovski in desetine in
desetine drugih Slatičanov.
Zato z rama ob rami krojijo
slatinski boljši jutri.

MILENKO STRASEK

Bralci pišejo

PRIJETNO ZA ŽENE NA DOBROVI

Družbeno politične organizacije SZDL in RK terena Dobrova so skupno s krajevno skupnostjo Ostrožno prijetno presenetile starejše tovarišice. Z ljubko voščilnico so za praznik žena povabile vse žene, stare nad 65 let, na skupno praznovanje v ponedeljek, dne 5. marca. Okrog s spomladanskim cvetjem in dišečimi pomarančami okrašenih miz se je zbralo 24 žena. V kratkem pozdravnem govoru je najprej čestital praznik žena predsednik SZDL Kvirin Klenovšek, Zinka Srdičeva pa je spregovorila o pomenu praznovanja mednarodnega dneva žena in o današnjem položaju žene v naši družbi. Popoldne je potekalo v prijetnem kramljanju ob dobrem prizgiku in kozarčku vina. Priložnosti med ženami za taka srečanja je na terenu zelo malo in iniciativa ter prizadevnost vodstva SZDL in RK zlasti še predsednika Kvirina Klenovška za to srečanje zasluži vso pohvalo. Akcija je v tovarišicah zbudila zavest, da se je po tolikih letih le spet nekdo spomnil nanje in jim omogočil praznovanje, kot so ga včasih bile deležne v delovnih kolektivih. Nadvse prijetno preživete urice bodo vsem udeleženkam ostale še dolgo v prijetnem spominu. Organizatorji so se spomnili tudi vseh bolnih in onemoglih tovarišic, ki se proslave niso moge udeležiti. Te tovarišice so predstavniki navedenih organizacij obiskali na domu in jih za praznik obdarili z darilnimi paketi. Take akcije družbeno življenje na terenu vedno prijetno poživljajo, zato želimo podobno proslavo tudi prihodnje leto.

ŽALOSTNA ZA 8. MAREC

Tudi jaz vam želim napisati par besed, čeprav vam mogoče ne bodo všeč. Veliko let sem že naročena na NT, pred tem je bila moja sestra, ki pa je umrla, in moram reči, da mi je NT všeč. Vprašam tudi, zakaj za nas stare naročnike ni nikdar nobene nagrade, za nove pa so vedno. Mi smo si ravno toliko zaslužili kot novi. Sporocam in prosim vas, da mi oprostite, ker odpovedujem Novi tednik, ker ga zaenkrat ne bom mogla plačati. Sedaj imam plačano že drugo akontacijo in prosim, da mi ga do tistega časa pošljete. Sem trenutno brez službe in čakam, če bom kje dobila zaposlitev, sedaj sem se preživljala s 30.000 starih din, pa je še bilo za časopis. Rada čitam novice, sploh v našem listu, saj mi je težko, ali kaj hočem, da bi me pismonoša vedno hodil prositi — tega pa ne. Ako pa bom prišla do službe in do denarja, se spet naročim na NT.

Danes je bil praznik in dan žena, a to samo za delovne — jaz pa sem brezposelna in brez denarja žalostna za naš dan.

O. T.
Odgovor: Pismo sem vseeno objavil, ker mi ni bilo vseeno, ko sem ga bral. Vprašajte za delo v Topru. Morda se bo le našlo kaj za vas.

ZAKAJ PRAV ON?

Večkrat sem bila že namenjena, da bi vam pisala, pa se mi je to delo zmeraj odmakalo. Zdaj, ko ste nas pa tako živo povabili v vaš krog, sem sklenila, da tudi jaz vtaknem svoj nos vanj. Kako — pa boste izvedeli iz moje oziroma možne izpolnjene strani.

Ker je tam majhen prostor, da bi bolj opisala, zakaj sva se z možem odločila ravno za novinarja Bernija Strmčnika, bova to zdaj povedala. Samo zato, ker se je lansko leto udeležil loma na fazane v družbi drameljskih lovcev in je že (kakor je pozneje prav posrečeno v enem izmed svojih sestavkov opisal) kar na začetku loma občutil, kako je nerodno, če seže voda na vrh škornjev in priteče tudi vanj, kar se zgodi marsikomu, ki ga zaneese pot k nam in tudi mnogokrat našim ubogim šolarjem, ki gazi po tem blatu in hodijo vsak dan v šole v Dramlje. Mnogo prostovoljnega dela je bilo že narejenega, da bi imeli boljše pot, pa nam ob vsakem najmanjšem dežju voda, ki se razlije čez travnike, vse uniči. In kakšna trava raste po tistih travnikih, ve tudi on. Bridko je plačevati davek kot dohodek od takih površin, pa kaj hočemo. Občina hoče imeti svoje tudi od takega sveta. Vem, da to pismo ni za objavo, zato vas prosim, da ga vsaj preberete in sami odločite, če je.

Nežika Hriberšek,
Trnovec 37
Svetelka - Dramlje

KDO SE NAS JE SPOMNIL?

Dan za dnem sem preko vašega radia imela priključeno poslušati: »Mnogo je med nami žena, ki boste za praznik darilo same izbirale.«

Pa se mi je čisto na dnu srca utrnila misel: koliko pa nas bo, ki se nas po vsej verjetnosti nihče niti spomnil ne bo?

To domnevo pa sem morala docela razveljaviti. Saj je čestitke preko radia, preko Novega tednika bila deležna sleherna žena. Jaz pa sem osebo doživela več, kot sem pričakovala. Sosedov fant, ki služi vojsko, se me je spomnil s prelepo kartico, nečakinja mi je prinesla bonboniero, a višek zadoščenja sem užila na proslavi v Prožinski vasi, kjer so se gasilci zopet na vso moč odrezali.

Ob vstopu nas je pozdravil pionir s šopkom spomladanskega cvetja, ki so ga pionirji prav gotovo sami nabrali. V srce segajoč kulturni program je privabil solze v oči.

Marijan Tržan, ki je kulturni program povezoval in prebral referat o pomenu praznika, je na koncu približno takole dejal: »Drage žene, matere, dekleta! Želim, da bi

svoj praznik kar najlepše proslavile in se razvedrile, seti in vam pa že. Im, da bi vas prihodnje leto lahko povabili v nove prostore.«

Prožinski gasilci bodo torej gradili nov gasilski dom. Prepričana sem, da bodo v ta namen pripravili še kakšno prireditev. Takrat pa pridite in podprite njihova prizadevanja, saj bo tako prišel še bolj do izraza tisti humani klic Na pomoč!

Urška iz Vrhnega

P. S. Tudi jaz bi šla z vami na izlet, pa kaj, ko nimam ne moža in ne otrok, le zemlje imam 4 ha in pa 46 let.

KDAJ REFERENDUM ZA DELAVCE?

Tak je bil naslov v eni zadnjih števil NT. Ne morem drugače, da piscu tega članka nekaj odgovorim. Vem, da je vsak stan težav, da niso z rožicami poslana tla delavcu, a tudi kmeti stan ni lahak, vključno zdravstvenim kakor pravimo, tudi pokojninskim pravim. Pa vendar! Kakšni davki so nastali s tem? S precej rejeno denarnico moraš v mesto, da odšteješ vsoto, ki je napisana na položnicah. In kje dobiš denar? Zato je toliko kmetov delavcev, ki so primorani, da grejo v tovarne, da zmorejo plačila, ki jih zahteva kmetija.

Vidim sina, ki oskrbuje kmetijo, čeprav sem še lastnica. Ničesar si ne more privoščiti. Niti poštene obleke. Vidim pa ostale moje otroke (saj jih je 12), ki oskrbujejo samo sebe in svoje družine, desti boljše shajajo, pa čeprav imajo tudi nizke plače. Delavci imajo proste sobote in nedelje, grejo na izlete, se odpotujejo, kaj pa kmeti. Kmeti? Nikoli nismo prosti, saj terja živina vsak dan svoje. Tudi ob sobotah. No, in otroci? Ali ne potrebuje kmetki otrok isto izobrazbo kot delavski in iste učne pripomočke, ki jih mora kupiti, pa ne zrastejo doma? V šolo hodijo v obnošenih oblekah in so zapostavljeni od sošolcev in tudi od nekaterih učiteljev, ki stvari ne morejo razumeti.

Kaj pa v NOB? Ali ne tudi takrat bil kmet tisti, ki se je bojeval poleg delavca, dajal hrano in stanovanje borcev? Kaj bi namreč pomagalo še tako moderno orožje, če ne bi bilo hrane za borce? In pozneje, po vojni? Bil je sprejet petletni plan zato, da so se zgradile tovarne, obnavljala se je porušena domovina in tudi kmet je pomagal delavcu. Bila je predpisana obvezna oddaja vseh vrst prehranbenih artiklov in dostikrat smo morali kmetje zategniti pasove, da smo zadostili predpisom. Takrat smo aktivisti govorili kmetom, da moramo tudi sedaj pomagati, da si bomo ustvarili boljše življenje, da delavec brez hrane ne bo mogel zgraditi tovarn, ki bodo izdelovale stroje za kmete in seveda imas pri tem tudi ti, dragi pisec članka pod gornjim naslovom, svoj delež. Saj, če ne bi bilo tovarn in raznih objektov, bi tudi ne bilo zaposlitve ne za nobenega, ne za kmeta, ki je primoran zaslužiti, da krije potrebe svoje družine, kakor tudi čisti proletarec. Smešno in nekam

čudno se mi zdi, ko piše: »Kmet je rešen siromaštva«. Ker po moje je tudi delavec rešen siromaštva, saj ima delavska žena plačan porodniški dopust, kmečka žena pa mora do zadnjega dne delati na polju ob nasečnosti. Delavec lahko svoj dopust izkoristi, kakor hoče. Kmet - delavec ga izkoristi za kmečka dela.

Pridi, dragi delavec, ob sobotah, nedeljah in prostem času pomagat na kmete. Nihče ne bo zato zaračunal davka, kakor piše v članku. Dozdeva se mi, da ta delavec-pisec članka »Kdaj referendum za delavce«, kmeta gleda postrani kot tudi kmeta - delavca in se ne zaveda, da bi eden brez drugega ne mogel živeti. Če bi bilo na kmetih tako lahkotno, kot si zamišljajo nekateri, ne bi kmečka mladina bežala v mesto za boljšim in lepšim življenjem.

Marica Vrbovšek,
Ojstro 33, Laško

VEDNO TEŽKO ZA KMETA

Danes sem se odločila nekaj prositi. V Kmečkem glasu smo mnogo brali o pokojninah. Za nas kmečke ljudi je vse preveč pisanja po časopisih, na zadnje pa sploh ne vemo, za kaj gre. Mi smo vajeni kratkih, jedrnatih in domačih besed. Koliko časa porabiš, da vse prečitaš, nazadnje pa najvažnejše ne veš. Mislim na to, pod kakšnimi pogoji se dobi pokojnina.

Vljudo vas prosimo, če bi se lahko pozanimali o tem na Komunalnem zavodu za socialno zavarovanje v Celju. Bila sem namenjena sama vprašati, ker pa mnogim ljudem ni razumljivo, pod katerimi pogoji lahko dobijo pokojnino, vas prosim, da to napišete. Zaradi starosti vsak ve, drugi pogoji pa niso dovolj jasni.

Eni pravijo, da preužitkar ne dobi pokojnine. Drugi pravijo, da moraš prej »črez dat«, tretji pa, da je treba plačevati nekaj časa. No, in tako kaže, da nobenemu ne pripada. Zato prosim, naj bi vam na socialnem povedali glavne pogoje. Na primer: Ali ima preužitkar, ki je dal posestvo sinu 1800. leta, on je kmet in plačuje davek, tudi pogoj, da dobi pokojnino? Od kdaj mora plačevati socialno? Sedaj pa je že star 80 let.

Glede preužitka je največ prepira med starimi in mladimi. Saj dostikrat ni bil zmožen dati preužitke, če je slabo leto. Nastalo je sovraštvo, dostikrat tudi tožbe. Tu pač mislim, da je še dolga pot, da bo kmečkim ljudem dobro. Jaz zase imam drugačen primer, ki se mi zdi še težji. Kako družba gleda na tiste ljudi, ki nikdar niso imeli ničesar. Na primer! Na oskrbi imamo dve moži, vi sestri in do smrti skupno življenje. Kdaj pa oni pridejo na vrsto? Precej je takšnih ljudi. Nikdar pač niso bili lastniki, nikjer ne pridejo v posest, vajeni so, da nič nimajo, pa še danes naj bo tako. Včasih so hodile v tovarne, danes pa ne morejo več, saj je stara ena že 70 let. Sreča, da imata brata in skupno življenje, da ni oškodovana družba.

Oprostite kmečki pisarji.

Zofka Belak, Dobje 8
Svetelka-Dramlje
Odgovor: Na celjskem

Komunalnem zavodu za socialno zavarovanje so nam povedali, da ima pravico do kmečke pokojnine tisti, ki je plačeval zdravstveno zavarovanje najmanj pet let pred izročitvijo posestva.

KAKO V MEDICINSKO?

Hodiva v 8. razred. Vsak se mora odločiti za poklic, ki ga veseli. Naju veseli poklic medicinske sestre. Prosim, če bi nam lahko napisali nekaj o srednji medicinski šoli. Kakšni morajo biti pogoji, da te v to šolo sprejmejo.

V vašem časopisu še takih odgovorov nisva zasledili, zato ne veva, če bo kaj z odgovorom. Če boste odgovorili, se vam vnaprej zahvaljujemo in vas lepo pozdravljamo.

Marija in Petra

Odgovor: Srečnemena izpita za Medicinsko šolo v Celju ne bo, zato pa je čimboljši uspeh ter jasno, veselje do tega poklica. Okrog 25. maja bodo objavili razpis in tudi vse pogoje, pa se boste takrat lahko prijavile.

PRIZADETI DOBJANSKI OTROCI

Pred nedavnim je novinar Novega tednika Dominika Poš obiskala učence in učitelje na osnovni šoli Planina pri Sevnici in opisala njihovo življenje in delo. Vse bi bilo lepo in prav, če ta zapis ne bi vzbudil hudega ogorčenja med dobjanskimi materami. To pa seveda samo zaradi naših otrok, ki se vsak dan vozijo skupaj z delavci vsi v istem avtobusu iz Dobja oziroma iz Trat na Planino. Toda tudi to bi prestali, vendar pomislimo, da ti otroci opravijo, predno pridejo do avtobusa, najmanj po 5 km poti peš, medtem, ko njihovi vrstniki in sošolci iz okolice Planine niti pol ure ne hodijo peš, saj jih prevažajo kombi. Med temi so tudi otroci iz vasi Loke. Pa ne mislite, da so jim otroci iz Paridola, Ravne, Zamsljake, Slatine, Repuža, Gorice in Presečnega nevoščljivi. Niti malo ne, le to se sprašujemo, zakaj si ne bi bili enaki. Osnovna šola Planina bo dobila nov avtobus, ki naj bi med drugim prevažal tudi otroke po novo zgrajeni cesti iz Visoč in Praprotna. Ne gre nam v glavo, zakaj se ne bi vozili tudi naši otroci, saj imamo cesto ne pa da vstajajo vsako jutro ob 5. uri, da pridejo do 7. ure do Trat ali Dobja, kar pa se seveda tudi pozna pri učnem uspehu, saj je razumljivo, da utrujeni in nenaspani otroci pri pouku ne morejo sodelovati tako kot pa tisti, ki se v šolo pripeljejo tako rekoč izpred hišnega pragga.

Morda bo kdo rekel, da otroci iz Paridola hodijo v šolo v Slivnico. Seveda, toda to niso vsi. Razumljivo je, da bi se vsi rajše naprej hodili skupaj s svojimi sošolci, kot da se prešolajo, vendar jim ne preostane drugega, ker je pot do kozjanske ceste vsaj malo krajša. Če pa bi na primer vozil kombi ali avtobus na relaciji Dobje-Presečno, bi sigurno vsi rajše prišli do Slatine in se potem odpeljali v šolo na Planino.

Se to: radi bi vedeli, kdo je bil tako bister, ki

je postavil temelje za novo centralno šolo na Planini, ni pa pomislil in poskrbel za vse otroke enakosti. Vabimo ga, naj vsaj enkrat za oglede prehod peš vso pot, ki jo naši otroci prehodijo v zgodnjih jutranjih urah.

Upamo, da bo kdo od odgovornih te vrstice prebral in nam potem v Novem tedniku napisal svoj »pravil«.

Prizadete matere in otroci iz okolice Dobja pri Planini

PREDLOGI IZLETNIKU

Redno se vozim na relaciji Velenje-Celje. V službo se vozim že tri leta, pa sem primorana, da obvestim širši krog bralcev, kakšne vožnje sem doživela oziroma še doživljam na tej poti.

Vsako jutro ima avtobus odhod ob 5. uri zjutraj. Mnogo nas je, da smo večkrat natrpani kot sardine v škatli, nato pa še avtobus vozi v Zalec. Nas redne vozače moti vožnja iz Petrovč v Zalec. Mnenja sem, ker mislim, da mi bo ta predlog mnogo rednih vozačev podprlo, da naj bi to relacijo opustili. Vsaj zjutraj, ko se vozimo v službo, in popoldan, ko se vracamo domov. Avtobus, kot sem že omenila, je vedno nabito poln. S tem pa traja izstopanje potnikov kar precej časa. Naš delovni čas je od 6. ure zjutraj do 14. ure popoldan. Primorani smo izstopiti pri Glaziji, kajti avtobus na avtobusno postajo nikoli ne pride pravočasno, ker vozi do tovarne EMO, ter se šele nato vrača na avtobusno postajo. Moje osebno mnenje, da bi pustili del relacije Petrovč-Zalec, pa naj bi imel avtobus odhod iz Velenja ob 5.20 ter naj bi vozil direktno v Celje. Še eno pripombo imam glede na jutranji čas. Ob 6. uri se uveljavi direktni avtobus iz Celje, vendar je nam, ki moramo biti ob 6. uri na delovnem mestu, ta avtobus nekoristen.

Seveda pa je drugače popoldne. Velikokrat se zgodi, da ima naš avtobus zamude. Zanima me, kdo je odgovoren za zamude? Poleg zamud pri avtobus se pelje v Zalec. Na to relacijo dajo naj bolj dotrajane in pokvarjene avtobuse, tako da se dostikrat vožnja konča v Levcu ali pa v Veliki Prešici. Plačamo celo vožnjo. Preostane pa nam, da uporabimo »stopanje« ali pa čakamo na drugi avtobus. Seveda pridemo do doma zelo pozno. Vožnja iz Celja v Velenje traja ur in pol. Domov pridemo večkrat ob 15.10 ali celo ob 15.30. Da ne govorim kako prijetno je potovati v zimskem času. Zamudilo so zelo pogoste. Vedno več je negodovanja in prikljub pripombam.

Zavedati se morate, da hodimo v službo tudi matere, ki imamo poleg službe še družinske obveznosti in majhne otroke v varstvih.

Želim, da bi imele potjetje več razumevanja in nas rednih vozačev, oziroma da bi nam materam ugodili direktno vožnjo.

M. P., Velenje

ALI SO SE RAZLIKE ZMANJSALE?

Proti koncu lanskega leta se je veliko govorilo in razpravljalo o zmanjšanju

nju razlik pri upokojen-
cih. Da so pri porastu cen
najbolj prizadeti upoko-
jenci z nižjimi pokojni-
nam in da bo pri zviša-
nju pokojnin v novem le-
tu to urejeno. Ali so se-
da razlike manjše? Ra-
zumljivo je seveda, da so
pri višjih pokojninah zra-
čunani procenti dali več
tisočakov kot pri nižjih,
zato smo seveda prizadeti
tudi pri noveletnem u-
sklajevanju s cenami
predvsem upokojeanci z
nižjimi pokojninami. Če
bi se pokojnine ne uskla-
jevale procentualno, pa bi
se seveda razlike ne po-
večale. Najbolj smo priza-
diti upokojnici, ki smo se
upokojili 1970. leta, ker
so bile takrat najnižje
plače, po tem letu pa so
se začele zviševati. Pred
letom 1970 je upokoje-
nce zajelo že večkratno pov-
šanje, tako da so daleč
pred nami, četudi imajo
isto kvalifikacijo.

Novembra lanske leto
smo dobili za tri mesece
šest starih tisočakov po-
viška na nizke pokojnine.
Ali se kdo vpraša, koliko
lahko človek kupi v treh
mesecih za ta denar? Živ-
ljenjski stroški se pa, mi-
slim, povečujejo za vse
enako. Že prve dni letoš-
njega leta se je podražil
kruh. Ali se ga lahko kdo
odpove, čeprav se nižji
upokojevec mora marsi-
čemu odpovedati? Napove-
duje se še ponovno pov-
šanje najosnovnejših ži-
vil. Starejša leta so več-
krat tudi v zvezi z razni-
mi boleznimi, pri čemer
sledijo pogosto tudi dieta,
kar povečuje denarne
stroške. Ali se potem kdo
vpraša, kako vse to zmor-
e upokojevec z manj kot
100 starih tisočaki me-
sečno? Torej — zdaj se
bodo razlike zmanjšale?
Ali je to spoštovanje mi-
nulega dela?

Upokojevec

POJASNILO K ŽALOSTNI STANOVANJSKI ZGODBI

Odgovor na pismo Ig-
nanc Novaka, objavljeno
v NT štev. 9, 8. marca
1973.

Ker se je iz gradu Preš-
nik, Gorica štev. 8 iz so-
be s samostojnim vhomom
v I. nadstropju izselila
stranka Tifengraber, sta
zanjo zaprosili dve stran-
ki, in sicer Sluga Nežka
in Novak Ignanc. Slugova
družina ima v pritličju so-
bo s kuhinjo in 6-člansko
družino. Novakova pa
prav tako sobo z manjšo
kuhinjo, vendar le 4-član-
sko družino in manjše
otroke. Stanovanjski or-
gan je zato rešil težji sta-
novanjski primer družine
Sluga, tako da je izpra-
njeno Tifengraberjevo so-
bo oddal Mariji Grobel-
nik, ter tako izpraznil so-
bo ob Slugovi kuhinji.
Družina Sluga, v kateri so
poleg staršev še trije od-
rasli sinovi in babica, bi
tako prišla do nekoliko
znosnejših stanovanjskih
razmer.

Proti odločbi o dodelit-
vi sobe Mariji Grobelnik
je vložil ugovor Ignanc
Novak, češ da ima 4-član-
sko družino in da sporna
Tifengraberjeva soba leži
ob njegovem stanovanju
ter mu tako pripada raz-
širitev.

Komisija za ugovore pri
svetu za urbanizem, grad-
bene, komunalne in sta-
novanjske zadeve je pri-
tožbi Novaka ugodila za-
to, ker leži izpraznjena so-
ba ob Novakovem stano-
vanju, čeprav ne gre za

zaključeno stanovanje in
ima sporna soba samo-
stojen vhod iz odprtega
grajskega hodnika. Slugo-
vo stanovanje in Grobel-
nikova soba sta namreč
v pritličju hiše, Novako-
vo stanovanje in izpra-
njena Tifengraberjeva so-
ba pa v prvem nadstrop-
ju. Prvostopni stanovanj-
ski organ je reševal za-
devo bolj s stališča tež-
jega stanovanjskega prob-
lema Slugove družine, pri-
tožbeni pa je dovolil raz-
širitev Novaku v sobo
zraven njegovega stanova-
nja, ker bo s tem rešen
njegov stanovanjski prob-
lem v celoti.

Oddelek za gradbene in
komunalne zadeve sob
Celje

PO KRIVICNEM OBSOJENA

Ramšak Marija iz Reči-
ce 112 me je po krivici
obsodila, da sem dne 12.
3. 1973 zjutraj v njeni hi-
ši ukradla 550.000 starih
dinarjev.

Ker si Ramšakova ni da-
la dopovedati, da nisem
bila jaz, ampak je svoje
trdila dalje, da sem bila
jaz, iskreno zahvaljujem
laškimi milicnikom, da so
bili toliko poštenjaki in
so začeli še isti dan z
akcijo. Našli so drugega
krivca. Zato se še enkrat
iz srca lepo zahvalim za
njihov uspeh. Do Marije
Ramšakove pa ne bom in
ne morem imeti več kakš-
nega spoštovanja in lju-
bezni.

UŽALJENA
DRAGICA PODKORITNIK

POZABLJENE KMEČKE ŽENE

Moram vam sporočiti o
proslavi za 8. marec. V
kinodvorani v Sentjurju
so v nedeljo, 11. marca
počastili dan žena. Otro-
ci so predstavili igrice,
ki so jo pripravljali pod
vodstvom učiteljev. Pred
igro je neka tovarišica po-
zdravila vse v kratkem go-
voru ter omenila vse žene
od delavke do fakultetne
izobraženke, posebej je
omenila, da delajo en
»ših« v službi, enega pa
potem doma in da zelo
trpijo. Kmečke žene pa
niti z eno besedo ni ome-
nila, pa mislim, da kmeč-
ke žene tudi delamo dva
»ših«, če ne tudi več. Se-
veda delajo one dva, če
štejejo za ših zvečer, ko
gledajo televizijo, druga-
če pa nimajo toliko dela
kot kmečke žene. Z vese-
ljem smo vrgle nekaj di-
narjev in škatlo za prosti
prispevek, potem si pa ni-
smo zaslužile ene besede.

Presodite sami, če smo
kmečke žene upravičene
na to kritiko.

Razočarana iz Sentjurja

ŠE O 8. MARCU

Kakor vsako leto je bi-
la tudi letos v Braslov-
čah proslava ob 8. mar-
cu. Pripravile so jo druž-
bene organizacije v sode-
lovanju z osnovno šolo.
Ta proslava je bila dokaz,
da so v Braslovčah pozor-
ni do tega praznika. Zato
velja zahvala vsem druž-
benim organizacijam, še
posebej pa vodstvu in
učiteljem osnovne šole za
izvedbo bogatega progra-
ma. Pokazalo se je, da
so morali vložiti veliko
truda in potrpljenja, da
so uspeli pripraviti pester
spored. Nagrada za njho-
vo delo je bila polna dvo-
rana žensk.

Zato še enkrat vsem
prav lepa hvala za takš-
no pozornost, katere smo
se vsi razveselili.

MARIJA ROJNIK,
Braslovče 39

MOJA MAMA

Nemirne in nespeče so moje noči. Ni dneva in noči,
da se ne bi spomnil na svojo mater in tudi ne more
biti nikoli pozabljena. Ostala mi bo v spominu živa,
kot bi še vedno živela z mano.

Koliko časa sem jo poznal in koliko časa sem z njo
živel, toliko časa vem, da se ji nikdar v življenju ni
dobro godilo.

Rodila je več otrok. Poleg bolnega moža in koptice
malih, porednih, neubogljivih je morala opravljati vsa
kmečka dela od polja, hleva in kuhinje. Vstajala je ob
zori, ko smo še mi vsi sladko spali. K počitku je šla
zadnja. Ko smo vstali, nas je mati nasmejano postregla
že s toplim domačim kruhom, katerega je spekla po-
noči.

Ko sem bil še majhen, se spominjam, kako je vozila
s konji v oddaljeni mlin, vedno nasmejana in dobre
volje. Vedno sem hotel biti poleg nje. Tako, da je
imela še z mano delo in sitnosti. Imela me je naj-
rajši, sicer sem pa bil tudi najmlajši. Tako so enolično
potekali mladostni dnevi moje drage mame.

Prišla je vojna in z njo grozote človeštva. Kot otrok
se vojne dobro spominjam. Materi se je začel obraz
spreminjati. Z obraza je izginil smeh, postala je bolj
molčeča. Lica so se začela gubati. Z nami se ni
imela več časa toliko ukvarjati. Trle so jo druge skrbi.
Prišlo je do pomanjkanja hrane. Zadnji kosček kruha
je razdelila med nas, vedno lačna usta. Mati ni bila
nikoli lačna, bila je srečna, če je lahko dala nam, ker
smo vedno prosili za kruh. Kje ga vzeti za toliko lač-
nih kljunčkov pa zlate mame ni nihče vprašal.

Lakota in skrb za nas jo nista skrla. Še bolj pa ji
je postal obraz naguban, ko je dobila sporočilo, da
je padel na fronti sin Tonček. Živo se spominjam joka
in krvavo solznih oči. »Že mora tako biti,« je dejala.
Dela in skrbi ni zmanjkalo. Minilo je dobrih štirinajst
dni, ko je sprejela drugo sporočilo. Na fronti je padel
vaš sin Andrej. To so bili težki in mučni dnevi za
mojo mamo in za nas vse. Jokati že ni mogla več.
Zvonovi so žalostno zapeli sinu v lovo. Mati je tiha,
molčeča in že precej nagubana lica opravljala kmečka
dela že rahlo upognjenega hrbta. O izgubi svojih dveh
dragih sinov, ki jih je ljubila kot zenico v očesu, se
ni rada pogovarjala. Bilo ji je prehudo. Vedno je rekla
samo to: »Že mora tako biti, vojna je, kaj hočemo.«

Krvoločna zver je bila pregnana in vojna je bila
končana. Mati pa je na tihem še vedno upala, da se

morda še vrne kateri izmed sinov. Tako je upala za-
man do svoje zadnje ure.

Po vojni je bilo treba krepko pljuniti v roke. Mater
je vse to precej strlo. Vsa zgubana in z ovenelimi in
suhimi rokami ni odnehala. Ni več zmogla tega, kar
je nekoč. V pomoč in tolažbo smo ji bili otroci, ka-
teri smo že odrasli. Tudi to veselje je kmalu minilo.
Polje zahteva mlade, zdrave in pridne roke. Te mlade
roke, katere je mati komaj čakala da dorastejo, pa
so kar za povrstjo odhajale od hiše. Ključal jih je svet,
služba in šola. To ji je bilo plačilo pa ves trud in
ljubezen. Ko bi se ji lahko malo boljše godilo, da bi
si lahko odpočila svoje trudne in žuljave roke. Je ostala
na posestvu sama z bolnim možem in edinim sinom.

Odhajali smo in se zopet vračali. Vedno nas je z
veselim srcem sprejela. Od nas pa se je poslavljala ve-
dno s solzami v očeh. Njena zadnja beseda pri slo-
vesu je vedno bila: »Sinec, pridi spet hitro, saj ne bom
več dolgo, bolna sem!« Gledala je za mano do gozda.
Preden me je zakril gozd, sem se obrnil. Pomahala mi
je v pozdrav in osamljena, žalostna in zamišljena ostala
sama na balkonu. Za vsak praznik mi je s tresočo
roko napisala na kartico vsaj nekaj toplih besed. V vsa-
kem ljubljenem pismu in kartici je bilo pripisano: »Ko
ooš lahko, pridi, težko te čakam.«

Nekega dne sem dobil sporočilo od brata: »Pridi,
mati zbolela!« Nemudoma sem se odpravil domov. Zad-
nji koraki proti hiši so bili težki. Noge so mi bile
okorne in so se težko premikale. Kako je z mamo? Je
težko bolna? Je nevarno? Take in podobne misli so mi
razbijale glavo. S tresočo roko sem prijel za kljuko.
Še prej sem malo prisluhnil. Vse je bilo tiho. Tiho od-
prem vrata. Zagledal sem čuden prizor. Osupnil sem.
Stvar je resna. Solze mi zalijejo oči. Vsi stojijo okrog
nje. Moja mati, neutrudljiva moja mati, umira. Tako
hitro je težko zbolela. To je nemogoče. S težkimi ko-
raki, še s težjim srcem sem počasi stopil k njenemu
vzglavju. Trudne oči so bile zaprte. Rahlo je dihala.
»Mama, jaz sem prišel. Ali me poznate? Mama, ali
me ne poznate več?« sem jo spraševal s solzami v očeh.
»Mama, mama, moja draga mama, samo enkrat me še
poglej!« V joku sem jo klical glasneje in glasneje,
samo da bi še enkrat slišal njen zlati glas. Resnično
se je glasila z besedami, ne da bi pogledala: »Ali si
prišel ti falotek?« Tako mi je vedno rekla. Segla je še
enkrat globoko po sapo in za vedno izdihnila. Prijel
sem za obraz mrtvo mamo, jo klical, prosil, oblival
s solzami, vse zaman. Tisti trenutek mi je za vedno
ovenel najdražji in najlepši cvet na svetu.

V najlepšem jesenskem mesecu oktobru, toplem in
sončnem dnevu, smo se za vedno poslovili od naše
ljube mame. Poslovil sem se s težkim srcem, a brez
solza v očeh, ker jih ni bilo več.

Janči

MLADI PIŠEJO

Danes smo v našo novo rubriko uvrstili nekaj pri-
spevkov mladih Kozjancev — iz osnovne šole v Kozjem.

MOJA SESTRICA

Hodila sem v četrti razred, ko je mamica odšla v
bolnišnico. Doma so mi govorili, da bom dobila bratca.
Jaz pa: »Ni res, sestra bo!« Vedno bolj so mi naga-
jali in nekoč sem sosedu zabrusila: »Če bo bratec, ga
kar odnesite s seboj. Ne maram ga!«

In res, dobila sem sestrico. Teta je nekega nedelj-
skega dopoldneva prinesla belo štručko. Previdno sem
jo vzela v naročje in odgrnila pleničke. Zagledala sem
droben obrazek z zaprtimi očmi. »Tako majhna je!«
sem dejala, mamica pa me je zavrnila: »Bo že zrast-
la!«

Prav je imela. Mala štručka je postajala vse večja.
Ni veliko jokala in sploh je bila kar priden dojenček.
Seveda je včasih na ves glas zahtevala hrano. Kadar
pa se je ljubko nasmehnila, smo pozabili na vse njene
pregrehe.

Kako je bila prisrčna, ko je napravila prve kora-
ke. Sploh pa, ko je prvič poklicala: Ma-ma! Teda smo
bili vsi ponosni na našo malo.

Zelo je zrastle. Kakor bi mignil, sta minili dve leti
in mala sestra je že začela pomagati. Nekeč je ma-
mica pekla kruh in Valerija jo je dolgo opazovala, po-
tem pa dejala: »Mami, jutri bom pa jaz spekla kruh!«
Mamica se ji je nasmehnila: »Premajhna si še! ona
pa: »No, pa me posadi na vrt, da bom prej zrastle!«

Štiriletna Vali Vuk

Kako smo se ji smejali! Vali je bila hudo užaljena.
»Kmalu bom velika!« nam je zatrdila. Kmalu bo stara
štiri leta. Zelo rada poje in riše. Včasih vzame svinčnik
in riše, da je joj. Teda jo smo moji zvezki ubogi! Kar do-
bi v roke, vse poriši s »pinčkamis«, kakor imenuje svo-
je umetnje. No, drugače pa je pridna in upam, da bo
taka vsaj še nekaj časa tudi ostala.

Marjanca Vuk, 8. razred
Osnovne šole Kozje

DELO PIONIRJEV

Pust je veselje vseh otrok. Zato smo se pionirji in
cicibani s pomočjo tovarišev učiteljev preoblekli v ma-
škare. V torek smo v povorki odšli v trg. Tam smo
maske dobile nagrade — vsaka paket bonbonov. Po
končanem obdarovanju smo se šli pokazat po hišah.

8. marec je praznik vseh žena. Zato smo pionirji os-
novne šole Kozje in mladinci pripravili skromen spo-
red. Mladinci so imeli recital. Učenke 5. in 6. razreda
pa smo nastopale v narodnih nošah z ljudskim plesom.
Učenci 4. razreda so zaigrali kratek prizorček Darilo za
mamo.

Tudi na naši šoli je Ljubljanska banka, podružnica
Celje ustanovila pionirsko hranilnico. Na obnem zboru,
kjer so nas seznanili tudi z delom, smo izvolili us-
lužbenke, ki bodo delali v banki. Med njimi sem bila
tudi jaz. Delo nam še ne gre dobro. A kmalu bo bolj-
še. Zelim si, da bi bilo čimveč varčevalcev.

Pionirji naše šole so se veliko časa pripravljali za
tekmovalstvo v gimnastiki. Končno je le prišel dan, ko
smo se zjutraj odpeljali s šolskim avtobusom v Rogaško
Slatino. Tekmovalstvo se je pričelo, takoj ko so prišli
sodniki. Potekalo je v najlepšem redu. Po končanem
tekmovalstvu smo odšli na malico, zatem pa domov v
Kozje. Zelim si še več srečanj s pionirji drugih šol.

Irena Kodrič, 6. a
Kozje

BANKA TUDI NA OŠ KOZJE

Kot že na mnogih šolah je tudi pri naši začela po-
slovati banka.

Vodijo jo učenci sami. Izvolili so nas součenci. Na
ustanovni sestanki so prišli tudi nekateri uslužbenci
Ljubljanske banke iz Celja. Naučili so nas izpolnjevati
raznobarvne kartončke ter hranilne knjižice. Na njih je
bil natiskan pregovor: »Kdor varčuje, si srečo kuje!«
To je pregovor, katerega so izbrali v Zenici.

Sedaj delamo že sami. Če česa ne vemo, vprašamo
tovarišico Kresnikovo, ki je naš mentor. Včasih se tu-
di smotimo. Hitro poiščemo napake in vse se konča
brez posledic. Učenci na naši šoli zelo radi varčujejo.
Zbranega imamo že veliko denarja. Varčujejo tudi raz-
redne skupnosti.

Nekateri nam še ne zaupajo, vendar smo prepriča-
ni, da bomo uspeli, saj vemo, da iz malega raste veli-
ko.

Bosio Hugo, 6. b.
OŠ Kozje

NESNAGE

konca Stanetove ulice gradnji mostu na avtomobili raznašajo Trubarjevi in Ljubljani cesti vse do mesta. gradnji stanovanj blatov v Copovi ulici pa blato Gradisovi in kamioni na Ljubljani cesto in od tam v gradnji mostu na Kili cesti in gradnji skladišč gradnji poštnih, Si- in drugih objektov blato prinašajo na kamioni podjetja Nivo ali. kubičnih metrov stresejo brezvestni ki, ki preveč naložijo kamione. ta pesek in blato pa avtomobili zmečejo na

nm. Zelo so ponosni nanj, saj so vložili v njegovo ob- dela. Spodnji del služi gasilcem, zgornji pa igralcem nobeno leto ne mine. Letos je bila dvorana pretesna, Micko. Zdaj so pripravili ljudsko igro »Dve nevesti«. v nemem odru, namiznem tenisu in še kaj. Daleč so od tura še najbolj zamrla, zato si v Matkah za kulturo in bilo, ko bi jih v teh prizadevanjih tudi druge vasi po- bilo, dvorane pa so prazne. Kaj takega se v Matkah, tako — dk

Neznani Laščanki

NAPOL POSLUŠAJ, PRIPOVEDUJ NAPREJ

Oni dan me je dobra znananka iz Laškega zgrabila za ovratnik in me pošteno stresla:

»Čuj, je rekla, kaj pa razširjaš po radiu govori- ce, da je v Laškem največ nezakonskih otrok?»

Zares sem se prestrašil in začel ugibati, kdaj bi mogel biti toliko okajen, da nisem vedel kaj govorim. Prebrskal sem vse rokopise in navsezadnje našel.

Pred kakšnimi tremi tedni sem v področni od- daji »po laški občini« tr- dil ravno nasprotno. Na očitke mladini, katera za- haja v disco klub, ki da je nevarnost in skušnja- va za mlade ljudi, sem postregel s podatkom, da pred sto leti mladi lju- dje tudi niso hodili drug mimo drugega kot mutci. Povedal sem, da sem pred

leti, ko sem v Brezi pre- verjal podatke o ženski, ki je dočakala sto let, v krstnih knjigah zasledil malone pri vsakem tretjem vpisu, da je otrok neza- konski. Bili so to otroci hlapcev in dekel, otroci tistih, ki niso nič imeli in se zato tudi niso ni- koli poročili. V primer- javi z razmerami pred sto leti je dandanes mno- go manj nezakonskih ot- rok, ker imetje, ker grunt ni več temeljni pogoj za sklenitev zakonske zveze. To sem v tisti oddaji po- vedal. Toda poslušalka ali poslušalke v Laškem so pri štedilniku ali med kle- petom slišale le polovico stavkov pa hitro raznesle naokoli, kako sem trdil, da je v Laškem največ nezakonskih otrok. Srbi imajo dober pregovor. Pravijo: »Šta se babi hti-

lo, to se babi snilo!« V prevodu pomeni, kar žen- ska hoče, to se ženski tu- di sanja.

Vljudno prosim cenje- ne poslušalke radijskih oddaj, da mi ne podtika- te in spreminjate mojih izjav s svojim dodatki. Kajti če bom kdaj re- kel, da je sneg bel, potem pa bo kdo pripovedoval, kako sem rekel, da ni črn, bo sicer oboje res, le meni bo kdo očital, da nisem čisto pri pravi.

In še en nasvet. Tudi poslušati je treba znati, če pa že ne, potem ni treba napol slišano pro- dajati naprej in se na ra- čun drugega izživljati v svojem natočevanju in jez/kavosti.

Hvala za pozornost in brez zamere!

JURE KRAŠOVEC

KIK »POMURKA«

MURSKA SOBOTA

OBRAT ZA KMETIJSTVO RAKIČAN

razpisuje

JAVNO LICITACIJO

za prodajo naslednjih kmetijskih strojev:

- 1 kom. kombajn ZMAJ 780
- 2 kom. traktorjev IMT 533 (Fe-35)
- 1 kom. traktor Unimog
- 1 kom. traktor TG-50
- 1 kom. kamion TAM 4500
- 1 kom. obtrgalnik New Idea
- 1 kom. obtrgalnik Zmaj 2 K
- 1 kom. sušilnica za zrnje
- 3 kom. preše Fordschrit
- 4 kom. prikolice — enoosne
- 3 kom. prikolice — dvoosne
- 4 kom. trosilcev za hlevski gnoj
- 3 kom. škropilnic
- 2 kom. sejalic za žito
- 1 kom. loščilec za koruzo
- 2 kom. elevatorja za koruzo
- več krožnih bran, klinastih bran, obračalnikov za seno, plugov in raznih drugih kmetijskih strojev.

Licitacija bo v nedeljo, 1. aprila 1973 na ekonom- ski enoti Rakičan pri M. Soboti s pričetkom ob 10. uri.

Obrat za kmetijstvo Rakičan

TRGOVSKO PODJETJE

»TKANINA« CELJE

razpisuje delovno mesto

GLAVNEGA POSLOVODJE

veleblagovnice »TKANINA«, Celje

POGOJI:

ekonomist, najmanj 5 let prakse ali srednješolska izobrazba in 8 let prakse v trgovini.

Pismene ponudbe sprejema Splošni sektor podjetja v 30 dneh od dneva objave.

mala anketa

RESNO NA DELO

V ponedeljek je v občini Slovenske Konjice bilo spre- jetih 24 mladih ljudi v Zvezo komunistov. Sprejeti so bili v svojih delovnih organizacijah, v občini in v šolah. Na tor- kovi razširjeni seji komiteja občinske konference ZK so se zbrali vsi in prejeli članske izkaznice. Kot mo že omežili — bilo jih je štiriindvajset. V pogovoru z njimi smo kaj kmalu uvideli, da so dobro seznanjeni s svojimi novimi vlo- gami. Sicer pa naj spregovorijo sami:

RAFKO MALEC (23) iz Škale, zaposlen v LIP kot priučen mizar:

»Ze starejši člani ZK so me obširno informirali o vlo- gi in nalogah Zveze komuni- stov, pa tudi v šoli sem kma- lu spoznal načela in vloge partije. Tako mi ni bila tež- ka odločitev, oziroma brez vsakega dvoma in počasnem sem vstopil v ZK. Osebnostno čutim, da bom kot član ZK moral delati še bolje kot do- slej in biti drugim za zgled.«

JANEZ SMALC (29) iz Stranice zaposlen v KONUSU kot samostojni obratni elek- trikar: »Čeprav nisem v no- benem samoupravnem orga- nu, sem čutil, da bi moral biti bolj angažiran kot sem bil. Vstop v Zvezo komuni- stvo mi bo to nedvomno omogočil. Mislim, da mi bo moje dosledno opravljanje nalog pri delu še večje zago- tovitelo za večjo družbeno ak- tivnosti. Položaj delavca je da- nes takšen, da mora biti dru- žbeno angažiran.«

ZDENKO TOPLISEK (26), Konjičan, zaposlen v Kovaški industriji Zreče kot re- ferent za vzgojo vajencev:

»Odločitev za vstop v Zve- zo komunistov ni bila težka. Ze oče in mama sta bila oba partizana. Tudi v šoli smo se učili o liku komunistov in tako sem kmalu spoznal željo v sebi, da bi tudi sam postal član ZK. V podjetju smo imeli sestanke in so nas do- bro informirali o vlogi in nalogah komunistov.«

EDVARD TIČ (19), Konjičan, zaposlen v KONUSU kot us- njarski tehnik: »Aktivno sem se že udeleževal pri mladi- ni, v podjetju pa smo imeli sestanke, kjer so nam poja- snili vlogo in pomen ZK in ko- munistov. Odločitev ni bila težka. Ze v šoli sem razmiš- ljal, da bi vstopil v Zvezo komunistov, a se mi je zdelo, da sem še premlad. Zdaj, ko sem že član, osebno čutim, da bom moral biti še bolj aktiven in še bolj opravljati svoje delo.«

LUDVIK MOREC (30), po rodu iz Murske Sobotice, živi v Konjicah kot invalidski upokojenec: »Aktivno sem se že prej udeleževal pri mla- dini, imam tudi nižjo poli- tično šolo. Sem invalidski upokojenec, honorarno de- lam na občini in čutim, da bi moral biti aktivnejši. S sprejemom v ZK se mi je ta želja izpolnila in čutim, da bom vse zadane naloge vestno in dobro opravljal, sicer se ne bi odločil za vstop v Zvezo komunistov.«

ose

AVIC«

bo prostega delov- naslednje pogoje: o šolo za socialne kse na ustreznem go za zasedbo pro- ali o izpolnjevanju kadrovske službo

Srečanje z brodnikom

ŽIVLJENJE NA DRUGI STRANI REKE

Na tej strani reke Savinje pa sva bila z Juretom, kamor sva prispela z avtom po asfaltirani cesti iz Celja. Na desni naju je spremljala dvotirna elektrificirana železniška pruga, ki vodi kakor cesta — v širni svet. Na levi pa se je v mrzlem, sivem in zasneženem dnevu vijugala Savinja, ki se je že povsem navzela smradu iz Voglajne. Že malce polenjena se je odpravljala na pot proti Laškemu in še dlje, vse do Save. In ta njena zvijugana pot preseka svet na levi strani ceste in seveda, povsem nevede, daje ljudem pod Rifengozdom, v Brstniku, Jagočah in drugih zaselkih povsem druge pogoje življenja za razliko od tistih, ki so na tej strani reke, kjer je cesta in železnica.

Med Tremarjem in Laškim ste prav gotovo že kdaj opazili ob breg privezan čoln. In še več čolnov. Marsikdo pri tem pomisli na stare, opuščene čolne, ki so morda že od bogve kdaj potisnjeni v mivko in trohni. Pa v resnici ni tako. Ti čolni pomenijo življenje vsem tistim, ki so na omenjenem predelu na drugi strani reke. Tista »druga stran reke« skriva v sebi neslutene in povsem svojske zakonitosti, ki jih občutijo ljudje, ki so odvisni od takšnega čolna. Da pridejo na to stran reke. Ta stran reke, kjer je cesta, pa jim pomeni službo, kruh, otrokom okno v svet, kjer hodijo v šolo, nakupe v trgovini, skratka vse tisto, kar ni doma — dom pa je na drugi strani.

sva stala na bregu, v mivki, sneg je naletaval in mrzel veter je vlekel vzdolž vode, ki še zdaleč ni dajala niti najmanjšega vtisa romantičnosti. Bregovi so bili goli, nič zelena, nič tiste svežine, nič kačjih pastirjev. Samo žuborenje in hlad, ki je vstajal iz temnosive gladine. Na drugi strani je bil privezan čoln. Iz hiše se je prijetno kadilo, torej so tam le doma. Pri sosedih čez cesto so nama rekli, naj kar zakričiva: »Herman!« pa bo prišel, kajti ta teden ima »ših« popoldne.

Zvižg je presekala reko. »Herman!« sem zavpil, kolikor se je dalo in že je prišel izza hišnega vogala. Nekaj je zakrilil z rokami, češ, kaj pa vidva, saj še ni tista ura, ko pridejo delavci do

gu navzdol. Po nekakšnih neslutnih stopnicah, narejenih za tiste, ki jih niso vajeni, da padejo.

In ker nisva bila smrt iz Aškerčeve balade, naju je povabil v čoln. Vstopiti je bilo treba zelo hitro, kajti čoln se ziblje, voda pa je nemirna. Zdaj plovemo. Trije možje v čolnu, da o psu ne govorimo, ki ima tudi svoj delež pri prevozih čez Savinjo. Toda o tem pozneje. Skok iz čolna in v mehko mivko, Herman pa že privezuje svoje plovilo, da ga voda ne odnese. Na majhnem hišnem oknu pa nas pričakajo štirje priplepeni riski na šipe. Žive otroške oči zrejo skozi okno v svet na drugo stran reke, kjer teče življenje veliko hitreje kot na njihovi strani, čeprav je v kuhinji bilo opaziti pralni stroj, hladilnik in druge sodobne pridobitve tehnik.

»Sem Herman Jančič, tukaj pa se reče pri Minarju. Ja, tukaj je bil mlin, še pred petimi leti smo mleli. Prav tu je bil, kjer zdaj sedimo, v kuhinji.

Ko pa sem to preurejal, sem vse zvozil s čolnom čez Savinjo. Vse te aparate, deske, opeko, železje, premog. Še kravo sem peljal v čolnu čez. Pa smo bili na sredi vode in se je čoln zazibal. Krava pa ko krava, stoji in se ne gane. Čoln se je preveč zazibal in sem šel na glavo v Savinjo. Krava pa je ostala v čolnu, nič se ji ni zgodilo. To je bilo lani oktobra.

»Kdo pa je vozil pred vami?«

»Še pred vojno in med vojno je vozil tod preko ženin oče, Jože Ojstršek se je pisal. Sam še nisem tako dolgo tukaj, ker sem se sem priženil, drugače pa sem doma iz Vitanja. Osem let bo tega.

»Pa ste znali že prej plavati?«

»Ja, sem znal. Se je že našel kakšen tolmun, da sem skočil noter. Sicer pa kaj bi tukaj, če ne bi znal plavati!«

»Koga pa prevažate preko Savinje?«

»Sosedo. Gredo v službo, otroci v šolo, pa tudi sam hodim preko, ker delam v laški Volni. Zdaj dopoldne je žena v tovarni, popoldne pa grem jaz.

»Kdaj pa imate prvo vožnjo zjutraj?«

»Zgodaj! Včasih že ob pol petih ali pa ob petih. Tisto pa čisto sigurno. Zvečer včasih tudi ob enajstih. Te tako dolgo kličejo, da moraš priti. Včasih pridejo kakšni ljudje, ki hočejo na naši strani v hosto, kadar je lepo vreme. Pride kdaj kakšen, ko stopi prvičkrat v življenju v čoln, pa je malo hudo. Ne ve, kam bi se dal.«

»Vas je že kdaj voda nesla?«

»Ja, enkrat. Še nisem znal tako voziti. Pri Rozmanu, na drugi strani, so pod kozolcem mlatili, jaz pa sem šel pomagat. Voda je bila velika,

močna in me je nesla skoraj do Jagoč.

»Morate kdaj hitro na pot?«

»Ni dolgo tega, ko je zgoraj v hosti gorelo. Vidim skozi tole okno tukaj, da se nekaj kadi. Ravno jedli smo. Grem pogledat in vidim, da gori, človeka pa nikjer nobenega. Veslam čez, naročim nekemu, naj javi v Laškem. Kmalu so se pripeljali gasilci in vseh dvanajst sem prepeljal čez. Tako je to. Ko je moja žena Anica rodila, je bila malo počasna in je že doma rodila. Poba in njo sem naložil v čoln, pa še roko sem imel do ramena v gipsu in sem jih peljal preko, da sta šla v bolnico.

»Kaj pa če je visoka voda ali pa led, ko mraz pritisne?«

»Takrat pa ni s čolnom nič. Peš je treba debelo uro po gozdu v Laško. Ceste ni, le pot vodi. In kadar je treba iti peš, je tudi najslabše vreme. Blato ali sneg sta do kolen.«

»Zunaj je pes, videti je hud.«

Herman, ga kličejo, da pride s čolnom preko reke

»To pa je naš Tiger. Jaz mu pravim Copa. Je res hud. A mi pomaga. Če kaj delam v hiši in ne čujem, če kdo kliče, takoj zalaja in kar po zidu začne praskati. Takoj vem, da je kdo na bregu, ki hoče čez.«

V kuhinji stoji mala Tatjana, modrooka deklica, takšna za ukrasti. Stopi ven in objame Tigra. Ko sem upevil fotografski aparat, se je besno zaganjal name. No, ja, bil je na verigi. Tatjanco sem skušal spraviti do nasmeha. Pa mi ni uspelo. Tudi njene mu očetu ne. Njen obrazek je cele ure pritisnjen ob

okensko šipo, ki odpira pogled na drugo stran reke. Tja, kjer drvi avtomobili in vozi vlaki. Tukaj pa je mir, če prihaja čez reko hrup mlatil.

»Pojdite še do Zakoka Beleja, Hohkrauta, Zupa Ojsterška in do starega čolna. Ti vam bodo vedeli povedati še veliko več kot jaz in njim pojdite!«

Tako je dejal Herman slovesu, ko naju je pripeljal nazaj na našo stran Savinje. In odšli bomo!

Besedilo in slika
Drago Medved

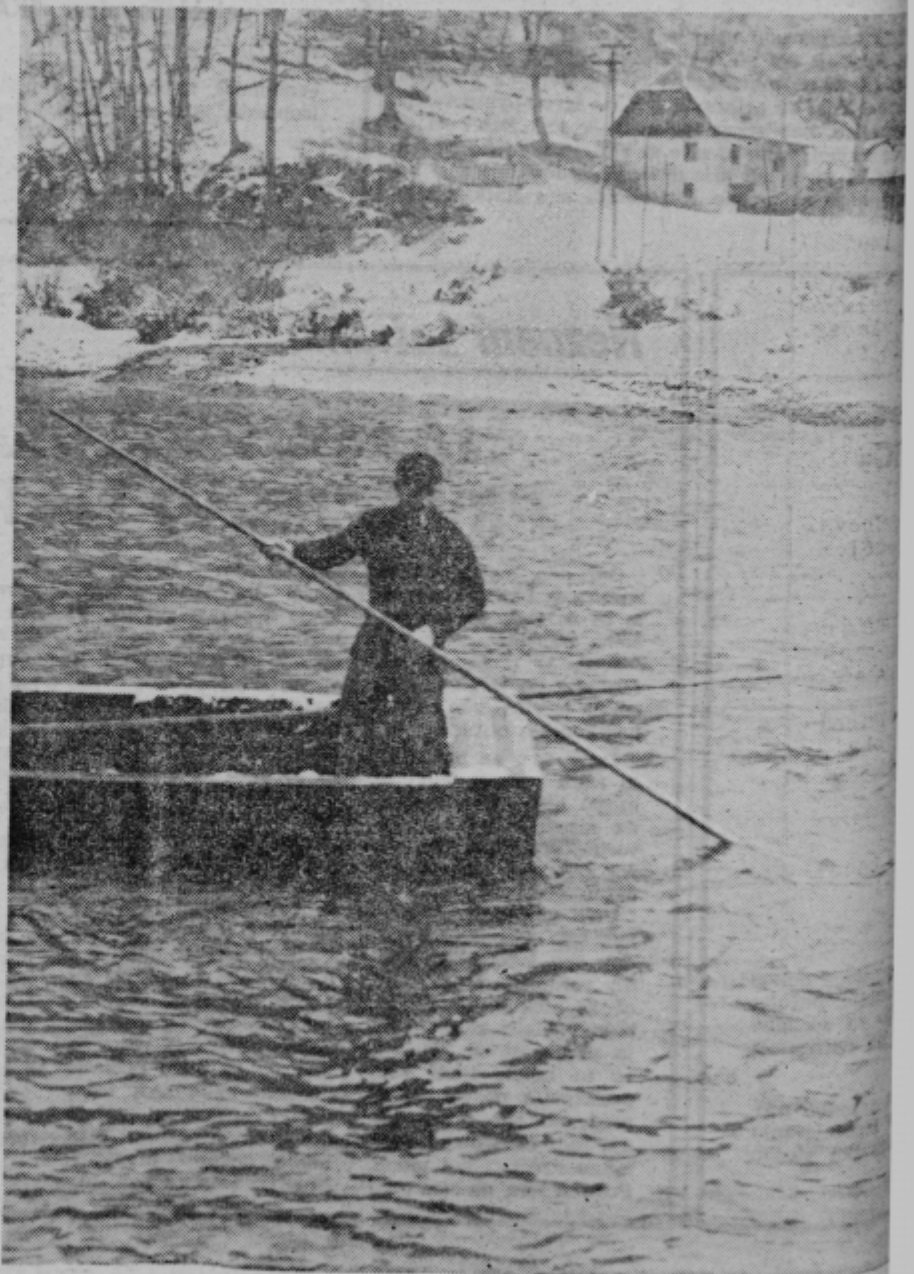
Tiger varuje Tatjanco

Približno deset brodnikov je še, ki opravljajo to zelo redko, a tukaj še prepotrebno delo. Niso sicer takšni, kot jih je opisal naš pesnik Anton Aškerc, ki tudi ni daleč doma od teh krajev, saj so brodniki še danes tudi med Laškim in Rimskimi Toplicami in Zidanim mostom. Toda tam je cestna povezava tudi na drugi strani reke boljša in se ljudje ne srečujejo s tolikšnimi problemi kot ravno tukaj pod Rifengozdom, kjer so dobesedno odrezani od sveta in resnično odvisni od čolnov in pa seveda od svojih brodnikov.

Ni pa preprosto priti do brodnika, če nisi domačin in njegov »abonent«. Z Juretom

mov. Midva pomahava nazaj. Stopi k čolnu, ki je bil že ves del od naletavajočega snega in vzame v roke lopato. Mirno, ne meneč se za mraz, je jel metati vodo iz čolna in Jure med snehom pripomni: »Veš, vsa tale flota tukaj ni najbolj »dihljika! No, ja, duhovita pripomba, ni kaj reči.

Herman je že na pol poti. Z dolgim kolom, ki je veslo in krmilo obenem, varno krmari k najinemu bregu. Kljub temu, da sva z Juretom že blatna do kolen, se morava sprijazniti z brodnikovo ugotovitvijo, da se nistva prav postavila in da je njegov pristajalni pomoč nekoliko nižje. Nazaj na cesto in spet po sne-

Človek je na vodi sam ...

Obisk v šoli za miličnike

MILIČNIK? DA!

Tradicija je že, da šolski center za strokovno izobraževanje delavcev v organih za notranje zadeve priredi vsako leto spomladski v svojih lepo urejenih šolskih prostorih pod Smarno goro v Ljubljani tiskovno konferenco, na kateri seznanijo predstavnike tiska, radia in televizije o možnostih vpisa mladincev v omenjeno šolo, o pogojih šolanja in kasnejši specializaciji v samem poklicu.

V šolo za miličnike — kadete sprejmejo mladince, ki so uspešno končali osemletno šolo in niso starejši od sedemnajst let. Predvidoma bodo v šolskem letu 1973/74 sprejeli 200 kadetov in s tem povečali število učencev v prvem letniku za en oddelek. Povečanje narekujejo kadrovske potrebe na terenu, saj miličnikov povsod primanjkuje. Šolanje zaenkrat še tra-

ja tri leta, s tem da istočasno mladinec odsluži vojaški rok, vendar natrpan program narekuje, da bodo v prihodnjih letih prešli na štiriletno šolanje. S tem bodo razbremenili doslej hudo natrpan urnik, kar bo omogočilo, da se bodo kadeti lažje pripravljali na svoj bodoči poklic.

V šoli dajejo izredno velik poudarek tehničnemu usposabljanju kadetov, tako fotografiranju, upravljanju s telefonom, teleprinterjem in radijskimi postajami, naučijo se smučati, plavati, reševati iz vode, voziti moped, motorno kolo in osebni avto. Ves čas šolanja se učijo streljati ter samoobrambo in druge borilne veščine.

Šolanje je brezplačno, prav tako tudi obleka, kadeti pa živijo in se usposabljaajo v modernih urejenih kabinetih

in poligonih ter v lepo urejenem internatu.

V lanskem šolskem letu se je s širšega celjskega območja prijavilo za kadetsko šolo 84 mladincev, sprejetih jih je bilo 31, osem jih je odstopilo, eden ni prišel na izpit, 43 pa so jih odklonili. Med slednjimi so v glavnem prevladovali tisti, ki niso zdravstveno bili sposobni za naporni poklic miličnika. Največ fantov, ki so se odločili za miličniški poklic, je iz občin Šmarje pri Jelšah in Zalec (lani iz obeh po sedem sprejetih), zelo malo ali skoraj nič iz Celja, Laškega, Velenja in Mozirja (iz omenjenih občin samo po eden sprejet). Edini iz Celja, ki je bil lani sprejet, je Milan Špiler. Ko smo ga poprašali, zakaj se je odločil za poklic miličnika, je odgovoril kot iz topa: »Ker s tem ubijem tri mu-

he v enem mahi: priznano imam srednjo šolo, odslužen vojaški rok in še šoferski izpit za voznika A in B kategorije. Pogoji za učenje, izvenšolske dejavnosti in drugo izpopolnjevanje so odlični.«

Ti je bilo že kdaj žal, da si se odločil za ta poklic?

»Nikoli! In če bi se še enkrat odločal, bi se ponovno. To je poklic vreden vseh drugih poklicev.«

Kateri predmeti te najbolj privlačijo?

»Do nobenega predmeta nimam odpora, kljub temu pa čutim še posebno nagnenje do kazenskega prava, notranjih zadev, kriminalistične tehnike...«

Imaš kakšne perspektive v tem šolanju?

»Po končanem šolanju lahko nadaljujem študij na fakulteti.«

Anton Brodar je doma iz Prebolda in končuje tretji letnik. Čez nekaj mesecev bo začel aktivno opravljati poklic miličnika.

»Ni mi žal, da sem šel v to šolo. Doma so bili težki pogoji in starši me drugje ne bi mogli šolati. Tu pa je vse brezplačno in še veseli me.«

Kakšen se ti zdi program?

»Program je za triletno šolanje prenatrpan. Šola bi naj-

Milan Špiler

Anton Brodar

no morala trajati štiri leta. Kako je s prakso?

»Teorija je eno in te v šoli resnično veliko dobimo. Praksa pa je drugo. Te je pred prihodom na delovno mesto samo dva meseca. Občutno premalo.«

Za katero smer bi se ti odločil?

»Za prometno.«
Tako dva mlada fanta izmed mnogih, ki tam pod

Smarno goro ob divji reki Tacen v idiličnem prostoru spoznavajo poklic miličnika. Zakaj ga ne bi še drugi? In letos poteče vpis že 3. junija, tako da bodo vsi do 20. junija že vedeli, ali so sprejeti ali ne. Če bodo, jim ne bo žal, tisti, ki pa ne bodo, se bodo še vedno lahko vpisali v kakšno drugo šolo.

Torej miličnik. Zakaj pa ne!

TONE VRABL

NAGRADNA KRIŽANKA NOVI TEDNIK

	Lekar-nar	Kalina, blato	Vodič, lutka	Rimski, patridij	Vrv, oža	Prva črka	Ome-jitev, pridržek	Lenost	23.+4. črka	Gnojilo za zemljo	Teste-nine
Vrsta opice (morska mačka)						Delovna skupina				Kilo-gram-meter	
Vzdrževalna vlada, hiše						Ober				Arzen	
Količenje						Lončarjeva delavnica					
Snovni delci						Naplačila					
Dvig na prvotno vrednost						Element nihanja					
Narod z obale Kaspij. morja											
Topovi											
Najvišji vrh Turčije (5165m)											

Med reševalce s pravilno rešitvijo bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev: 1. nagrada: 100 dinarjev, 2.—6. nagrada: 50 dinarjev. Izrezek z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: NOVI TEDNIK, Gregorčičeva 5, Celje. Na pisemski ovoj napišite NAGRADNA KRIŽANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrta, 29. marca.

NAGRAJENI REŠEVALCI

1. nagrada: 100 din — TEREZIJA BORŠIČ, Iržiška 18, 63250 Rogaska Slatina, 2. nagrada: 50 din — TOMAZ STREHOVEC, Malgajeva 4, Celje, 3. nagrada: 50 din — RUDI MIHELIN, 68290 Sevnica, p. p. 15, 4. nagrada: 50 din — SREČKO JERIC, Bezenškova 37, Celje, 5. nagrada: 50 din — MOJCA BRILEJ, 63254 Podčetrtek, 6. nagrada: 50 din — TONČKA HROVAT, Tomšičeva 11, Velenje.

REŠITEV KRIŽANKE — VODORAVNO: park, kolegij, krt, otovorjenost, Rea, kloaka, Akra, zvon, latrina, Lar, lama, J N, Tjaša, sove, utež, slavist, eta, kimavke, antracen, akordant, konj, rt.

OTOK

Tel. element

Da

Joč

River

Kitajski voditelj

Načelnik bano-vine

Slavna švedska baletka (Carina)

Odmev

PO KRIVEM
OBDOLŽENI

Dne 8. februarja 1973. je v Novem tedniku na strani 5 objavljen članek pod naslovom: »Izplačilo plač po zamrzitvi — VELIKO KRŠI TEV TUDI PRI NAS.«

V članku je med ostalim navedeno tudi naslednje besedilo: »Če pa že naštevamo nekatere konkretne grešnike, potem moramo omeniti tudi kolektiv Zdravilišča v Dobrni, ki nosi tudi svojstven rekord. Izplačali so leta 70 odstotkov povprečne plače, toda skupaj je to nanosilo nekaj manj kot 16 starih milijonov (neto seveda). Tolikšnega dviga ni opravil noben kolektiv.«

Ob koncu navedenega članka pa je pisec okvalificiral dejanje, kot družbeno škodljivi pojav in s tem javnost napočno informiral, kolektiv Zdravilišča Dobrna pa grobo oklevetal in žalil.

Vsa sezonska podjetja, zlasti Zdravilišča, izplačujejo članom svoje delovne skupnosti akontacije na osebnih dohodek različno in odvisno od doseženega prometa v določenih obdobjih. Tudi kolektiv Zdravilišča Dobrna ima že vrsto let ustaljeno prakso, da v predsezoni (I. polletje) izplačuje nižje akontacije na OD v smislu dobrega gospodarjenja. Po eventualno uspešnem poslovanju v sezonskih mesecih pa jeseni izplača večje osebne dohodke delavcem, kar je v skladu z načeli delitve po delu in tudi z obstoječim Pravilnikom in samoupravnem sporazumu o delitvi OD.

Zdravilišče Dobrna je v I. polletju 1972 izplačevalo nižje osebne dohodke, kot so leti znašali po zaključnem računu leta 1971, saj je promet kot vedno v tem obdobju bil nižji. Po izredno uspešni sezoni, spričo česar se je obseg dela zaposlenih močno povečal in je tudi ugotovljen povečan promet in dohodek, je pristojni samoupravni organ sklenil dne 9. dec. 1972 (torej pred kakršnimkoli vestni ali ukrepi o zamrzitvi osebnih dohodkov), povečati izplačilo osebnih dohodkov za II. polletje leta 1972 (8 odstotkov netto).

Pripominjamo, da je isti samoupravni organ pri omenjeni odločitvi zopet v smislu dobrega gospodarjenja, namenil najprej v sklade podjetja znatno večja sredstva, kot v predhodnem letu (58 odstotkov).

Ce bi pisec ali naročnik članka bil informiran o dejanskem stanju, ne bi bila javnost napočno obveščena. Morebitno bi bilo prav omeniti, če bi vse »kršiteljev« pisec poimensko omenil.

Verjetno ne bi bil naš kolektiv javnosti prikazan kot družbeno škodljiv, če bi že v I. polletju 1972 neodgovorno izplačeval visoke osebne dohodke, ne glede na morebitno izgubo v času, ko je zamrznil OD stopila v veljavo. Zakonu bi sicer bilo zadoščeno; ali bi bilo to tudi v duhu stabilizacije?

KOLEKTIV ZDRAVILIŠČA
DOBRNA

KOVINOTEHNA

VLADU
MOHORIČU
V SPOMIN

Ni še dolgo tega, ko smo ga predstavili kot sposobnega, cenjenega, prizadevnega zborovodjo, kot pravega ljudskega kulta...no prosvetnega delavca. Poenali smo ga kot č. šrođušnega, duhovitega in mladostnega, kljub njegovim 58 letom. Ne moremo prav doumeti, da ga zdaj ni več med številnimi pevci, ki so mu na zadnji poti obljubljali, da bodo nadaljevali njegovo pot. To bo najboljša odločitev za vse, kar je napravil za zreške pevce — in ne samo za kulturno delo svojega kraja. Krute usode ne moremo spreminjati!

Ves prejšnji teden so bile Zreče zavite v črtno, njihov Vladko se je bojeval s smrtno. Sicer vedra narava je bila premagana. Težka vest se je kot mora zgrnila na vse tiste številne prijatelje, ki so kdajkoli kontaktirali z njim. Da je imel Vladko številne prijatelje, nam do-

kazuje veličasten pogreb, kakršnega Zreče ne poznajo. Več tisoč pevcev, sovaščanov, vodilnih glasbenikov in družbeno-političnih delavcev mu je ob slovesu z nemim pogledom reklo zadnji pevski pozdrav iz Podjune.

Vladko ni več med nami. Kaj smo z njim izgubili, bomo doumeli mnogo pozneje. Delo pravega ljudskega kulturno-prosvetnega delavca se ne da zlahka nadomestiti. Njegov spomin bo ostal za vedno med vsemi, ki smo ga poznali. »Pravi prijatelji se poslavljajo le ob grobu — je dejal eden izmed koroških pevcev. S. 2.

DECEMBRSKI BOJI KOZJANCEV LETA 1943
PROBOJ NA DRENOVCU

Kozjanska četa je decembra 1943 dobila nalogo, da poveča svojo vojaško razgibanost. To je četa v drugi polovici decembra tudi storila in je bila z dneva v dan v neprestanem borbenem stiku s sovražnikom. Po napadu na Bistrice skupaj z bataljonom hrvaških partizanov je sledil huč boj iz obkoljene hiše v Osredku. 20. december je bil za Kozjance črn dan, saj sta padla v bojih komandir in komisar čete. 21. decembra so Kozjanci skupaj s hrvaškimi tovariši odbili šest jurišev daleč premočnega sovražnika na Drenovcu, kjer so bili partizani obkoljeni. Partizanom je primanjkovalo streliva, pa so zadnje juriše odbijali v borbi mož na moža z nasajenimi bajoneti na puškah.

Po petem nemškem jurišu na položaje partizanov je komandant zagorskega bataljona Ivica Družinec ukazal, da morajo borci oddati vse naboje mitraljezom, razen treh. Od treh smejo v boju izstreliti le dva, poslednjega, če bo treba, prihraniti zase, kajti Nemci so bili po tolikih juriših in izgubah gotovo besni in bi se nad ujetniki zverinsko znesli.

»MARIJA,
SI ZNORELA?»

Povsem razumljivo je, da so borci pred prebojem iz obroča natanko vedeli, da smejo streljati le, če bo cilj zanesljiv. Če pade strel, mora pasti tudi sovražnik.

Sovražnik, ki je vedno bolj stiskal obroč, je imel v svojih vrstah tudi ostrostrelece. Ivica Družinec, ki je kot ris pazil, da partizani ne bi zapravljali streliva, je nenadoma zavpil ves razjarjen:

Marija, si znorela. Kaj streljaš v zrak!

Marija, partizanka, doma iz okolice Brestanice je še naprej skrbno merila kvišku in sprožila. Z drevesa je kot vreča telednil ostrostrelec, ki je morda ravno meril na komandanta Družinca.

PO SEDMEM
JURIŠU —
PREPOLOVLJENI

Šest jurišev so partizani odbili. Ob vsakem protijurišu so se borci oskrbeli z orožjem in strelivom pri padlih Nemcih in vermanih.

Sledil je sedmi napad. Partizani jih niso mogli več dočakati z gostoto ognja kot doslej. Ostali so tudi brez ročnih bomb. Sovražnik je prodril na greben Drenovca v osrednjem delu in prepolovil obrambni položaj partizanov, s tem pa zvezo med Zagorci in večino borcev Kozjanske čete.

Komandant Družinec in komisar Šepetavc sta se odločila za umik. Medtem ko je glavino po neznatem terenu vodil Janez Rožman, je komisar Milan Šepetavc s skupino 20 borcev v zaščitnici zadrževal Svabe na primerni razdalji. Streljala je le še zaščitnica, ki je zbrala skopo zalogo streliva. K sreči je bil zdaj že mrak in z odločnim jurišem so se partizani izvili iz obroča. Umikali so se v smeri Osredka in Javorja. Janez Rožman je vodil kolono skozi gosto smrečevje. Včasih so bili sovražniki, ki jih je hotel žive poloviti, vedač da je partizanom zmanjkalo streliva, zelo zelo blizu. V takšnih primerih so si borci, skriti v podrast, tlačili zemljo v usta, da bi se s kašljanjem ne izdali.

V Osredku je Nemcem uspelo ločiti zaščitnico od glavnine. Tudi Kozjanci so bili razbiti na dve skupini. Poznavanju terena in spretnemu vodstvu so se imeli partizani zahvaliti, da so tisto noč z jurišem na Figarov most prekorčili Sotlo in se vrnili v osvobojeno področje Hrvaškega Zagorja. Čez most je šla le ena skupina Glavnina se je prebila čez Sotlo, tako da so podrli prek reke visok Topol in se oprijemaje drevesa prebili čez reko. Nekaj Kozjancev je ostalo tostran Sotle. Med njimi Marjan Jerin, ki je nekaj mesecev pozneje stal na čelu močnega Kozjanskega odreda. Ti borci so se v naslednjih dneh spet pojavili po kozjanskih vaseh in s tem postavili na laž nemško samohvalo, da so partizani do kraja poraženi.

Tisti kozjanski borci, ki so s hrvaškimi tovariši šli čez Sotlo, so do vrnitve na Kozjansko sodelovali v bojih z ustaškimi enotami. Po podatkih, ki so dokaj zanesljivi, je bitka na Drenovcu terjala med Kozjanci 2 ranjena, zagorski bataljon pa je imel 4 mrtve, 13 ranjenih in 3 pogrešane borce.

Veliko večjo ceno pa je plačal sovražnik s svojimi sedmimi juriši na dobro branjen Drenovec. Verjame se imeli enega mrtvega in sedem ranjenih. Partizanske krogle in bombe pa so grdo mesarile med esesovci, žandarji in policisti, ki so imeli na strminah Drenovca 107 mrtvih, medtem ko se

za število ranjenec ne ve. Decembrski boji so od Kozjancev terjali 4 mrtve, med njimi komandirja Modrasa in komisarja Kostjo, osem borcev pa je bilo ranjenih, medtem ko so bili trije borci pogrešani.

POMEN
IN ODMEV NA
DECEMBRSKE
BOJE

Ne glede na to, da so Nemci zaradi svojih izgub in neuspehov hudo pretiravali o moči Kozjancev in hrvaških tovarišev, saj so partizansko moč cenili na tisoč mož in več, pa se je po Kozjanskem in vsej Štajerski razvedelo, da morajo Nemci za boj proti partizanom uporabljati vso vojaško tehniko in resnično močne enote vojaštva, esesovcev, vermanov, policije in žandarmarije.

Izgube, ki so jih Nemci imeli na Drenovcu, so neposredno koristile XIV. diviziji, ki je februarja 1944 prišla čez Sotlo na Štajersko. Zanimivo je, da komandant Trek, ki je vodil boje s XIV. divizijo, sploh ni vedel, da je to slovenska enota in s kakšno nalogo je prišla. Mislil je, da ima opraviti s hrvaško enoto, enako ali isto, ki je bila v Sloveniji decembra 1943. Zaradi tega so Nemci menjali taktiko. Nič več niso poskušali s obkolitvijo, kot so to storili na Drenovcu, marveč so podvzeli taktiko zasledovanja.

Kozjanska četa se je leta 1944 razrasla v odred s tremi bataljoni, ki je do osvoboditve, skupaj z brigadami XIV. divizije in II. grupe odredov držal do osvoboditve večji del Kozjanskega kot osvobojeno zemljo v svojih rokah.

Konec

ŠENTJUR

PARTIZANSKA
BOLNICA ZIMA

Nedaleč od Cerovca v šentjurski občini je malokomu znana partizanska bolnica ZIMA, ki so jo pred leti obnovili. Na žalost objekt sedaj spet propada, čeprav kaže, da ima precej možnosti, glede na svojo vlogo v NOV, da se dostojno reprezentira v širši javnosti. Tik bolnice bo namreč tekla nova avtomobilska cesta Maribor—Celje. Zaradi tega dejstva bi bilo prav, če bi pristojni organi, od Združenja Zveze borcev NOV do Zavoda za spomeniško varstvo, začeli misliti na obnovo tega, za območje zelo pomembnega objekta. Ne bi bilo slabo, če bi graditelji ceste ob novi trasi zgradili primeren parkirni prostor, opremljen z osnovnimi podatki o partizanski bolnici in seveda s smerokazi do objekta.

MST

DRAG
KROMPIR
IN SOLATA

Na celjski tržnici so bila v tem času običajno jajčka draga. Letos pa je za spremembo drugače. Jajček je dovolj in to po 90 para, zelo pa je draga solata. Zelena solata je poskočila na 10 dinarjev, motovilec na 30 in regrat na 25 dinarjev. Tudi krompir ni poceni, saj se njegova cena suče okoli 4 dinarje za kilogram.

Sadja je na celjski tržnici malo. Nekaj jabolč po 5 dinarjev in že smo pri kraju. Družbeni sektor se rešuje z južnim sadjem, ki je za ta čas boljši kot domače sadje.

Zaradi visokih cen je kislo zelje po 5 dinarjev pridobilo na veljavi, pa tudi kislo repico po 5 dinarjev, ne gre zametavati ti.

Z. S.

KONJICE

HARMONIKARJI
NA STRANICAH

V nedeljo, 18. marca je harmonikarski orkester Svobode Celje nastopil v kulturnem domu na Stranica. Polna dvorana je skoraj dve uri skrbno in z navdušenjem spremljala celoten program. Nenehni aplavz harmonikarjem in vodji orkestra, glasbenemu pedagogu Oskarju Leskovšku, so dokaz, da je treba tudi podeželskemu prebivalstvu nuditi kulturne do-

brine. Veliki in mali orkestri sta v navzočih zapustili obilico spominov na akorde. Posebno je navdušili mali orkester z Bachovo Marijo, Schafferjevo Pošto gozdu ter izvedbo z orgel trobento in bas kitaro.

Predsednik sekcije harmonikarjev Ivo Umek se je s skovalcem zahvalil za toplo sprejem.

S. 1

išče

PREVOZNIKE ZA TRANSPORT
TRGOVSKEGA BLAGA

Interesenti naj se zglasijo v komercialnem oddelku podjetja, kjer se sklepajo pogodbe in so na razpolago vse potrebne informacije

Trgovsko podjetje
»Savinjski magazin«
Zalec

NOVI
tednik

Trim vesti

KAJ JE TRIM

Se vedno se pojavljajo različne interpretacije te besede in to celo v težah o aktualnih problemih v telesni kulturi SRS. TRIM je geslo (s svojim simbolom — Trimčkom) za čimvečjo množičnost v telesni kulturi, z idejo, da je šport za vsakogar.

V letošnjem letu se nadaljuje dve tekmovanji za vsakogar:

a) izpolnjevanje rdečega TRIM kratona s športnorekreativnimi aktivnostmi. Če jih opraviš 150 v letu, jih vpišeš v karton ter ob koncu leta dostaviš Zvezi za športno rekreacijo in oddih v Celju in dobiš Trim značko 73.

b) tekmovanje za TRIM športni znak, ki pomeni preverjanje zmogljivosti v osmih panogah (za znak so obvezne najmanj štiri panoge). Podrobnejša navodila bomo še objavili.

Oba kartona lahko kupite v veleblagovnici »Tw«, pri referentu za rekreacijo v vsaki delovni organizaciji ali na zvez za športno rekreacijo in oddih. Občinska tekmovanja za vsakogar za športni znak se bodo pričela 16. aprila in končala 23. aprila. Na vedno isti dan boste preizkusili svojo sposobnost v kegljanju, streljanju, teku, kolesarjenju, hoji.

Prva akcija, alpsko smučanje na Celjski koči in Golteh, za športni znak TRIM je že zaključena. To progo je prevozilo okrog 600 smučarjev.

Celje se je v Sloveniji najbolj množično vključilo v obe obliki TRIM tekmovanj: podelitev 500 osnovnih značk TRIM pomeni 10 odstotkov od podeljenih kartonov. Športnih znakov TRIM pa so podelili 365, kar je tudi daleč

največ v republiki. Upamo in želimo, da bosta obe akciji v letošnjem letu dosegli še večji razmah.

To je rekreacijska značka TRIM, ki so jo prvič podelili v lanskem letu. Če takrat se je veliko delavcev odločilo, da botekmovalo v posameznih — osmih — panogah, da bi zbrali dovolj točk za osvojitve rekreacijske značke TRIM. Tudi letos bo, do podeljevali najboljšim iste značke. Osnutek je delo Alfonza Kumerja.

ŠPORTNE VESTI

GYMNASTIKA — V Ljubljani je bilo republiško prvenstvo v gimnastiki za osnovne in srednje šole, kjer so velik uspeh dosegli predstavniki celjskih šol. Rezultati: mladinke — ekipno: 1. ESS Celje 175,7, 2. Pedagoška gimnazija Celje 172,7 itd. Posamežno: 3. Slabšak (ESS Celje) 36,2 itd. Mladinci — ekipno: 4. Pedagoška gimnazija Celje 209, itd. Pionirji — ekipno: 2. II. osnovna šola Celje 178,7 itd. Pionirke — ekipno: 14. II. OŠ Celje.

KEGLJANJE — V 10. kolu republiške kegljaške lige so celjski kegljači doma pretrpeli poraz. Tokrat jih je premagala vodeča ekipa republiške lige kranjski Triglav z 7880:7544. Gostje so dosegli nov moštveni rekord na celjskem kegljišču in domačini tokrat niso bili kos nasprotniku. Mlada vrsta Celjanov je vse premalo rutinirana za tako težke tekme. Najboljši rezultat pri domačinih sta dosegla Grum 1012 in Vanov. Šek 1007.

Naslednje tekme igrajo Celjani: 22. marca proti Gradiški v gosteh, 24. marca doma proti Jesenicam in 28. marca doma proti Sloveniji.

SAH — Končalo se je medobčinsko moštveno prvenstvo Celja. Presenetljivo so najboljši mesto osvojili šahisti Savinjskana iz Sempetra, ki so zbrali 22 točk. Sledijo: Velenje 21, Zalec 15, Rogaska Slatina 12,5(4), Sentjur 11,5, Cinkarna 10,5, CSK mladinci 9, Nazarje 6,5(4).

Tudi turnir tretje kategorije je končan. V vrhu razpredelnice je ob zaključku Dečko iz Celja, ki je zbral 9 točk. Sledijo: Primožič 8,5, Pišorn 7,5, Keber 6,5, Mikula in Agrež 5,5, Kurtič 5, Naglav 4,5, Planinc in Založkar 4, Jager in Koštomaj 3 točke. Prvi trije šahisti so osvojili drugo kategorijo.

DVIGANJE UTEŽI — V prvem kolu druge zvezne lige so celjski dvigalci le nastopili. Toda to, kar smo videli v srečanju proti Prevojam, je le senca moštva, ki je nastopilo v prvi ligi. Pomlajena vrsta Partizana Celje je srečanje izgubila z 4:10. Edine točke za domačine sta priborila odlični Glavač, ki je z rezultatom 245 kg dosegel najboljši rezultat srečanja in veteran celjskega dvigalstva Slavko Urankar — 225 kg. Omeniti pa moramo, da sta nas kljub temu izenačevala Bevc in novinec Stuhlec. Posebno slednji ima še velike možnosti za razvoj v tej športni panogi. Celjani so dosegli tele rezultate: Avšič 75 kg, Pinter 90 kg, Belina 105, Stuhlec 155, Bevc 212,50, Glavač 245 in Urankar 225 kg.

Ob zaključku hokejske sezone - peturni dnevni trening

Celjski hokejisti na ledu so zaključili sezono. V prvenstvenih igrah so osvojili v prvi zvezni ligi sedmo mesto in torej po njihovih predvidevanjih uspeli. Vsi, ki smo gledali celjsko moštvo, pa smo si edini, da bi lahko dosegli več!

Celjani imajo umetno drsališče že šesto leto. Res da so v prvem letu, ko je bilo drsališče v poskusnem obratovanju le zbirali nove moči za moštvo, so pozneje le zbrali dobro moštvo, katerega so vodili trije češkoslovaški trenerji. Toda uspeha, vsaj vidnega ni bilo. Kje je vzrok?

Uvrstitev v zvezno ligo, preko tekmovanja v republiški in drugi zvezni ligi je sicer uspeh, toda ne takšen, kakšnega smo pričakovali, ko smo v Mestnem parku proti pognali strojnico novega drsališča. Preko 500 gledalcev, ki se redno zbira v hladnem vremenu v Mestnem parku zahteva več. Toda kje so vzroki za počasno napredovanje? Na to vprašanje smo odgovor dobili šele letos. Tehnični vodja ljubljanske Olimpije Borut Volkar, ki je po rodu Celjan, nam je dejal, da so pri Olimpiji letos razočarani. Svoji igralcem so poleg odličnega strokovnega vodstva nudili treninge dvakrat na dan. Dva treninga vsaki poltretjo uro, primerno stimuliranje in hranarina ni bilo dovolj v borbi za naslov prvaka z Jesenicami. Tudi Jesenice nudijo svojim igralcem vse možnosti za dvakratno dnevno vadbo. Igralci zaradi tega nimajo manjših osebnih dohodkov in se tako v zimskih mesecih popolnoma posvetijo hokeju. Preko leta pa igrajo dopolnilne športe, največkrat nogomet.

In kako je v Celju? Naše moštvo igra z dvajsetimi igralci. Toda ti igralci so vadili le enkrat dnevno in dobivali v najboljšem primeru le skromno hranarino, ki ni presegla 100 din na mesec. Nekateri igralci niso vzdržali niti takšnega treninga in odlični igralec Cvetko je v prvih dveh mesecih izgubil 8 kg na teži ter prenehal igrati. Služba, trening in druge obveznosti niso dovolile, da bi celjsko moštvo vadilo kot ostala moštva v prvi zvezni ligi. In ravno v tem je razlika. Moštva, ki imajo urejeno vprašanje treninga (Jesenice, Olimpija, Partizan, Medveščak), so odstopala od Celjanov. Ostale ekipe so bile enakovredne, kot Crvena zvezda, Kranjska gora in Slavija.

Celjsko moštvo je razmeroma mlado. To so igralci: Avdič, Grm, Zager, Motoh, Filipovič, Bernjak, Pinter, Sušnik, Bratec, Kolenc, Čretnik, Prelog, Lesjak, Dobovičnik, Dani in Bojan Kerkoš, Šmerc, Sentjur, Zorko in Podsedenešek.

Toda če želimo, da bodo ti igralci v prihodnji sezoni držali korak z ostalimi, potem moramo rešiti vprašanje vadbe v zimskih mesecih. Pot do uspeha je le dvakratni dnevni trening in to skupaj pet ur. Če bomo uspeli rešiti to vprašanje in z delovnimi organizacijami nuditi igralcem vadbo ter jih primerno stimulirati v obliki hranarine, potem bomo v Celju gledali vrhunski hokej. Vsaka druga pot vodi v nižje tekmovanje brez večjih kakovostnih dosežkov in ambicij.

Celje, mesto športnikov, pa bi moralo v prihodnje rešiti to vprašanje, kajti tudi rokometaši, košarkarji, plavalci, atleti in ostali vrhunski športniki čakajo, da se reši vprašanja stimuliranja in vrednotenja vrhunškega športa v Celju. J. Kuzma

ODBOJKA — Celjani smo dobili tudi — odbojkarstvo. Gre za spor, ki je nastal med igralci Gaberje in upravnim vodstvom TVD Partizana Gaberje. Naš namen ni, da bi dajali oceno o pravilnosti ali nepravilnosti igralcev Gaberje, ki so želeli prestopiti k Ingradu, ki jim nudi dobre pogoje za vadbo in tekmovanje oziroma ne dajemo oceno, če je pravilno, da uprava TVD

Partizana Gaberje ovira odhod igralcev v drugo sredino. Zlasti ne, če se spominjamo, da Partizan Celje ni delal nobenih ovir svoji ženski ekipi, ko je leta preko noči prestopila v Gaberje.

Dejstvo je namreč, da so igralci Gaberje v republiški ligi bili kandidat za najvišje mesto. Toda v zadnjem srečanju v Novem mestu niso tekmovali najboljši, temveč mladinska ekipa. Prva ekipa

DRAGOCENA ZMAGA

Košarkarji celjske Kovinotehne so v borbi za obstanek v zvezni ligi dosegli pomembno zmago nad zelo dobro ekipo Domžal s tesnim rezultatom 80:78 (41:47). Celjani so tekmo odlično pričeli, vodili so v 4. minuti igre že z 10 koši razlike, kar pa so solidnih gostov ni zmedlo in 5 minut kasneje je bil rezultat že izenačen. Vse do 17. minute je bil rezultat vseskozi izenačen, 3 minute pred koncem polčasa pa sta Brezovec in Lemač s točnimi zadetki priborila svoji ekipi 6 točk prednosti. Tudi v drugem polčasu so gostje vodili vse do 30. minute in Celjani so prvič izenačili šele takrat, ko je moral pri gostih zaradi 5 osebnih napak zapustiti igro

njihov najboljši igralec Lemač. V teh momentih so se pri Celju zlasti izkazali Miloš, Zmago in Tone Sagadin, priborili so si 4 točke prednosti, s pametno igro pa so uspeli obdržati to prednost do konca tekme. S to zmago so si Celjani zelo povečali možnosti za obstanek v družbi najboljših, koše pa so dali: Miloš Sagadin 29, Tone Sagadin 26, Zmago Sagadin 17, Ramšak 4 in Tomašič 4.

V soboto igrajo Celjani spet pred svojim občinstvom z ekipo Rudarja iz Trbovelj, za katero letos z velikim uspehom igra tudi proslavljeni as jugoslovanske košarke Ivo Daneu. Tekma bo ob 19. uri v dvorani posebne šole.

JANEZ ČEPIN

TRIM značka

izpolnjuješ?

Celjski prispevek

Občinska konferenca SZDL Celje je skupaj z aktivom komunistov — športnikov pripravila razpravo o težah za boljše organiziranost telesne kulture v Sloveniji. Gre za celjski prispevek, ki naj bi poleg ostalih prispevkov omogočil, da bi teze določile tisto mesto in položaj slovenski telesni kulturi, ki bi ji naj pripadal v današnjem času in prostoru.

Uvodne misli so prispevali: Mitja Pipan o telesno-kulturnih skupnostih in kadrih, Nace Krumpak o kvalitetnem športu ter Karel Jug in Toni Goršič o množičnem športu. V razpravi so sodelovali tudi ostali, tako da bi celjski prispevek resnično temeljit.

je bila diskvalificirana. Moštvo je izgubilo 0:3, razočaralo ljubitelje odbojke v Novem mestu in s tem popolnoma izgubilo korak z vodilnimi.

Nove smernice o telesno vzgojnih društvih Partizan so, da se športne panoge prenesejo v sindikalne športne kolektive. Povezava odbojkarjev s SSD Ingrad je bila dobro zamišljena, vprašanje pa je, če so bili razgovori vodeni skupaj in sporazumno. Prijatelji odbojke v Celju pa le pričakujejo, da se bo ta spor rešil in da bo odbojka, ki je požela v zadnjih dveh letih lepe uspehe ponovno stopila na svoje stare pozicije.

Dekleta Partizana Gaberje so verjetno pod vtisom zadnjih dogodkov v društvu igrala izredno slabo proti Novemu mestu in srečanje v republiški ligi izgubila z 1:3. To je težak poraz, ki je tudi ženski ekipi odvzel vse možnosti za borbo za najboljšo mesto.

HOKEJ NA TRAVI — Hokejisti na travi so ponovno nastopili v borbi za točke v zvezni ligi. V Zagrebu so igrali proti istoimenskemu moštvu in srečanje izgubili z 1:3. Zadelek za Gaberje je dosegel Grilj. Celjani so nastopili brez šest standardnih igralcev prvega moštva.

STRELJANJE — V občinski strelski ligi so opravili IV. kolo. Tokrat so bili naj-

boljši predstavniki Celja, ki imajo med posamezniki kar štiri boljše mesta med prvimi petimi. Zmagal je Jager 271 krogov, sledijo Dobovičnik 271, Jeram 270 (vsi Celje), Dečman (Kovinar) 267, Polde Tržan (Celje) 266 itd.

Po štirih kolih je med posamezniki vrstni red najboljših sledeč: Dobovičnik 1087, Dečman 1075 in Jager 1071 krogov. Med moštvi vodijo strelci Celja pred Kovinarjem in Tempom iz Celja.

NOGOMET — Preteklo nedeljo so štartali nogometaši v pokalnih tekmah. Domači Kladivar je igral proti Vojniki in po toči zadetkov zmagal z 6:5 (2:3). Sam rezultat je precejšnje presenečenje, kajti povprečna ekipa Vojnika je nudila odpor republiškemu ligašu. Gostje so celo v prvem polčasu trikrat povedli. Za kljub dobri igri niso dosegli več. Celjani so imeli svojih pet minut in poraz spremeni v zmago. Forma obeh moštev še ni zadovoljiva. Zadečke so dosegli: za Kladivar Rebersak tri, Prigenica, Bosina in Konda, avtogol ter Stevanović dva, Stropnik, Perkovič in Lešer za Vojnik. Srečanje je dobro vodil Šeško iz Celja.

Nogometaši Olimpa so igrali v Ponikvi. Po odlični igri so premagali domače moštvo z visokim rezultatom 8:0 (5:0). Zadečke za celjsko moštvo so dosegli: Kač 5, Flis, Conradi in Ambrož avtogol.

Ob vrtatih na Golteh

● Kljub temu, da smo precej časa vedeli, da bo na Golteh pomembno tekmovanje v evropskem merilu, pa smo zastonj čakali, da bi dobili kakšno uradno vabilo od organizatorja, če smo pripravljeni o tekmovanju poročati. In nismo dočakali niti enega samega skromnega vabila! Ker znamo ceniti pomen športnih tekmovanj in ker poročamo za bralce, smo se samoiniciativno odločili, da bomo o tekmovanju vseno poročali. Prepričani pa smo, da takšen postopek informativne službe pri organizatorju SK Izletnik ni v redu. Če je bilo vse odlično, je press služba zagotovo zaslužila mnogo slabšo oceno.

● Uradni napovedovalec na tekmovanju je bil športni novinar iz Ljubljane Marko Rožman. Vse lepo in prav, izpade pa tako, kot da Celjani ne premoremo strokovnjaka, ki bi uspel dobro voditi takšno prireditve, kot je bila zadnja na Golteh!

● Ker je tekmovanje stalo precej denarja, so pokroviteljstvo nad ekipami prevzele naslednje gospodarske organizacije: Aero, Glin Nazarje, Ingrad Celje, Lisca Sevnica, Tovarna nogavic Polzela, Toper Celje, Zavarovalnica Sava PE Celje, Zelezarna Store ter skupščina občine Mozirje in Jože Horvat-Jaki. Pokroviteljstvo nad tekmovanjem je prevzela tovarna gospodinjstva opreme Gorenje iz Velenja.

ZA STANOVALCE
NOVEGA STANOVANJSKEGA BLOKA
»GORENJE« V VELENJU

je pripravila Veleblagovnica

Nnama
VELENJE

POSEBNO IN ENKRATNO UGODNOST

OD 12. DO 31. MARCA 1973

nudi

Veleblagovnica

Nnama
VELENJE

5 % POPUST

za nakup

**SOBNEGA IN KUHINJSKEGA
POHIŠTVA**

NAMA — VELENJE

želi vsem novim stanovalcem Velenja
prijetno počutje v novem domu

Oseba tedna: MARTA ROZMAN

PETJE JE ŽIVLJENJE

Srečati Marto Rozmano se pravi srečati s človekom, ki ljubi petje, rože in ljudi. Verjetno bi ona sama ljudi postavila na prvo mesto, meni pa so najprej pozornost vzbudile njene rože in priporočanje o ljubezni, ki jo goji vse življenje — do glasbe.

Prijetna sobesednica je vedela, da je bila izbrana za osebo tedna in je že pričakovala obisk iz našega uredništva. Razveselila se je, ker je prišla ženska, čeprav se moških ne boji, a kot je povedala sama, je lahko ob ženi veliko bolj sproščena. Kaj kmalu sva zašli na delo, ki se mu je zapisala, ko je po vojni začela kot prekaljena osebnost graditi svoj odnos do dela, zapisala se je namreč pedagogiki. Mlado dekle, ki je med vojno izražalo pogum rosnih let tako da je sodelovala kot aktivistka in tako kot njena družina je preživljala vojna leta v taborišču. Marta, edini hči zavedne družine iz Griž, je prestala vojno v Auschwitzu in se domov vrnila šele avgusta 1945. Našla je že vso zbrano družino in veliko spominov na dneve aktivističnega delovanja.

»Delati pa smo začeli šele po vojni. Takrat nismo poznali dnevo ne ur, srečna sem bila, če je zmanjkalo elektrike, da sem imela izgovor za spanje,« pripoveduje s prijetnim glasom učiteljica Marta, ki že nekaj mesecev uživa zasluženi pokoj. A misel ji vedno uhaja nazaj na delo, ne more se znebiti spominov na otroke, ne more razumeti, da je kopec pevskih vaj, ki so ji jemale moč, čeprav so bile njena ljubezen. Za

svoje delo je prejela več odlikovanj in jih je vesela, še bolj pa bi bila, če bi čutila, da so bila odlikovanja podeljena kot izraz iskrenega sodelovanja v kolektivu. In priznanja za minulo delo, ki je pustilo globoke sledove v pevski vzgoji mladine v žalski občini.

Na osnovni šoli v Preboldu je končala s svojim vzgojnim poslanstvom, pred tem pa je službovala v mnogoterih krajih zelenen Stajerske.

Danes je Marta Rozmanova žena žalskega predsednika, ki ceni njegovo delo, obenem pa tudi pomaga nositi breme odgovornosti, tako da skuša moža razvedriti.

Sama pa je razpeta med dom v Celju in dom v Grižah, kjer pomaga ostarelim staršem. Vsekakor njena dejavnost ne pozna počitka, razlika je le v tem, da se zdaj posveča nekoliko več svojim lastnim in domačim problemom. Pa zakaj ne bi, če pa je svoja najlepša leta porabila za to, da se je razdajala za druge. Bese da DATI ne pomeni dati svojega življenja, pomeni pa dati del samega sebe — ali pa ni DATI!

ZDENKA STOPAR

NAGRADNA IGRA NOVEGA TEDNIKA — NAGRADNA IGRA

Spoznavajmo se!

V vsaki številki Novega tednika be naša fotografija, objavljena na tem prostoru, predstavila skupino ljudi iz različnih krajev. Največkrat na mestu, kjer se zbere mnogo občanov. Kakšna je vaša naloga? Dobro si ogledajte fotografijo in na njej obkrožite osebo, ki ste jo spoznali. Nato na kupon napišite ime in priimek osebe, ki ste jo spoznali, izrezano fotografijo pa pošljite v pismo na naslov: Uredništvo Novi tednik, Gregorčičeva ul. 5, Celje, z oznako SPOZNAJMO SE. Po možnosti napišite naslov osebe, ki ste jo obkrožili na fotografiji.

Kaj bomo storili mi? Pregledali vaše kupone in ugotovili, katera oseba je bila največkrat obkrožena oziroma spoznana. Tako bomo dobili OSEBO TEDNA. Seveda bomo to osebo ali osebo predstavili vsem našim bralcem.

Vsi, ki sodelujete v igri, pa ste udeleženi v nagradnem žrebanju. Trem izžrebancem bo NOVI TEDNIK vsak teden razdelil tri nagrade:

1. 150 DIN
2. 100 DIN
3. 50 DIN

Kupone in fotografije z označbo (obkrožite osebo, ki ste jo spoznali) pošljite na naš naslov do ponedeljka. Če bi se zgodilo, da kak teden nihče od bralcev ne bi pravilno navedel imena in priimka osebe, se nagrade prenesejo v naslednje kolo.

Na naši zadnji fotografiji ste spoznali vse štiri osebe, in sicer Marka Latinoviča, Antona Gabriča (predsednika celjskih upokoencev), Jako Majcna (ravnatelja osnovne šole I. celjske čete) — največkrat pa ste, dragi bralci, prepoznali deklico v narodni noši, Darjo Keber z Otoka 3 v Celju. Darjo Keber vam bomo torej prihodnji teden predstavili kot osebo tedna.

In nagrade: 150,00 din prejme Janko Cerjak, Celestinova 15, Celje; 100,00 din Terezija Strašek, Dvor 15, Smarje pri Jelšah; 50,00 din prejme Rezika Loriger, Breg 24, Celje. Čestitamo! Nagrade bomo poslali po pošti.

Kupone s prepoznano osebo z današnje fotografije pošljite na naslov — Novi tednik Celje, Gregorčičeva 5 — Spoznavajmo se — do ponedeljka, 26. marca 1973.

KUPON 26

Ime in priimek osebe na fotografiji _____

Njen naslov _____

Moj priimek in ime _____

Naslov _____

NAGRADNA IGRA NOVEGA TEDNIKA — NAGRADNA IGRA

pogled v preteklost

PORAVNAVA MED SAMOSTANOM IN PODLOŽNIKI

Notranjeavstrijska vlada je, kot smo videli, prejela 2. julija 1635 pritožbo novokloštrskih podložnikov v devetih točkah. Pritožbe kmetov je poslala samostanu z nalogom, naj jim ugotovi, če pa meni, da tega ni dolžan storiti, naj pride njegov predstavnik 6. avgusta k zaslišanju. Štiričlanska vladna komisija je 17. in 18. avgusta pretresla vsako sporno točko posebej in skoraj v vseh dosegla sporazumno rešitev. Odprto je ostalo le vprašanje kašnega mernika, kar naj bi razčistila posebna podkomisija v Celju. Ze prej in med pogajanjmi, saj mimaj je samostan skušal na vse načine zavirati rešitev, ki bi kakorkoli priredila njegove koristi. Svoje podložnike je v nekem poročilu prikazal v izredno slabji luči, češ da se ne ozirajo na dosežen sporazum, da prihajajo v samostan in med drugimi nasilnostmi celo grozijo s fizičnim obračunavanjem nad menihi. Javno naj bi tudi razglasili, da se poravnave ne bodo držali, temveč bodo sami svoji gospodje in sodniki. Samostan je spet predlagal, naj se voditelj strogo kaznujejo in pridržijo v zaporu tako dolgo, dokler ne bodo obljubili, da

se bodo sporazuma držali.

Očitno pa vlada ni bila naklonjena stališčem samostana in tudi ni verjela, da so navedbe povsem točne. 28. avgusta izraža dvom, da bi se kmetje sedaj upirali, ko je vendar sporazum bil že razglašen in se v podobnih primerih niso nikdar zoperstavljali, še posebej, ker je bilo izrečno naglašeno, da se ga morajo držati ob siceršnji grožnji s telesno ali celo smrtno kaznijo. Nasprotno pa poziva samostan, naj svoje podložnike dostojno obravnava in naj ne daje nobenega povoda za odpor ali celo upor. Če pa je dejavnost posameznikov resnično nevarna, naj jih predajo v kazenski postopek v Celje.

Dokončno so se sporazumeli 24. novembra v Gradcu. Dejstvo, da je sporazum podpisal generalni predstojnik reda dominikancev, ne pa samostanski prior, ki je bil takrat odsoten, je imelo za posledico, da so senasprotja nadaljevala tudi še pozneje.

Ne glede na tretjo točko, ki je ostala predmet prerekanj od avgusta do novembra, o čemer bomo spregovorili posebej, so našli sporazumno rešitev v naslednji obliki:

1. Vsakodnevna tlaka se zniža na 24 dni na leto z dodatno obvezo, da podložniki opravljajo potrebna dela pri vzdrževanju samostanskih poslopij in privažanju dajatev; 2. samostan je dolžan dati kmetom običajno hrano in pijačo pri delu na tla-

ki, kakor je bilo v navadi od nekdaj; 3. obdržati se samostanski kašni mernik, pri čemer sme le-ta pobirati »težko žito« (pšenica, rž) v izravnan meri do roba, ostalo žito (oves, ječmen idr.) pa z zvrhano mero. Napraviti je treba dva nova mernika, povsem enaka, ki morata imeti oznako mesta Gradca; 4. davki in deželne naklade se smejo izterjevati točno v zneskih, ki so določeni; 5. osebenški (svobodni ljudje) morajo opravljati šest dni tlake na leto ob enaki hrani kot drugi podložniki; 6. obveznost tlake pri lovu in gonjenju divjadi se zniža na en dan tedensko; 7. osebenški so dolžni dajati le tri funte prediva na leto; 8. posmrtnino (ob spremembi gospodarja na kmetiji po smrti prejšnjega) plačajo le tisti, katerih posest je v neposredni bližini samostana in 9. generalni predstojnik reda se obvezuje, da bo v bodoče ime, noval za priorje in oskrbnike samostana le ljudi, ki bodo večji nemškega in slovenskega jezika.

Na koncu je še dodatek, da sporazum za kmete v okolici Smarja pri Jelšah ne velja, ker se niso pritožili. Zaradi tega ostajajo pri starih služnostih in dajatvah.

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

humor

Po zelo dobro obiskanem koncertu v New Yorku je kritika ostro napadla pianista Liberasa. Koncertant se ni jezil. Obrekovalcem je razposlal pisma s tole vsebino: »Vaša prijaznost me je tako ganila, da sem jokal kot otrok. Sele ko sem šel v banko vnovič ček, sem se pomiril.«

Belgijski general, knez Charles-Joseph de Ligne je obiskal gospo, ki je bila strašno ponosna na svojo vilo. Mislila je, da je lužica v njenem parku ribnik v Versaillesu. Gostu je pripovedovala, da je v ribniku ravno prejšnjega dne utonil vrtnar.

»Kakšen lizun!« je izjavil knez de Ligne.

Friderik Veliki je vprašal kneza de Ligne, kaj bi rad bil, da bi do kraja užil življenje.

»Do tridesetih let res lepa ženska,« je odgovoril knez, »od tridesetih do šestdesetih nikoli premagani general in po šestdesetih kardinal.«

Jernej: »To je pa res od sile! Kakor stopiš pred sodnijo, pa si obsojen. Ali so te zadnjič res spet zašili?«

Nace: »Seveda so me. Ali je mar to kaj čudnega, ko je pa toliko paragrafov zoper enega samega človeka!«

Sej svoji tajnici: »Nujno moram govoriti s svojo ženo. Prosim, pošljite brzojavko moji hčeri, naj neha telefonirati, da bom lahko klical ženo.«

horoskop

21. marec
20. april

Morali se boste dokončno odločiti v važni zadevi, sicer boste obžalovali, da ste izgubili. Računajte z manjšim zapletom v službi.

24. sept.
23. okt.

Cilj, ki ste si ga zastavili, je bolj oddaljen kot si mislite. Manjka vam poguma, ki si ga lahko pridobite le z večjo voljo.

21. april
20. maj

Imate dobre načrte, ki jih boste tudi uresničili, če boste delali s pametjo. V prihodnjih dneh se ne trudite s kakšno kupčijo.

24. okt.
22. nov.

Obetajo je vam polne roke dela, kar pa vas naj ne vrže s tira. Ne pozabite, da imate vendarle tudi možnosti za razvedrilo.

21. maj
21. junij

Finančno si boste lepo opomogli, to pa vas naj ne zavade, da bi se uspevali. Navsez prijetelja vam bo lahko mnogo koristil.

23. nov.
21. dec.

Nekdo bi se vam rad približal, a ne z najbolj čistimi nameni. Odločitev je v vaših rokah. V nedeljo boste zvedeli, koliko je ura.

22. junij
22. julij

V ljubezni vas čaka sprememba, v poklicu pa nove naloge. Ob koncu tedna vas bo bolela glava, če ne boste vzeli pobude v svoje roke.

22. dec.
20. jan.

Lahko se zgodi, da se boste skušali zaleteti z glavo skozi zid. Malo diplomacije vam ne bi škodilo. Denarnica bo bolj ko ne prazna.

23. julij
23. avgust

Priložnost, kakršno vam bodo ponudili, je enkratna, zato ne oklevajte. Vesel družinski dogodek vas bo močno osrečil.

21. jan.
18. febr.

Položaj, v kakršnem ste, terja več resnosti. Morali boste izpolniti dano obljubo in se bolj posvetiti obveznostim do partnerja.

24. avgust
23. sept.

Potrebovali bi temeljite spremembe, pa se vam zdi, da si ne morete pomagati. Poskusite iz svoje kože. Zapajte tudi partnerju.

19. febr.
20. marec

Stvar, za katero se odločate, še ni povsem dozorela. Morda vam bo ob koncu tedna bolj jasna. Bodite zelo previdni v izjavah.

PRODAJA NA VELIKO — REZERVNI DELI za Zastavo, Citroen, Škodo, NSU, mopede in kolesa, avtoelektro in splošni material

FERDO GODINA BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem
slovenija

25

avtomotor

CELJE

»Verjemite mi, da bo Lendava ostala taka, kot je. Nima zaledja. V rimskih časih je šla cesta iz Ptuja skozi Cakovce v Lendavo, od tu v Kanižo in dalje na Madžarsko. Brez te ceste ostane Lendava taka kot je,« je ponovil Bartol. Slišali so se najini koraki po mehki zemlji. Potegnili je močnejši veter. »Ljudje bežijo od tod.«

»Tudi pred svetovno vojno je bilo tako,« sem mu skušal ugovarjati.

»Zel! Toda ne v taki meri.« Obstal je, me pogledal in potegnul iz žepa dozo s cigaretami. Bele obrvi so mu počivale nad mirnimi očmi. Celo je nagubal kot zmeraj, kadar je o čem premišljeval. S spodnjim delom njegove dolge suknje se je igral peter. Dal je cigareto v usta, se obrnil od vetra proti petišovskim hišam, se potegnul v ramena in si prižgal cigareto. Gorečo vžigalico, ki jo je ugasnil veter, je vrgel na njivo.

»Verjemite mi, da je pred svetovno vojno, ko je imel

vso zemljo grof v rokah, ostalo več ljudi doma.«

»Ni čudno?« sem vprašal. On je stopil bližje k meni. »To je zanimiv slučaj. Ljudje bežijo od tod zdaj, ko imajo zemljo. Zakaj? Kruha ni! Po svetovni vojni smo bili vsi prepričani, da bo za kmeta napočil z uvedbo agrarne reforme boljši čas. Pa ni. Zemlja je najboljša skupaj. Z mejami je nastopila šele beda. Spustiti traktor na to črno prst, jo pognojiti, kakor se spodobi, in izorati meje. Sele takrat bo konec bede in trpljenja. In kakor sem bil po svetovni vojni za popolno razdelitev grofovske zemlje — kdo bi ne bil takrat — sem edij proti.«

Spet sva krenila po poljski poti naprej proti belemu križu, ki je stal med njivami, ograjen z lesenim plotom. Veter je trgal Bartolu dim iz ust. Metal ga je za starčkom, ki je zopet začel pripovedovati:

»Spominjam se, ko je bilo vse to polje ena sama tabla žita. Grofovske žitnice so bile polne. Čeprav ni gledal grof na smotrnost obdelovanja, so bila njegova polja neprimer- no boljše kakor ljudska.«

»Oho, vi si želite najbrž grofa nazaj?« sem se smejal. Tudi on se je nasmehnil.

»Kot star, neraben človek bi si želel kvečjemu popolno razdelitev zemlje. Naj ima kmet lepo hišo in veliko gospodarstvo. Zal, se zemlja ni vsa razdelila, in če bi se tudi razdelila, bi ostal revež, prepričan sem. Vendar ni bilo prav, da se je zemlja razdelila. Po mojem starover- skem življenju bi vi sklepali nasprotno, ne? Veste,« je tiho pristavil, »moja čustva so sicer v starem svetu, toda s svojim razumom sledim duhu časa. Verjemite,« je še pristavil tiho in imel sem vtis, da se starček smeje, »s sinom Tomažem o tem mnogo premišljujemo, ko je doma. Verjemite mi, mnogo stvari sem opustil, za katere mi je dokazal, da so napačne.«

Bartol je utihnil. Prišla sva do belega križa. Starček se je prijel za ograjo, kakor da ne bi mogel kljubovati vetru. Nisem vedel, ali je z mislimi pri svojem sinu ali pri razdeljeni zemlji.

»Vse na svetu je podvrženo gibanju, razvoju,« je pri- pravil.

Molčala sva. Po državni cesti, ki je bila samo za stre- ljanj daleč od naju, je ropotal voz. Drugače je bila cesta od Lendave do državne meje prazna. »Dotoka ni,« sem se spomnil Bartolovih besed. »Lendava bo ostala vedno takšna, kakršna je.«

Ze je bilo hladno. Oba sva še bila pod vtisom razgo- vora. Njive so stale na obeh straneh tiho, kakor da bi bile užaljene, ker so zaslužile Bartolovo obsodbo zdaj na jesen, ko je bilo že vse pospravljeno, vse požeto in vse izkopano. Mislila sva si dati roke, ko se je starček še nečesa spomnil.

»Zavestno čutijo naše gospodarsko umiranje — židje,« kakor da je našel nekaj čisto preprostega, da utemelji svoje trditve. »Naši ljudje tega ne poznajo.«

Postal sem pozoren. Stopil sem tako, da sem starčku držal zavetje proti vetru.

»Verjemite mi, židje so pametni. Ker se jim tu dan za dnem dobiček krči, odhajajo na Madžarsko. Tam bodo prilike zanje ugodnejše kot pri nas. Fevdalni sistem pri- kriva mnogo več špekulacij kakor vsak drug. Če se bodo še kaj časa držali v Madžarski grofje, ne bomo imeli kmalu v Lendavi nobenega žida več.«

Zadelo me je, kakor da bi treščilo vame iz teh dolgo- časnih jesenskih megel. Oprjel sem se ograje in se pre- magoval, da ne bi pokazal svojega vznemirjenja. Rajši bi imel, da mi Bartol tega nikoli ne bi rekel, rajši bi imel, da bi se starček motil. Toda zakaj dela težave Brünnerju zakon o dobavi surovin, zakaj hodijo Brünnerjevi na Madžarsko? Navdala me je slutnja. Ne, ne. Bartol se moti.

»To bo bolj težko,« sem dejal v zadregi, »da bi židje igro v gospodarstvu izgubili. Saj je Lendava po večini židovska.«

»Verjemite mi, gospod kaplan. Človek v dvaindvajsetih letih marsikaj vidi, česar ne vidite drugi, ki ste tukaj malo časa. Jaz poznam te razmere zelo dobro. Vsi židje bodo šli, ker so jih te meje požrle. Najbolj je udarila ta, ki teče od šume gor v hrib do bele kočice in še naprej po hribih.«

Pokazal je z roko na državno mejo, ki je ločila Jugo- slavijo od Madžarske. Gledal sem madžarsko zemljo, kot bi bila začarana vaba, ki bo danes ali jutri uničila mojo srečo. Pusta, nepregledna, prazna pusta mi je vstajala pred očmi, lepa, kot še nikoli. Negibno mrtvi so viseli nad njo oblaki, cerkvice so se skrivale v podgovatih vaseh in gosposka madžarska mesta so bila brez usmiljenja, kakor so bili brez usmiljenja vsi ljudje na zemlji.

Starček je slonel na ograji ob belem križu.

Čakal sem. Nič nisem mogel misliti. Zakon o surovi- nah, židje, Madžarska, vse se mi je vrstilo v glavi. Rad bi odšel, kar je tudi Bartol opazil.

Molče, kakor da nama je nekaj v razgovoru nenadoma zmanjkalo, sva si podala roke. Sel sem na težko pot proti Lendavi.

III

Jesenski dnevi so si bili na las podobni. Razvlečene megle so visele med njivami. Nič se ni premaknilo, kar bi prineslo med lendavske hiše spremembo.

Hodil sem po sobi gor in dol. Soba je bila dolga za eno posteljo in umivalnik. Ker sem imel zofo spredaj pri oknu, mi je za hojo, s katero sem hotel pregnati težke misli, ostalo malo.

PRODAJA NA VELIKO — REZERVNI DELI za Zastavo, Citroen, Škodo, NSU, mopede in kolesa, avtoelektro in splošni material

SODOBNO SKLADIŠČE AVTOSTROKE V CELJU na vogalu Miklošičeve in Kocbekove ulice

med štirimi očmi

TELEVIZIJA IN STARŠI

Trinajst let mi je in hodim v sedmi razred osnovne šole. Doma imam težave s starši. Drugače so dobri, samo ne razumejo me. Rad bi namreč gledal zvečer televizijo, oni pa me pode spat. Tudi filmov ne smem vseh gledati, samo tiste, ki mi jih oni zberejo. V šoli pa potem poslušam sošolce, ki so toliko stari kot jaz, pa lahko vse gledajo. Me ne je sram priznati, ko se oni bahajo, da so vide. ki v filmu »fejsta dekle, da jaz takih filmov ne smem gledati. Čutim se za nekaj prikrajšanega, mislim si, tudi jaz sem toliko star kot oni, pa ne smem gledati vsega, kar bi rad. Lahko kaj vplivam na starše?

Go razd

Dragi Go razd, lahko si srečen, da imaš takšne starše, ki so kritični do televizijskega programa in tvojih let. Že vidim, da mrščiš čelo in si misliš, tudi Nataša

pridiga tako kot moja mama. Pa nič zato, rada bi ti samo povedala, da ti, sto, kar počenja večina ni nujno, da je tudi dobro. Imaš izobražene starše, ki vedo, da se mora pri tvojih letih še veliko spati in jojmene, spet boš hud, učiti. V kinu, ob filmih ne zveš vsega, zato je morda bolje, da sežeš po lepi knjigi, pa čeprav je to Karl May. Ta že dolgo ni več med prepo- vedano literaturo. Filmi na naši televiziji niso klavni, daleč od tega, za dečke tvojih let pa tudi niso vsi. In če ti oče zvečer reče, da Tereza Ra- quen ni zate, potem pač tega ne boš gledal. Pre- pusti nekaj odločitev še staršem, čeprav vem, da je to zelo težko. Ko pa boš odrasel in sam imel otroke, bo to lažje. Do takrat pa ti želim še ve- liko dobrih filmov, ki bo- do tvojim letom primerni.

Nataša

MOJ GRDI OBRAZ

Ne morem se sprijaz- niti z obrazom, ki ga imam. Mislila sem, da se ga bom skozi dolga leta navadila, a zdaj štejem že dvajset let, pa sem še vedno z njim nezadovolj- na. Moj obraz ni pravi- len, ni simetričen in uše- sa imam prevelika. Še neizrazite oči mi kvarijo

podoba in še prevelika usta. Sram me je, če se kam pokažem, zato raje ostajam kar doma. Čisto sem že obupana, ne naj- dem poti, da bi se spre- menila, da bi ušla lastni podobi. Kako, vprašam vas?

Nataša
Moja draga soimenjaki- nja, upam, da ste toliko pa- metni, da niste zapustili službe. Vi namreč trdite, da ste za službo pregrdi, zato ste se odločili za dom. Za božjo voljo, sa- mo tega ne. Nikar neum- nosti in pamet v roke! Noben človek ni tako grd, da se ne bi upal ho- diti po svetu. Trezno vze- mite ogledalo v roke in študirajte svoj obraz. Ko se boste ogledovali, mi- slite, da obraz ni vaš in videli boste, da ni grd. Sploh pa, na svetu ni sa- mo simetričnih obrazov, sijočih oči in srčkanih ustnic. Poglejte okoli se- be in opazili boste, da tudi drugi ljudje niso le- pi. Velika ušesa se da prekriti z dobro priče- sko, velika usta pravilno našminkati. Vem, za vas je vaš obraz življenjski problem, a skušajte živ- ljenje usmeriti tudi v druge tokove. Škoda, da niste priložili slike, po- tem bi lažje presodila, koliko je zraven vaše do- mislije in resnice.

Nataša

ženin vsakdan

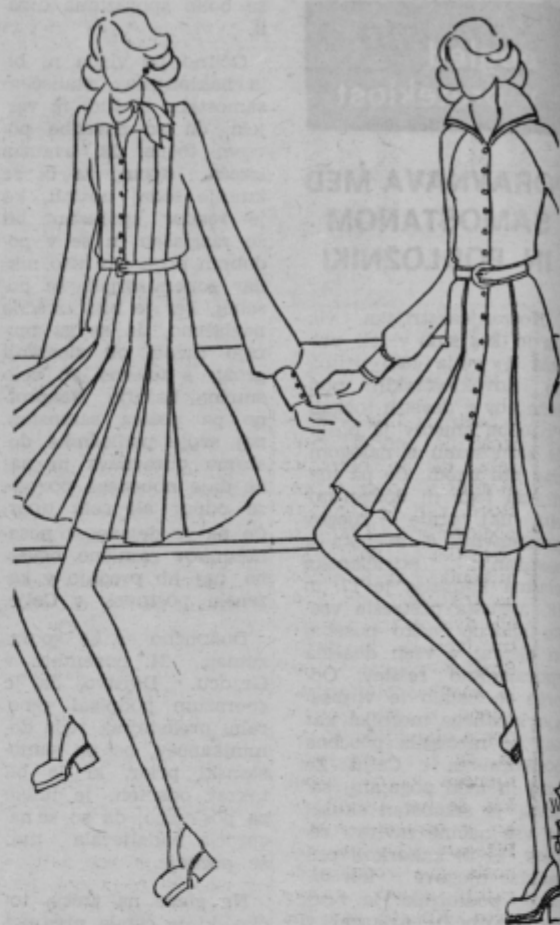
SRAJČNA OBLEKA

Moda že trosi prve spo- mladanske novice za novo prihajajočo sezono. In ta- ko nam med temi modni- mi novicami sporoča, da bodo izredno moderne srajčne obleke. Te prak- tične in lepe obleke bodo gotovo razveselile marsi- katero dekle in ženo, saj delujejo zelo elegantno.

Na skici sta dva mode- la takih oblek, ki pa se med seboj nekoliko raz- ličujeta.

Obleka je srajčnega kro- ja z nekoliko večjim ovratnikom, zapenja se do pasu. Rokavi se proti kon- cu razširijo in zaključijo z manšeto. Krilo ima spre- daj pet zalikanih gub, ki so v zgornjem delu poš- te.

Pri drugem modelu ob- leke so rokavi raglani, prav tako nekoliko razšir-jeni in zaključeni z man- šeto. Ta obleka se zape- nja po vsej dolžini z drob-nimi gumbi. V spodnjem delu ima spredaj, lahko pa tudi zadaj, dve gubi. Na ovratniku, manšeta- in pasu so okrasni po- udarjeni šivi.

zdravilna zelišča

SKRLATNI NAPRSTEC — DIGITALIS PURPUREA L.

To je dvo ali večletna rast- lina. Iz bledorumeni koreni- ne s številnimi stranskimi iz- rastki počne prvo leto le šop prtičnih, baržunasto mehkih, jajčasto oblikovanih listov, ki imajo nacefran rob. Naslednje leto pa počne do meter vi- soko steblo, ki je rahlo dla- kavo in nosi številne sedeče liste. Značilno za to rastlino je njeno bogato in dolgo so- cvetje, sestavljeno iz zvonča- stih skrlatnih cvetov. Ti so razporejeni običajno le po e- ni strani. Če pogledamo v zvončast cvet, opazimo števil- ne dlavice, površina pa je po- sejana z belo obrobljenimi pi-

kami, ki so rdeče kot kri. Plod je mnogosemenska glavi- ca. Vsa rastlina je slabega, nedoločnega vonja in ima grenak, neprijeten okus.

Skrlatni naprsteč spada med tako imenovane kardiotonične droge, to je, da ima močan učinek na srce. Poznali so ga že stari narodi, tako tudi sta- ri Slovani. To dokazujejo tu- di številna imena, ki jih je zdravilo dobilo v raznih kra- jih. Tedanji ranocelniki ozi- roma boljše povedano ljudski vrači so dobro poznali učin- kovanje lističev skrlatnega na- prsteča, oziroma so jih upo- rabljali za pripravljanje raz- nih zvarkov, ki so služili za krepitev pri obolenjih dihal, pri težavah s srcem itd.

Preparati, pripravljeni iz skrlatnega naprsteča v maj- hnih količinah, ojačujejo sr- ce, ko to postane utrujeno, ter urejujejo njegovo normal- no delovanje. Delo srca postane bolj enakomerno, mirno in tako se bolnik kmalu bo- lje počuti. Zdravilo deluje po- časi in dolgotrajno. Heterozid- di se vežejo na srčno mišico, od koder se počasi sprošča- jo.

BORIS JAGODIČ, dipl. farm.

ROJSTVA

CELJE
36 dečkov in 59 deklic
ZALEC
2 dečlici

POROKE

CELJE
Poročilo se je 17 parov, od teh: MARJAN KUZMAN, Zalec in JELKA NOVAK, Drešnja vas; BRANKO PAVLIN in MAR- LJA GORENJAK, oba iz Ce- lja; MARTIN ZUPANČ, Tehar- je in VEKOSLAVA HAJMER- LE, Ljubljana; FRANC PRE- LOŽNIK, Razdelj in MARLJA TOMAN, Celje; MIRKO TOP- LAK in NADA BOBIČ, oba iz Celja; JOŽE DROBEŽ, Zagrad in MARLJA DREV, Drešnja vas; KARL LESIAK in EDITA BIZJAK, oba iz Celja ter ZLAT- KO DOBRISSEK in ZLATA JA- GODIČ, oba iz Celja.

ZALEC
IVAN HRAŠAR, 23, in RO- ZALIJA SVAJGER, 21, oba iz Polzele; IVAN TANSEK, 29, Polzele in IVANA APLINC, 28, Skale; DRAGO GAJSEK, 23,

Drešnja vas in MARLJA RI- BIC, 20, Latkova vas; VLADI- MIR ADRINJEK, 35, Zabuko- vica in MARLJA HLUPIC, 23, Kasaze; BRANKO JESENEK, 22, Latkova vas in IRENA OECNIK, 23, Petrovce ter SIL- VESTER CESTNIK, 22, Pre- bold in MILENA TOMAS, 22, Štrpci.

SMRTI

CELJE
LEOPOLD ZLOF, 72, Celje; ANA LEBIČ, 43, Celje; MAKS PRESICEK, 66, Dobena; JU- LIJANA KLADOSEK, 83, Vel. dol; IVAN CATER, 79, Trnovec; ANTON GUCEK, 76, Zagrad; ANTONIJA FELICLIAN, 69, Mi- gojnica; FRANC MALGAJ, 76, Store; ALFONZ VURJA, 78, Ro- gateg; OLGA PUSNIK, 33, Sentur; FRANJO POPOVIČ, 67, Celje; IVANA PAVLIN, 74, Vel. Gorčice; MARLJA PEVEC, 68, Zg. Hudinja; JOŽE ŽIB- RET, 71, Praprotno; JOŽEF RAZGORSEK, 46, Šmartno v R. dolini; ALOJZ KOZMUS, 68, Mišji dol; JURIJ KOVAČ, 78, Lokrovec; CIRILA STRUKELJ, 79, Frankolovo; ALOJZIJA PAL-

NOGA, 79, Verpete; BRIGITA BLATNIK, 81, Osenca; FLOR- JAN ZAHOUNIK, 60, Store in BOJAN MAHNE, 15, Store.

SMARJE PRI JELSAH
ALOJZ JERIC, 77, Donačka gora; ANTON GERSAK, 17, Tleke; AMALIJA TOPLISEK, roj. Zocico, 77, Sopote in TE- REZIJA JAGODIČ, roj. Planter, 89, Lemberg pri Smarju.

ZALEC
FRANCIŠKA KLANCISAR, 79, upokojenka, Kapla vas; JA- KOB GOLEZ, 66, upokojenec, Podvrh; CECILJA KOČEVAR, 86, kmetovačka, Loznica pri Zalcu; ANGELA BLATNIK, roj. Kok, 62, gospodinja, Ojstrica vas; STEFAN KISILAK, 72, upokojenec, Gotovlje; KLARA CIZEJ, roj. Koobek, 61, upo- kovenka, Sentrupert; HELENA DUH, 86, upokojenka, Celje.

KINO

UNION: do 25. marca ame- riški barvni film »Cromwell«. Od 26. do 28. 3. ameriški barv- ni film »Biskoviti upori».

METROPOL: do 25. 3. ame- riški barvni film »Portrait of a woman«. Od 26. do 28. 3.

ameriški barvni film »Ameri- kanec v Parizu».

DOM: do 25. 3. ob 16. ur: ameriški barvni film »Podvig slavnega mornarja Popa a«, ob 18. in 20. uri pa italijanski barvni film »Do zadnje kaplje krvi».

Do 30. 3. ameriški film »Stan- lio in Olio, večni narodis».

SLG

Petek, 23. marca ob 20. uri: Eufot: »Šum v katedrali« — gostovanje v dramati SNG v Lju- bljani.

Sobota, 24. 3. ob 15.30: Ivar Cankar: »Romantične duše« z 1. šolski zborom in izven.

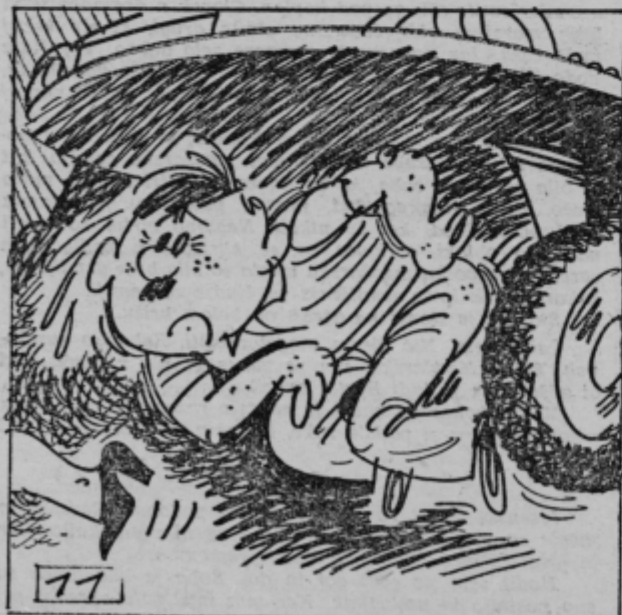
Nedelja, 25. 3. ob 18. uri: Nataša Kastelic: »Samo za včas- si« — izvajajo TSS Celje v ok- viru Naše besede 73/74. Vstop- nice so v prodaji.

Ponedeljek, 26. 3. ob 12.45 in 18.15: »Samo za včas- si« — zdeljučeni predstavi za TSS Celje.

Torek, 27. 3. ob 11. in 13.30. Subodotčan: »Fagole, fagole« — gostovanje v Radečah.

Sreda, 28. in četrtek 29. 3. TV snemanje.

SKOK NA MARS

11. Potem ko sta naša zemljana pogoltnila prvo prese- nečenje, sta zbrala preostali pogum in sama samcata za- koračila v prometni veletok. Kaj pa jima je tudi drugega preostalo?

Odkakovala sta pred odbijači, se zvižala med vozili in počela vsakršne druge akrobacije. No, vse skupaj ni dosti zaleglo. Prišla nista dlje kot do naslednjega ogla. Tu ju je med grmečim hupanjem podrla drugega za drugim.

Zacvillile so zavore stoterih vozil naokrog. Nastal je zastoj, ki mu ni para v vsem veselju. Po pravici lahko domnevamo, da so ta dan vsepovsod ustavili delo, ker ni bilo nikogar v službo.

No, čez tri ure je na kraju nesreče zatulila miličniška sirena in čez nadaljnje tri ure tudi sirena reševalcev. Do bolnišnice je bilo 100 metrov in prispeli so tja naslednji dan ob pol enajstih dopoldne ...

Dragi bralci, naj vas ne moti, da opisujemo le promet- situacijo, o naših nenadomestljivih ponesrečenjih pa ni besede. Niti malo nas ne skrbiyo njuna polomljena reba in buške na glavi — marsovska medicina je namreč tako silno daleč, da opravi s takim slučajem že vna- bolnišnice v svoji vratarški loži.

Običajen varilni aparat — in rebra so zvarjena. In ta- »uhuja« — pa je koža cela.

PIŠE IN RIŠE
MARJAN BREGAN

Ponovno o „Konusovi aferi“

PERC SPET PRED SODNIKI

DRZNA VLOMILCA

Lastnica hiše v Brežicah je ponoči zaslila, da so neznanzi vlomili v spodnje prostore, kjer je trgovska poslovalnica. Takoj je obvestila dežurnega milicnika, ki je prišel na kraj vloma in zasledil dva vlomilca: Petra Knapiča in Zarka Šmiderera, za katere je kasneje bilo ugotovljeno, da sta več, kot doma. Ugotovili so tudi, da sta poleg omenjenega vloma zagrešila še več drugih, tako v osnovno šolo v Pišecah, kjer sta odnesla dve ročni blagajni, v nek osebni avto, Knapič sam pa še v restavracijo zdravilišča v Čateških Toplicah, kjer je odnesel ročno blagajno.

Mlada vlomilca sta vse svoje grehe priznala. Zdaj sedita za zapahi in čakata na pravično kazen.

Pred leti je javnost razburila novica o aferi nekaterih vodilnih ljudi v podjetju Konus v Slovenskih Konjicah, na čelu katere je bil takratni direktor Drago Perc, ob njem pa še direktor računskega sektorja Franc Kolin in direktor splošnega in kadrovskega sektorja Anton Obrul. Perc in Kolin sta bila obtožena zlorabe uradnega položaja in uradnih pravic, Obrul pa so obtožili nevestnega gospodarskega poslovanja.

Zdaj je vsa zadeva po zaslugi celjskega javnega tožila ponovno prišla na dan, tako da je Vrhovno sodišče Slovenije že zavrnilo prvostopenjsko oprostilno sodbo okrožnega sodišča v Celju. Celotno zadevo so vrnil v ponoven postopek, ki bo potekal pred spremenjenim senatom.

Vrhovno sodišče spodnja vrsto tolmačenj celj.

skega okrožnega sodišča in zahteva novo sojenje vsem trem akterjem Konusove afere. Predvsem sta sporni točki izplačilo razlike med zneskom na domestila za čas boleznin in osebnim dohodkom za Draga Perca, kjer gre za 7017 din, in da je podjetje Konus iz sredstev za osebne dohodke plačalo za Perca davek na dohodek od premoženjske koristi v znesku 113.465,60 din, ki ga je ljubljanska davčna uprava predpisala osebno Percu in sicer zaradi tega, ker je stanovanje, ki ga je pet let prej dobil od Konusa za 80.300 din, vrnil svojemu podjetju z menjalno pogodbo za 401.632 din. Ob tem gre še za nekatere druge sporne točke. Vse skupaj bodo poskušali razrešiti na ponovni sodbi, ki bo na celjskem okrožnem sodišču.

T. VRABL

KLJUČI V AVTU ...

...ko se vrnete pa ni več avtomobila. Tako se je zgodilo Jožetu Fevžarju iz Leskovca pri Ljubljani, ki je pustil nezaklenjen osebni avto parkiran v Kocenovi ulici. V njem je pustil tudi kontaktne ključe. Prišel je mladenič, ki si je zaželel vožnje s »sposojnim« avtomobilom in odpeljal. Izsledili so ga še isti dan zvečer v Slovenski Bistrici. Ko je opazil milicnike je skočil iz avtomobila in pobegnil. Avto je lastnik dobil nazaj, kljub temu pa nobenemu ne priporočamo, da bi v bodoče še puščal ključe v avtomobilu. Doleti ga namreč lahko še kaj hujšega, kot je Jožeta Fevžarja.

GOREČA UTA

Na gospodarskem poslopiju kmata Antona Pirnata v Dobrbiču, si je izbruhnil požar, do katerega je prišlo zaradi odlaganja pepela, v katerem je bila še žerjavica ob uto. Suh les se je počasi vnel, vnela se je uta in kasneje še gospodarsko poslopije, v katerem je zgorelo nekaj sena, živine in kmečkega orodja. Škoda je 20 tisoč din.

prometne nesreče

PRETESNO SREČEVANJE

FRANC HERIC, 59, iz Sentjurja, je šel po levi strani ceste proti Rogatcu. V Brezovju je pripeljal nasproti voznik mopedu JERNEJ ZVONAR, ki je pri srečevanju zadela pešca in ga zbil izven ceste, pri tem pa tudi sam padel. Oba sta bila lažje poškodovana.

ZARADI POŠKODB UMRLA

MIHAEL KROPEJ, 30, iz Gabrovelj, je vozil po Celjski cesti v Slovenskih Konjicah. Pri gostilni Narodni dom je tik pred mopedistom prečkala cesto 40-letna TEREZIJA ZALOŽNIK iz Konjic. Motorist in Založnikova sta padla po cesti, pri tem je peškinja dobila težje poškodbe po glavi in so jo iz celjske prepeljali v ljubljansko bolnišnico, kjer je naslednji dan umrla.

NEPAZLJIV VOZNIK VILIČARJA

LADO GOR, 37, iz Gortvle, je pripeljal z dvorišča EMO na Bežigradsko cesto z viličarjem in obstal na bankini, vendar so

segale vilice na vozišče. Iz smeri Mariborske ceste je pripeljal voznik osebne avtomobila FRANC KRUSIČ, 33, iz Celja, ki se je zaletel v desno vilico viličarja. Na osebni avtomobilu je škoda za 5.000 dinarjev.

NEPREVIDEN PEŠEC

ANTON PANTNER, 82, iz Celja, je šel po levi strani ceste proti Laški mu, okrog 2 metra od roba ceste. Iz nasprotni smeri je pripeljal z osebni avtomobilom JOŽE JANEŽIČ, 19, iz Celja, ki je zadela pešca, tako da je le-ta padel na streho razbit vetrobransko steklo in po 19 metrih padel z avtomobila na travnik, kjer je obležal hudo poškodovan, v bolnišnici pa umrl.

POVZROČIL NESREČO IN POBEGNIL

KARL STRMSEK, 28, iz Ljubljane, je vozil z osebni avtomobilom skozi Store. Iz stranske ceste ki pelje v peskolom, je pripeljal voznik osebne avtomobila znamke Skoda ter izsiljeval prednost Strmsku. Zadel je v njegov zadnji desni blatnik, zapeljal v levo in prehitel Strmska. Naslednji dan so storilca odkrili, in sicer je to FRANC LEŠKOVSEK, 22, iz Slivnice.

RADIO Celje

Začetek dopoldanskih oddaj ob 8.10 s poročili; 8.20 — dopoldanske srečanje; 8.50 — področni zapisi; Zakižuek ob 9.00. Začetek popoldanskih oddaj ob 16.00 s poročili; 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 16.40 — zabavni glasbeni; 17.00 — kronika; 17.15 — obvestila; zaključek ob 18.00.

Cetrtek, 22. marca: 8.50 — Pod Konjiško goro; 17.30 — V galeriji kulturnih in zgodovinskih znamenitosti; 17.45 — Zabavni zvočni.

Pelek, 23. marca: 8.50 — Po laški občini; 17.30 — Mladinska oddaja; 17.45 — Naši zbori.

Sobota, 24. marca: 8.50 — Celjski odmor; 17.30 — Za prijeten konec tedna.

Nedelja, 24. marca: 10.30 — Na ponedeljski poročilo; 10.35 — Predstavljam vam; 11.00 — Pogovor s poslušalci; 11.20 — Obvestila; 11.35 — Zabavni glasbeni; 11.55 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 12.45 — Literarna oddaja: Pavla Rovana — Hrepenenje (nadal.); 13.00 — Nedeljske glasbene razglednice; 13.30 — 60 minut za razvedrilno; 14.30 — Zaključek oddaje.

Ponedeljek, 25. marca: 8.50 — Kritičen po Kozjanskem; 17.30 — Sportni pregled; 17.45 — Novo pri Japotonu.

Torek, 26. marca: 8.50 — Po Savinjski dolini; 17.30 — Torkova reportaža; 17.45 — Domači ansambli.

Sreda, 27. marca: 8.50 — Življenjske poti; 17.30 — Iz dela občinskih skupščin; 17.45 — Iz arhiva ruske glasbe: Operne arije.

Ljubljana

VSAK DAN: poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 22.00. Pisan glasbeni spored ob 4.30 do 8.00. PETEK, 23. marca: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — vrtnarstvo; 12.40 Z domačimi ansambli; 13.30 Priporočajo vam; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Napotki za turiste; 16.00 »Vrtljak«; 18.15 »Si-gnal«; 19.00 Lahko noč, otroci!; 19.15 Minute z Beneškimi fanti; 20.00 Amaterski zbori tekmujejo; 20.30 »Top-pops 13«; 22.15 Besede iz roki iz logov domačin.

SOBOTA, 24. marca: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Pionirski tednik; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — France Guna: Kako priti do mladih čebelarjev; 12.40 Po domače; 13.30 Priporo-

čajo vam; 15.30 Glasbeni intermezzo; 18.15 Dobimo se ob isti uri; 19.00 Lahko noč, otroci!; 19.15 Minute z ansambli Ljuzeta Slaka; 20.00 »Ne smeš se prezgodaj«; 22.20 Oddaja za naše izseljence. NEDELJA, 25. MARCA: 6.00 — 8.00 Dobro jutro! 8.05 Veseli to-bogan; 9.05 Koncert iz naših krajev; 10.05 Še pomnite, tovariši! — Izjemna partizanska zmagava v Jenovem zlehu; 10.25 Pesmi borbe in dela; 10.45 — 13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — vmes ob 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 11.50 Pogovor s poslušalci; 13.30 Nedeljska reportaža; 13.50 Z domačimi ansambli; 14.30 Humoreska tega tedna; 15.05 Nedeljsko športno popoldne; 17.05 Radijska igra — Dagmar Nick: »Bega«; 18.00 Letite z nami!; 19.00 Lahko noč, otroci!; 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 V nedeljo zvečer!; 22.20 Zaplesite z nami.

PONEDELJEK, 26. MARCA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Pisan svet pravilne in zgodbe; 10.20 Pri vas doma; — vmes ob 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Milan Rovana: Škoda v gozdarstvu 1972; 12.40 S pihalnim orkestrom radia Leipzig; 13.30 Priporočajo vam; 14.30 Amaterski zbori pojo; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljak«; 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne; 18.15 Z jugoslovanskimi pevci zabavne glasbe; 19.00 Lahko noč, otroci!; 19.15 Minute z Alpskim kvintetom; 20.00 »Ti in operas«; 22.15 Za ljubitelje jazz.

TOREK, 27. MARCA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Radijska šola za srednjo stopnjo; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Gvido Fajdiga: Prehod iz zimske krme na čredenje in priprave čredin; 12.40 Z domačimi ansambli; 13.30 Priporočajo vam; 14.40 »Na poti s kitaro«; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljak«; 17.10 Popoldanski simfonični koncert; 18.15 V torek nasviden!; 19.00 Lahko noč, otroci!; 19.15 Minute s triom Franca Sušnika; 20.00 Prodajalna melodij; 20.30 Radijska igra — Zarko Petan: »Dvojnik«; 22.15 Popevke se vrstijo.

SREDA, 28. MARCA: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Stane Hočevar: Značilne bolezni na iglastem gozdnem drevu in varstveni ukrepi; 12.40 Od vasi do vasi; 13.30 Priporočajo vam; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljak«; 17.10 Naša glasbena galerija; 18.15 Glasbene vinjete; 19.00 Lahko noč, otroci!; 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana v stereo studiu; 22.15 S festiviolv jazz.

CETRTEK, 29. MARCA: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 — 12.00 Pri vas doma; — vmes ob 11.00

Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Boris Praprotnik: Zgledne izkušnje s pridelovanjem trave; 12.40 Igrajo pihalne godbe; 13.30 Priporočajo vam; 14.30 Sestanek instrumentov; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljak«; 17.00 »Marec 73«; 18.15 Koncert po željah poslušalcev; 19.00 Lahko noč, otroci!; 19.15 Minute z ansambli Jožeta Privška; 20.00 Cetrkov večer domačih pesmi in napevov; 22.15 Paleta popevk in plesnih ritmov.

TV spored

8.45 Mestice Peyton (Lj)
10.10 Kmetijska oddaja (Bgd)
10.55 Mosaik (Lj)
11.00 Otroška matineja: Mačkon in njegov trop; Gvajana dežela voda — barvna filma (Lj)
11.50 Poročila (Lj)
11.55 Dejavski amandmaji — 8. oddaja (Lj)
12.25 TV kašipot — do 12.45 (Lj)
13.00 Naše malo mesto (Zg)
14.00 Graz: Svetovno hokejsko prvenstvo skupine B — srečanje Jugoslavija: Svica — barvni prenos — do približno 16.00 (EVR-Lj)
17.00 Rokomet Jugoslavija: ČSSR — prenos do 18.15 (Lj)
18.15 Poročila (Lj)
18.20 Srečanje z Jankom Glazerjem (Lj)
18.40 Požar — bolgarski dokumentarni film (Lj)
19.40 Risanika (Lj)
19.45 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.30 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 Beruča in sinovi — serijska oddaja (Zg)
21.30 Pesmi Evrovizije 73 (Zg)
22.00 Sportni pregled JRT
22.55 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Kravce: 20.00 TV dnevnik (Bgd)
20.30 Filmski ustvarjalci (Zg II)
21.30 Spored italijanske TV PONEDELJEK: 9.05 Odprta univerza (Bgd)
9.35 TV v šoli (Zg)
10.30 Angleščina (Zg)
10.45 Nemščina (Zg)
11.00 TV v šoli (Bgd)
14.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.40 Angleščina — ponovitev (Zg)
15.55 Nemščina — ponovitev (Zg)
16.10 Osnove splošne izobrazbe (Bgd)
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.05) Bgd
17.45 M. Voglar: Možički pomagajo (Lj)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Gvajana, dežela voda — barvni film (Lj)
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Mišči za mlade (Bgd)
19.45 Risanika (Lj)
19.50 Cirkak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 3-2-1 in TV barometer (Lj)

20.30 I. Tavčar-M. Mejak: Ovetje v jeseni — nadaljevanje in konec barvne oddaje (Lj)
21.20 Svetovno hokejsko prvenstvo skupine B — srečanje Jugoslavija: Avstrija — barvni posnetek iz Graza (Lj)
22.30 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Kravce: 17.40 Poročila (Zg)
17.45 Lutke (Bgd)
18.00 TV vrtec (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Vsa svetovalec (Zg)
19.00 Mišči za mlade (Bgd)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.30 Spored italijanske TV TOREK: 9.35 TV v šoli (Zg)
10.40 Ruščina (Zg)
11.00 TV v šoli (Bgd)
14.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.35 Ruščina — ponovitev (Zg)
16.10 TV v šoli (Bgd)
16.40 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.05) Bgd
17.15 Dejavski amandmaji — ponovitev 6. oddaje (Lj)
17.45 Leteči vrtnar — barvna oddaja (Lj)
18.00 Risanika (Lj)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Mošani zbor iz Isole (Lj)
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Pedastrija: Huda zlatenica je novorojenčku nevarna (Lj)
19.20 Imeti in ne imeti — oddaja Odisseja miru TV Beograd (Lj)
19.45 Risanika (Lj)
19.50 Cirkak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.30 Pogovor o... (Lj)
21.20 Nenavadne zgodbe — barvna TV nanizanka (Lj)
21.50 J. Thorwald: Stoletje kirurgov — barvni film (Lj)
22.15 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Kravce: 17.40 Poročila (Zg)
17.45 Mali svet (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Znanost (Bgd)
19.15 Feljton (Zg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 II. spored italijanske TV SREDA: 8.20 TV v šoli (Zg)
11.00 TV v šoli (Bgd)
16.00 Svetovno hokejsko prvenstvo skupine B — barvni posnetek srečanja Jugoslavija: Italija v Grazu (Lj)
17.45 Mačkon in njegov trop — barvna risanka (Lj)
18.10 Obzornik (Lj)
18.25 Od filma do filma (Lj)
18.45 Živa filozofija: Voltaire ali o prosvetljenstvu — oddaja TV Beograd (Lj)
19.10 Mosaik (Lj)
19.15 Vsa slager sezone (Sa)
19.45 Risanika (Lj)
19.50 Cirkak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.30 Dvojboj na soncu — ameriški film (Lj)
22.30 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Kravce: 16.30 Košarka: Zeleničar: Črne- na zvezda — prenos (Zg)

18.00 Serijski film (Zg)
18.20 Kronika (Zg)
18.30 Otroški spored (Zg)
19.00 Risanika (Zg)
19.15 Zabavna glasba (Sa)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik in spored TV Zagreb
CETRTEK: 9.35 TV v šoli (Zg)
10.30 Angleščina (Zg)
10.45 Nemščina (Zg)
14.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.40 Angleščina — ponovitev (Zg)
15.55 Nemščina — ponovitev (Zg)
16.10 Francščina (Bgd)
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.05) Bgd
17.40 J. Kissinger: Preglani iz raja — II del (Lj)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Moj prijatelj volk — sovjetski barvni film (Lj)
19.45 Risanika (Lj)
19.50 Cirkak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Kam in kako na oddih (Lj)
20.40 Cetrkovski razgledi (Lj)
21.30 Fernandovi — serijska barvna oddaja (Lj)
22.20 B. Britten: Albert Herring — nadaljevanje in konec (Lj)
23.10 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Kravce: 17.40 Poročila (Zg)
17.45 Otroški spored (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 TV posvetovalnica (Bgd)
19.00 Kultura danes (Bgd)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 II. spored zagreboške TV PETEK: 9.30 TV v šoli (Zg)
11.00 Angleščina (Bgd)
14.40 TV v šoli — ponovitev (Zg)
16.10 Angleščina — ponovitev (Bgd)
17.00 Graz: Svetovno hokejsko prvenstvo skupine B — barvni prenos srečanja Jugoslavija: Japonska EVR-Lj — v I. odmoru Obzornik, v II. odmoru Propagandna oddaja (Lj)
19.00 Rezerviran čas (Lj)
19.20 Profesor Baitazar — barvna risanka (Lj)
19.30 Cesta in mi: Otok v prometu (Lj)
19.40 Pet minut za boljši jezik (Lj)
19.45 Risanika (Lj)
19.50 Cirkak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Reportaža (Lj)
21.30 3-2-1 in TV barometer (Lj)
21.35 Iz malifadnis svetovne književnosti: A. Puškin: Pikova dama (Lj)
22.05 XXI. stoletje — barvni film (Lj)

16.30 Košarka Boena: Partizan — prenos (Sa-Lj)
16.00 Obzornik (Lj)
18.15 Krivokljun in žgolička — barvni film (Lj)
19.10 Mosaik (Lj)
19.15 Humoristična oddaja (Bgd)
19.45 Risanika (Lj)
19.50 Cirkak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.30 Zakaj bi veselo ne peli (Lj)
21.30 Cirkus (Lj)
21.55 Mafija — serijski film (Lj)
22.45 TV kašipot (Lj)
23.05 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Kravce: 16.00 Kronika (Zg)
18.15 Otroški spored (Zg)
19.15 Humoristična oddaja (Bgd)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 II. spored TV Zagreb

Krajevna skupnost RADEČE

razpisuje prosto delovno mesto KNJIGOVODJE

Za delovno mesto je predpisana ekonomska šola.

OD je določen s pravilnikom o delitvi OD.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem, ki so pomagali in spremili našo ljubo ženo in mamo

Klaro Cizej

na zadnji poti.

Zaluzoči:

mož Adolf, sin Janko in hčerka Metka ter drugi sorodniki

mali oglasi

PRODAM

MOPED T 12 prodam. Plan-karjeva 6, Celje.

MIZARSKE stroje: poravnalni stroj, tračni brusilni stroj, hidravlično stiskalnico, prodam. Informacije po telefonu 211-95.

SLADKO krmo — en voz — prodam. Nova vas 5, Sentjur pri Celju.

SKODO 1000 MB letnik 1967, prodam. Informacije Popovič Roman, Opekarniška 16 a.

HARMONIKO, navadno, tri vrstno, lepo ohranjeno prodam. Cena po dogovoru. Vodeb Edi, Preseniško 24 a, Sentjur pri Celju.

TRACNO žago »Holcer« s trofaznim motorjem prodam. Cena 3.000 ND. Ogled od 15. ure dalje. Boršič Gusti, Petrovčev 19.

PLUG enobrazdni, nov, prodam. Kerš Miha, Razgor 11, Vojnik.

GOSPODARSKO poslopje s 5,60 ha zemlje, 11 km od Laškega, prodam. Voda in elektrika v hiši. Ponudbe pod »Laško«.

POSESTVO — 12 ha, 6 ha obdelovalne zemlje in 6 ha gozda — z vsem kulturnim, elektrika v hiši, dovoz z vsakim prevoznim sredstvom, prodam. Cena ugodna, plačilo po dogovoru. Ladislav Slak, Pongrac 160, Petrovčev.

FIAT 1300 letnik 1968 z novo mašino prodam tudi na ček. Cena 23.000 din. Informacije po telefonu 229-07 od 6. do 14. ure. Ipavčeva 3, Celje.

LOKAL v centru Celja ugodno prodam. Ponudbe po »Takoj plačilo — vseljivo«.

DVOSTANOVANJSKO hišo z velikim vrtom v okolici Stor prodam. Ogled v popoldanskem času. Jože Oberžan, Kompole 123 a, Store.

HIŠO z 2.400 kv. m. zemlje, 10 minut od železniške postaje Sentjur pri Celju, prodam. Informacije pisмено ali ustno pri Anton Grajžl, Dolga gora 4, Ponikva.

FIAT 750, letnik 1968, dobro ohranjen, krem barve, prevoženih 68.900 km, prodam. Cena 12.000 din. Ogled vozila ob nedeljah dopoldne. Lovro Ogris, gozdar, Polzela.

SPALNICO, komplet, prodam. Ogled vsak dan samo popoldan. Gošnik Slavko, Trnovlje 176, Celje.

HLADILNIK »Himo« prodam. Saranovičeva 8, Celje.

KOSILNICO »Alpina« skoraj novo, prodam zaradi preusmeritve. Cena ugodna. Stanko Krajnc, Tovsto 116, Laško.

MOPED V 15, dobro ohranjen, prodam. Tone Krajnc, Brstnik 13, Laško.

AUDI-VARIANT, generalno popraviljen, poceni prodam. Miloš Klinar, Celje, Vrnčeva 14, telefon 210-82.

FIAT 750 letnik 1970 (september), prevoženih 28.000 km, ugodno prodam. Urankar, Miklošičeva 4 na dvorišču.

ENODRUŽINSKO malo hišo v Krajnci 6 a prodam. Vprašajte: Goričnica 17, Sentjur pri Celju (Kovačič Franc).

BALKONSKO okno in vrata s kompletno zasteklitvijo prodam. Klinar Miloš, Celje, Vrhunčeva 14, telefon 210-82.

MOPED T 12, prevoženih 3000 km, skoraj nov, prodam. Valentinčičeva 6, Laško.

ZASTAVO 750, novejši letnik, prodam. Janez Turin, Marija Gradec 11, Laško.

HIŠO z garažo in vrtom v Laškem prodam. Ponudbe pod »Zelo ugodno«.

FIAT nujno prodam za 7.500 din. Janko Petrin, Letuš.

R 4 L, letnik 1970, prevoženih 30.000 km prodam. Telefon od 6. do 14. ure 229-01, Celje.

MANJSO hišo, možnost ureditve obrtne delavnice, v centru Celja, prodam. Ponudbe pod »Nujno«.

LESENO šupo 7 x 4 m pokrito s salonitnimi ploščami, možna preureditev v vikend hišico ali garažo, ugodno prodam. Informacije po telefonu 211-95.

VINOGRAD in hišico na lepi sončni legi prodam. Dominik Kračun, Vojnik 95.

POSESTVO na ravnini v izmeri 2,5 ha — obdelovalne površine, malo gozda, prodam. Podvrh — Smartno, avtocesta iz Prekope pri Vranskem. Informacije pri Učakar.

SLADKO seno in otavo prodam. Hanzlč Marija, Celje, Babno 17.

OTROŠKI voziček in posteljico prodam. Kregar, Vrnčeva 25 c, Celje.

ZASTAVO 750, letnik 1966, ugodno prodam. Branko Silvec, Malgajeva 20, Celje.

POSESTVO 4 ha z gospodarskim poslopjem prodam. Čretnik, Platinovec 19, Grobelno.

RENAULT 4, dobro ohranjen, prevoženih 49.000 km, prodam. Vprašajte po telefonu 239-21, interna 454.

ZAGO za deske in fosne vseh dimenzij in za tesaње prodam. Dobrna 58 (nad Zdraviliščem).

BULDOZER Ansoljdo TCA 70, za vsa dela, ugodno prodam ali zamenjam za hišico (lahko za adaptirati). Ponudbe pod »Dober zaslužek«.

SKORAJ novo pohištvo kombinirane sobe in kuhinje z raznimi gospodinjstvi pripomočki zelo poceni prodam zaradi nujne izselitve. Likvidacija celotnega stanovanja. Ogled od 15. do 18. ure. Jošt Colette, Celje, Mariborska 91/I.

VW na novo registriran in zavarovan zelo ugodno prodam. Fonda, Celje, Ul. Moša Pijade 8. Ogled popoldne.

PRODAM otroški športni voziček, dobro ohranjen, cena 500 din. Vprašajte v soboto in nedeljo dopoldne pri Medved, Trubarjeva 36, Celje.

STANOVANJE

ZAKONCA brez otrok iščeta sobo in kuhinjo ali samo sobo. Pomaga v gospodinjstvu. Marija Bratuša, Hohkrautova 3, Celje.

IŠCEM stanovanje v centru ali okolici Celja, nudim lepo nagrado. Ponudbe pod »Nagrada«.

SPREJMEM sstanovaleca. Jerešinova 8, Hudinja. Prednost imajo Slovenci.

VELIKO dvosobno stanovanje (76 kv. m.) na Dečkovi cesti zamenjam za garsonjero na Otoku. Vprašajte pri Glušič, Na otoku 15.

MIRNO dekle nujno išče sobo — lahko neopremljeno — v Celju. Ponudbe pod »Poštenost«.

NUJNO iščem prazno sobo ali sobo in kuhinjo. Možnost kuhanja in pranja. Ponudbe pod »Nujno«.

NA STANOVANJE sprejemem sstanovalko ali mlada zakonca brez otrok. Soba opremljena in majhna kuhinja — poseben vhod. Analijsa Malus, Ivanke Urankarjeve 2, Celje.

ZAKONCA brez otrok iščeta v Celju kuhinjo in sobo ali večjo sobo z možnostjo kuhanja in pranja ter s posebnim vhodom. Plačata do 600 din. Martin ing. Derstvenšek, Maistrova 26, Celje.

ENOSOBNO stanovanje s pritlikinami na Dečkovi cesti št. 2 zamenjam za enako

Po sklepu Republiškega sekretariata za informacije, št. 421-1/72 je časnik NOVI TFDNIK oproščen plačevanja prometnega davka do 31. 12. 1973.

ali večjega kjerkoli. (Dokovi Dragica).

STROJNI tehnik, samski, išče sobo s sanitarijari in posebnim vhodom v Celju ali bližnji okolici. Veliko odso ten. Ponudbe pod »Dogovor«.

ZAKONCA nujno iščeta manjše neopremljeno stanovanje ali kuhinjo in sobo. Telefon dopoldne 212-22. Ponudbe pod »Nagrada 1.000,00 din«.

TROSOBNO stanovanje v središču Celja z nizko najemnino zamenjam za enako ali dvoipol sobno s centralnim ogrevanjem. Ponudbe pod »Zamenjavam«.

KUPIM

V OKOLICI Celja kupim hišo, tudi z vrtom, lahko nedograjena ali malo posestvo na lepem kraju. Ponudbe pod »Plačam takoj — devize«.

PRINZ 1000, letnik 1971 ali 1972 kupim. Jože Kurent, Gorelce, Radeče.

STARINSKO pohištvo, predmete in slike kupim. Ponudbe pod »Starina«.

MESALEC betonski kupim — lahko brez motorja. Jože Krivec, Rečica 26, Laško.

OBRTNIKI, mizarji! Želim si nabaviti novo točilno mizo in ostale mizarske elemente za opremo bifeja. Friderik Coklic, 63264 Vinski vrh.

V NAJBЛИŽJI okolici Celja kupim majhno hišico z vrtom, vodovod, elektrika, dovoz z avtomobilom. Pisemne ponudbe pod »Gotovina«.

ZAPOSLITEV

PRIDNA in poštena žena išče mesto hišnice ali podobnega. Pogoji je skromno stanovanje. Ponudbe pod »Mati z otrokoma«.

IŠCEM inštruktorico matematike za 7. razred. Informacije od 11.30 do 14. ure — Titov trg 6.

NATAKARICA z nekaj prakse išče zaposlitev v bifeju ali manjši gostilni. Ponudbe pod »Pridna«.

IŠCEM starejšo žensko, lahko upokojenka, za vodenje gospodinjstva v lepem urejenem domu uslužbencu za dobo 6 mesecev (na deželi). Pernič Draga, Celje, Slan-drov trg 8.

OBRTNIKI Verziran računovodja prevzame honorarno vodenje vašega knjigovodstva. I. B. Stanetova 21/I — desno.

ZA VARSTVO enoletnega otroka na Dečkovi cesti iščem mlajšo upokojenko. Po želji nudim stanovanje in hrano. Ostalo po dogovoru. Ponudbe pod »Otrok«.

IŠCEM inštruktorja za angleški jezik za srednjo šolo. Ponudbe pod »Popoln uspeh«.

RAZNO

DELAVNICO na Ljubljanski cesti 66, Celje dam v najem najboljšemu ponudniku. Informacije po telefonu 211-95.

IZVRŠUJEM vse vrste mehaničnih popravil vozil Zastava, Smit, Jenkova (nasproti Zlatarne).

V NAJEM vzamem majhno posestvo ali kupim. Preživljam starejše lastnike. V okolici Savinjske doline ali Celja. Ponudbe pod »Posestvo«.

ZAHVALA. V korist slepih so do konca leta 1972 darovali: Pokrajinski muzej Celje v spomin umrle Napotnik Ele 200 din, Dr. Mejak Ervin iz Celja od sodnih poravnava na sodišču din 150, Neimenovani namesto cvetja na grob pokojnega Marjana Mikulca 300 din, Neimenovani namesto cvetja na grob pok. ing. Franja Laha din 50. Vsem iskrena hvala. Zveza slepih Celje, Gledališka 2, Celje.

DIMNIK ŠT. 1 V EVROPI

SCHIEDEL — DIMNIK JE OKROGEL DIMNIK, KAR DAJE SLEDEČE PREDNOSTI:

- odlični vlek zaradi najmanjše prostornine sten
- varnost obratovanja zaradi najmanjše kurilne površine
- enostavnost pri čiščenju

SCHIEDEL DIMNIK IMA KISLINOODPORNEN ŠAMOTNI VLOŽEK ZARADI ČESA JE:

- odporen proti ognju, ker je izdelan iz visokokvalitetnih glin in šamotov
- odporen proti kislini, ker je šamotni vložek kisline propusten pod 2,5 %
- varen pred zasajevanjem in zakislevanje, ker je šamotna cev odporna proti vlagi in kislini
- temperaturno obstojen, odporen proti pritiskom in plinotesen, ker je sistem izredna konstrukcijska rešitev

SCHIEDEL DIMNIK S ŠAMOTNIM VLOŽKOM JE MONTAŽNI DIMNIK IN JE:

- varčen zaradi hitre in enostavne montaže
- varen pred ognjem, ker je večplastne konstrukcije s tesnilnimi fugami
- varčen pri prostoru, ker je točno izmerljiv in funkcionalen
- varčen v ceni, ker je trajen in ga je mogoče hitro montirati in ima do 40 odstotkov boljše izgorevanje

SCHIEDEL — YU — KAMIN proizvaja, prodaja, montira, uvaža in izvaža

GRADBENO PODJETJE

»GRADNJA« — ŽALEC v kooperaciji s CINKARNO Celje. Telefon 71-783, 72-227

Prodajna mesta:

»GRADNJA« Žalec, KOVINOTEHNA Celje, GRAMEX Ljubljana, SMREKA Maribor.

Predstavništvo v Ljubljani: ing. SRAKA Janez, Herbersteinova 15, telefon: 061-316-234

VAŠI LEPOTI
V DAR

INNOXA PARIS-LONDON

NAMA LJUBLJANA
DROGERIJA LJUBLJANA, Nazorjeva 3
DROGERIJA LJUBLJANA, Čopova 5
EMONA — MAXIMARKET, Ljubljana, Trg revolucije 18
KOKRA, Veleblagovnica, Globus, Kranj, Koroška bb
NANOS, Postojna
GROSIST, Gorica
SOCA, Koper — drogerija — Čevljarska 12
MODA, drogerija, Celje, Prešernova 4
TEHNO-MERCATOR, Celje — Blagovnica — Gubčeva 2
JEKLOTEHNA — MERKUR, Maribor, Vetrinjska 22
TANIN, Maribor — drogerija

T TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
 CELJE

PRIPOROČA:

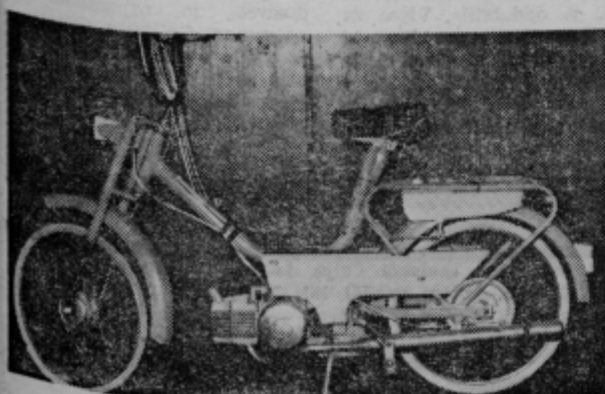
MAVRICA: AVTOKOZMETIKA

MAVRICA: ČISTILNA IN POLIRNA SREDSTVA

MAVRICA: FRIZONI ZA PROSTORE

ZELEZNINAR: PONY EXPRES

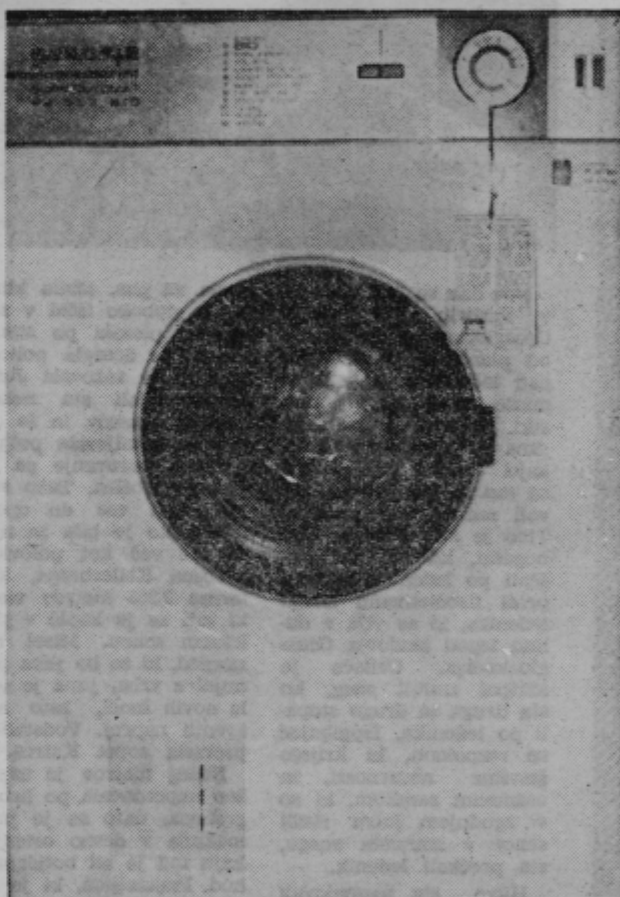
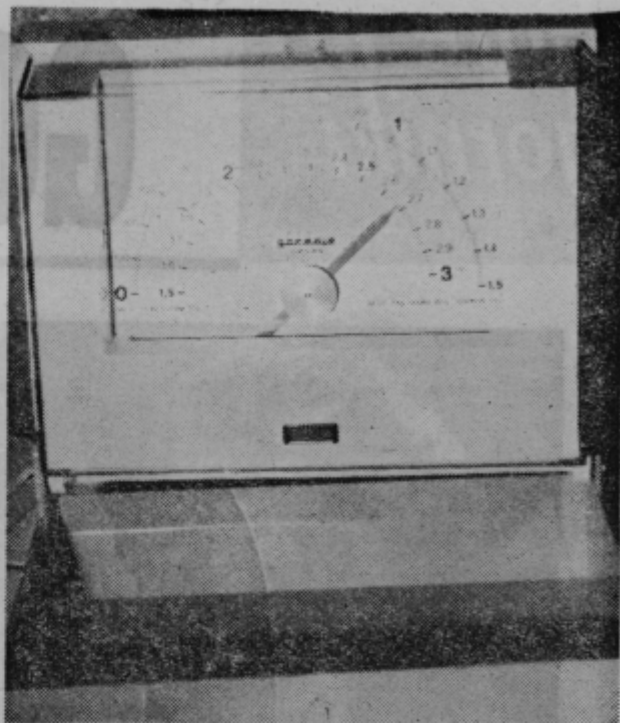
MAVRICA: PREMAZNA SREDSTVA ZA LES IN KOVINE

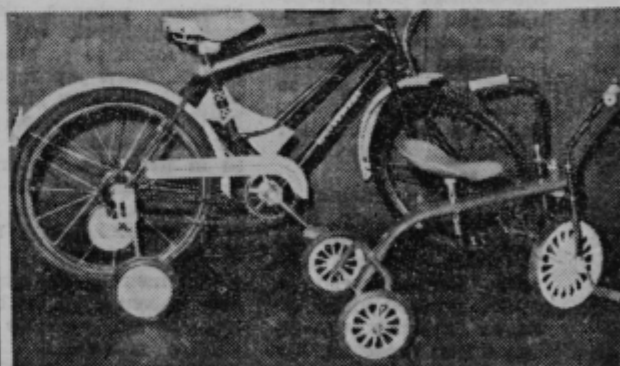
MAVRICA? TOALETNI PAPIRJI ZA SANITARIJE

ZELEZNINAR: ŽENSKA ŠPORTNA KOLESA

ZELEZNINAR: KDOR KUPI PRALNI STROJ GORENJE, DOBI KUHINJSKO TEHTNICO REKORD. NE SAMO PRI ZELEZNINARJU — TUDI V VELEBLAGOVNICI »T«, TEHNIKI, ELEKTRO IN V TEHNO-MERCATORJEVIH PRODAJALNAH V ZALCU, PREBOLDU IN SMARTNEM OB PAKI

ZELEZNINAR: OTROŠKA KOLESA

ZELEZNINAR: PONY KOLO

GOLJUFIVA SKALA

KATICA KUMER je ugledala luč sveta v kmečki družini, kot drugi izmed treh otrok, v Boštanju pri Sevnici. Po končani osnovni šoli se je vpisala v tehnično šolo v Ljubljani. Nekaj mesecev je službovala v Tovarni organskih barvil v Celju, nakar se je zaposlila kot laborant pri Zavodu za zdravstveno varstvo v Celju, kjer je zaposlena še danes. Je poročena in ima enega sina.

Kot vsi gorniki se je tudi ona z gorami srečala že v rani mladosti. Prvi izleti na Lisco in druge okoliške hribe so v njej postopno izoblikovali ljubezen do gorskega sveta, ljubezen, ki jo je priklenila z vso močjo in ki nikdar ni popustila. Gore so ji pomenile svet, ki se mu je v celoti predala, svet, v katerega jo je stalno vleklo, svet, ki ji je nudil sprostitev množstvo užitkov, ki jih poznajo le tisti, ki se podajajo v gore. Čez so jo spočetka vzponi po utrjenih in markiranih poteh še zadovoljevali, se je v njej vedno močnejše oglašala sli po steni, sli po plezariji. Droban oglaš v časopisu, da planinsko društvo Celje oziroma njegov alpinistični odsek organizira plezalno šolo, je odločil njeno nadaljnjo pot. Skupaj z dvema kolegicama se je prijavila v tečaj in se prvič srečala z živo skalo v Tremarjih in na Grmadi. Skupina tečajnikov se je kmalu preselila na Okrešelj, kjer so nadaljevali s programom plezalne šole. Pa je nanese, da sta se z Ljubom Kompanom na skrivaj podala v Stajersko Rinko. To je bil pravzaprav njen krst. Uspešno sta preplezala steno, uspešno pa sta prestala tudi »hudo uro«, ki je sledila, ko sta se vrnila na Okrešelj. Doslej je opravila skupaj okoli 50 alpinističnih vzponov, izmed katerih so ji najbolj ostali v spominu naslednji:

1. Leva smer v Stajerski Rinki — Ljubo Kompan — 1960
2. Bavarska smer v Triglavu leta 1961
3. Smeri v Dedcu — več ponovitev
4. Kellerberg v pogorju Groslocknerja — Jožica Antloga — 1964
5. Gradišnikova smer v Planjavi — leta 1965

Za današnji zapis je izbrala pripoved o vzponu na Kellerberg, ki sta ga opravili z Jožico Antlogo; prva slovenska ženska naveza v tujih gorstvih.

skala. S konicami čevljev je drsela po skali, občutila opek rob, se oprla in se potegnila višje. Še nekaj metrov jo je ločilo od široke police, do katere je morala priti. Zopet je zabila, vpela vrv, se potegnila iz nevarnega predela in kmalu obsedela na polici. Jožica je krenila za njo. Brez besed sta počivali. Nista hoteli govoriti o nevarnosti, ki je minila, njuna pozornost je veljala poti pred njima. Se dobra tretjina grebena ju je ločila od vrha...

Poslej sta hitro napredovali. Menjavali sta se v vodstvu. Tik pod vrhom je bilo treba preko snežišča. Nadeli sta dereze in varno prečili strmino, pokrito s snegom, ki ga je popoldansko sonce že toliko omeščalo, da se je noga varno udarila do tršnih plasti.

Stali sta na vrhu. Osem ur napornega vzpona je bilo za njima. Greben Kellergerga se je bleščal v zahajajočem soncu, ko sta iskali primeren sestop. Misleč, da so težave za njima, sta ugotovili, da bo treba precej naporov, predno bosta dospeli do velikega snežišča pod ostenjem Groslocknerja, po katerem sta se nameravali spustiti do ledenika, onkraj katerega je ždela koča, kjer so ju čakali tovariši. Hitreje, kot sta predvidevali, sta našli prehod. S cepinom v roki sta se drčali po zmrzlem snegu, se ogibali skokom in razpokam ter se veselili razigrani spuščali v dolino.

Noč se je spustila na pogorje in z baterijami v rokah sta prečili veliki ledenik, zroč v razsvetljena okna toplega zavetja gorske postojanke. Lep dan se je iztekal, dan poln doživetij in nepozabnih spominov. Goljufiva skala je tonila v pozabo, v spomin se je vtril doživetje, lepo, enkratno in nepovnovljivo....

Nov dan se je naznanjal v vrhovih gora okoli Groslocknerja, ko sta se od planinske postojanke nad ledenikom spustili v mrzlo jutro mladi alpinisti. Nikogar ni bilo, ki jima bi pomahal v slovo, kajti ob tej zgodnji uri so mnogi planinci še uživali zadnje ure počitka. Tiho je šumel pesek pod nogami, ko sta se spuščali po ledeniški moreni proti tisočletnemu snegu ledenika, ki se vije v dolino izpod skalovja Groslocknerja. Cvilče je škripal zmrzli sneg, ko sta druga za drugo stopali po ledeniku. Izgibajoč se razpokam, ki krijejo številne nevarnosti, in osamelim serakom, ki so v zgodnjem jutru risali sence v zmrzlem snegu, sta prečkali ledenik.

Hitro sta napredovali v podstenje Kellerberga, katerega greben je bil cilj njunega tokratnega vzpona. Otovorjeni z nahrbtniki ter plezalno opremo sta prečkali levo stran, sko ledeniško moreno in se po razmetanem kamenu strmega pobočja vzpenjali pod vznožje grebena. Pod steno sta počivali ter uživali ob pogledu na jutranje gore, ki so se bohotno vzpenjale visoko pod nebo ter se kopale v zlatorumeni svetlobi jutranjega sonca.

Vstopili sta navezani in napredovali sočasno. Svet ni bil toliko zahteven, da bi terjalo posebno varovanje. Neenakomerno je nihala vrv med njima, ko sta se vzpenjali proti prvim težjim predelom. Katrca je poiskala primerno varovališče, Jožica pa je prva vstopila. Zapelo je kladivo in prvi klini so se zažrli v kršljive pore stene. Jožica je hitro napredovala in kmalu se je zarovarovala na dokaj široki polici. Katrca je snela karabince iz klina, si ga

vpela za pas, izbila klin, ki je globoko tičal v zarezi in plezala po steni. Kmalu je dosegla polico, kjer jo je varovala Jožica. Izmenjali sta nekaj kratkih stavkov in že je Katrca nadaljevala pot po grebenu, varovanje pa je prevzela Jožica. Tako sta menjavali vse do opoldneva, ko je bila za njima že več kot polovica grebena Kellerberga, katerega 3.265 metrov visoki vrh se je kopal v polnem soncu. Misel na razgled, ki se bo jima ponujal z vrha, jima je vtila novih moči, zato sta krenili naprej. Vodstvo je prevzela zopet Katrca.

Nekaj metrov je uspešno napredovala po hrbtu grebena, nato se je premaknila v desno ostenje, kajti tod je bil boljši prehod. Prijateljica, ki jo je varovala, jo je izgubila izpred oči, toda že kmalu jo je zagledala, tokrat precej višje, kako je ponovno prestopila nazaj preko hrbta grebena. Mesto je bilo primerno za varovanje, zato je zabila klin, vpela vrv ter s krepkim potegom dala znak prijateljici, naj ji sledi. Jožica jo je kmalu dosegla. Stena je postajala vse bolj strma in gladka, opoldansko sonce pa je odtajalo nočno zmrzal in tu in tam je izpod vrha prifrčalo kamenje, ki se je jelo krusiti. Tokrat nista menjali. Zopet je nadaljevala Katrca.

Prvi metri v razpokani in nagubani steni so bili hitro za njo. Vse višje in višje se je vzpenjala, ko je ugotovila, da po hrbtu grebena ne bo mogla nadaljevati plezanja. Na levi se je odpirala grapa, po kateri bi po prvi oceni, tako si je mislila, bilo mogoče premagati nevarni del stene in potem zopet nadaljevati bližje hrbtu grebena. S težavo je

prestopala po ozki polici v grapo in si oddahnila, ko je našla precej zajeten prostor, kjer je lahko počila. Da bi varneje zlezli skozi grabo, je tudi Jožica prišla za njo ter se dobro utrdila na varovališču, ko je Katrca nadaljevala po grapi, opirajoč se v obe steni, kjer so bili dobri in gosti oprimki.

Hitrega napredovanja pa je bilo kmalu konec. Grapo je zapiral visok skok, stisnjen med gladko ostenje, ki ga ni bilo mogoče preplezati. Katrca se je ozrla levo in desno. Nič kaj simpatično ni izgledalo, pa vendar je bilo treba najti prehod. Poskusila je v levo, vendar je že po nekaj metrih odnehalo. Tod prehoda ni bilo, pa še preveč bi se oddaljili od začrtane smeri. Vrnili se je v grapo in

si ogledovala steno na desni. Ocenjevala je prehod, ki ga je tik pod hrbtom grebena zapiral velik skalni blok, ki ga ni bilo mogoče obiti. Je blok trden? Se drži matične stene ali ne? Zajeda pod njim je bila široka. Vse skupaj je bilo sumljivo, toda izbire ni bilo. V nekaj kratkih stavkih je razložila Jožici, kako naj jo varuje in se podala v prečnico. Napredovala je hitreje, kot je mislila. Oprimki so bili dobri in v zajede zabita klina sta dobro prišla.

Stala je pred skalnim blokom in ga ogledovala. Brez klina bo treba, si je dejala, ko je z desnic segla po gladki skali in otipala globok oprimek. Potegnila se je višje in s celim telesom visela nad skalo. Oprla se je z nogo in se pomaknila še višje.

Nahrbtnik ji je bil v napoto in žal ji je bilo, da ga ni pustila na varovališču ter ga kasneje z vrvo potegnila preko skalnega bloka. Sedaj je bilo prepozno. Čudni občutki so jo obhajali, ko je s prosto roko iskala oprimek nad blokom v matični steni. Kaj če skala le ne bo vzdržala...

Prižeta ob skalo je slednjič zlezla nanjo. Z očmi je iskala primerno poro za klin, kajti nič varno se ni počutila. Zadnji klin ki ga je zabila, je tičal pod skalo, ki jo je tesno oklepala vpeta vrv. Nekaj krepkih zamahov s kladivom in klin se je globoko zajedel v poro. Vpela je vrv. Oddahnila si je, čeprav je vedela, da mora hitro naprej. Razpoka, ki je z gornje strani zevala med steno in skalnim blokom, na katerem je stala, je bila vse pregloboka, da ne bi vzbujala suma, da stojišče ni varno. Prestopila je. Desno nogo je prestavila v zajedo steno, se močno oprla na levo in se odrnila...

»Jožica, skala...!« je kriknila, ko je čutila, da ji je zmanjkalo tal pod nogami in je obvisela na rokah. Z vsem telesom se je prižela ob steno, ko je nižje doli pod skalovjem odjeknil pok, ko se je velik skalni blok, na katerem je še maloprej stala, z vso svojo težo razletel ob steni.

»Mimo je, je že v redu...!« je zaslišala prijateljico pod sabo, ki je na varovališču v grapi nemo opazovala, kako je zdrsnil velik skalni blok v globino proti ledeniku. Katrca si je oddahnila. Viseč za roke, ob edinem klinu, ki ga je zabila malo prej, je iskala z nogami oporo v gladki steni, kjer je še maloprej počivala velika